

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

59. aastakäik

23. detsember 2016

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/2336, 14. detsember 2016, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi eritingimused Kirde-Atlandil ja kalapüügisätteid Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 2347/2002 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/2337, 14. detsember 2016, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1192/69 raudtee-ettevõtjate finantskohustuste ja soodustuste tasendamise ühisreeglite kohta ⁽¹⁾ 20
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/2338, 14. detsember 2016, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1370/2007 riigisiseste raudtee-reisijateveoteenuste turu avamise osas ⁽¹⁾ 22
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/2339, 14. detsember 2016, millega muudetakse määrust (EL) nr 952/2013 (millega kehtestatakse liidu tolliseadustik) kauba osas, mis on meritsi või õhuteed pidi ajutiselt liidu tolliterritooriumilt välja viidud 32
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/2340, 14. detsember 2016, millega muudetakse määrust (EL) nr 1286/2014, mis käsitleb kombineeritud jae- ja kindlustuspõhiste investeerimistoodete põhiteabedokumente, selle kohaldamise alguskuupäeva osas ⁽¹⁾ 35

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2016/2341, 14. detsember 2016, töandja kogumispensioni asutuste tegevuse ja järelevalve kohta ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/2336,

14. detsember 2016,

millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi eritingimused Kirde-Atlandil ja kalapüügisätted Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 2347/2002

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1380/2013 ⁽³⁾ nõutakse, et püügitegevus oleks keskkonna seisukohast pikaajaliselt jätkusuutlik ning kalavarusid majandataks viisil, mis on kooskõlas majandusliku, sotsiaalse ja tööhõivealase kasu saavutamise ja toiduvarude kättesaadavuse toetamise eesmärkidega. Ühise kalanduspoliitikaga tuleks rakendada kalavarude majandamise suhtes nii ettevaatusprintsipi kui ka ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, et viia kalapüügiga mere ökosüsteemile avaldatav negatiivne mõju miinimumini, ning püüda tagada, et kalapüügitegevuse puhul välditaks merekeskkonna seisundi halvenemist. Seoses sellega on eriti olulised ka nimetatud määruse artikli 2 lõige 2 ning artiklid 7, 20 ja 22.
- (2) Liit on võtnud eesmärgiks rakendada ÜRO Peaassamblee poolt vastu võetud resolutsioone, eelkõige resolutsioone 61/105 ja 64/72, millega kutsutakse liikmesriike ja piirkondlikke kalandusorganisatsioone üles tagama ohualdiste süvamereökosüsteemide kaitse põhjapüügivahendite mõju eest ning süvamere kalavarude säästev kasutamine.

⁽¹⁾ ELT C 133, 9.5.2013, lk 41.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 10. detsembri 2013. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 18. oktoobri 2016. aasta esimese lugemise seisukoht (ELT C 433, 23.11.2016, lk 1). Euroopa Parlamendi 13. detsembri 2016. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- (3) Komisjon hindas nõukogu määrust (EÜ) nr 2347/2002 ⁽¹⁾ ning leidis eelkõige, et asjaomane laevastik oli liiga suur, et puudusid suunised kontrolli kohta määratud sadamates ja proovivõtukavade kohta ning et püügikoormuse tasemest teatamise kvaliteet oli liikmesriigiti liiga erinev. Lisaks jõuti komisjoni hindamise käigus järeldusele, et 2002. aastast kohaldataval püügivõimsuse ülempiiril, milleks on kõigi selliste laevade püügivõimsus, mis püüdsid ükskõik millisel aastal ajavahemikul 1998–2000 üle 10 tonni mis tahes süvamereleikide segu, puudus arvestatav positiivne mõju. Püügivõimsuse ülempiiri korda tuleks seega ajakohastada osana kõnealuses määras tuvastatud puudujääkide kõrvaldamise parandusmeetmetest.
- (4) Selleks et säilitada süvamerepüügi võimsuse vähendatud maht ning saada põhjalikumat teavet süvamerepüügi ja selle mõju kohta merekeskkonnale, peaks süvamereleikide püügiks olema kalapüügiluba. Kõikidele kalapüügiluba taotlustele tuleks lisada kavandatava püügipiirkonna üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) ja Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) alapiirkondade, rajoonide ja alarajoonide puhul, samuti andmed püügivahendite liigi, kavandatava sügavusvahemiku, püügi kavandatud sageduse ja kestuse ning asjaomaste süvamereleikide nimetuste kohta.

Kalapüügilubade süsteem peaks aitama piirata ka süvamereleikide püügiks sobivate laevade püügivõimsust. Pidades silmas majandamisemeetmete keskendamist süvamerepüügil kõige olulisemale laevastikuosale, tuleks kalapüügilube välja anda vastavalt sellele, kas need on mõeldud sihtpüügiks või kaaspüügiks. Määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestatud lossimiskohustuse kohaldamine ei tohiks siiski võtta tavapärase püügitegevuse jätkamise võimalust väikestes kogustes süvamereleike püüdvat ELT Laevadelt, millelt praegu ei nõuta süvamerepüügiluba.

- (5) Kalapüügiluba omanik, kellel on õigus püüda süvamereleike, peaks tegema koostööd ja aitama kaasa teaduslikule uurimistöole, mis parandab süvamere kalavarude ja ökosüsteemide seisukorra hindamist ja uurimist.
- (6) Selleks et veelgi parandada merekeskkonna kaitset, on asjakohane lubada sihtpüüki vaid piirkondades, kus võrdlusperioodil 2009–2011 on toimunud süvamerepüük. Uurimusliku kalapüügi eesmärgil süvamereleike püüdvatel laevadel peaks olema lubatud kalastada olemasolevast kalastuspiirkonnast kaugemal, tingimusel et vastavalt Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) suunistele läbi viidud mõjuhindamise kohaselt ei too kalastuspiirkonna laiendamine kaasa märkimisväärset negatiivse mõju riski ohualdistele mereökosüsteemidele.
- (7) Süvamereleikide püük põhjatraaliga on erinevate kasutatavate püügivahendite seast ohualdistele mereökosüsteemidele kõige ohtlikum ning toob kaasa kõige suurema süvamereleikide soovimatu püügi. Selleks et viia sellise süvamerepüügi mereökosüsteemile avaldatav negatiivne mõju miinimumini, tuleks piirata põhjatraaliga püüki teatava sügavusega vetes ning kohaldada põhjapüügivahendiga toimuva püügi suhtes ohualdiste mereökosüsteemide kaitse erinõudeid. Põhjapüügivahendite kasutamist tuleks lisaks hinnata pärast 13. jaanuaril 2021. Lisaks on nõukogu määrusega (EÜ) nr 1288/2009 ⁽²⁾ praegu piiratud põhja kinnitatud nakkevõrkude kasutamine süvamereleikide püügil.
- (8) Selleks et vähendada põhjatraalimise võimalikku kahjustavat mõju, on asjakohane lubada püüki põhjatraaliga ainult 800 meetri sügavuses või sellest madalamal. See piirang põhineb tööstusharu initsiatiivil praegu rakendatavatel vabatahtlikel meetmetel, mida kohaldatakse liidu vetes ja mille puhul võetakse arvesse liidu vete süvamerepüügi iseärasusi.
- (9) Selleks et viia miinimumini süvamerepüügi mõju ohualdistele mereökosüsteemidele, on asjakohane sätestada meetmed ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltaseme vähendamiseks. Eelkõige peaks ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltaseme ületamisel kohalduma edasiliikumise reegel ja aruandekohustus. Lisaks tuleks koostada selliste ohualdiste ja tõenäoliselt ohualdiste mereökosüsteemide piirkondade loetelu, kus põhjapüügivahendiga püük on keelatud.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2347/2002, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi suhtes kohaldatavad konkreetsed juurdepääsunõuded ja nendega seotud tingimused (EÜT L 351, 28.12.2002, lk 6).

⁽²⁾ Nõukogu 27. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1288/2009 tehniliste üleminekumeetmete kehtestamise kohta ajavahemikuks 1. jaanuarist 2010 kuni 30. juunini 2011 (ELT L 347, 24.12.2009, lk 6).

- (10) Kuna bioloogilist teavet saab kõige edukamalt koguda ühtlustatud andmekogumisstandardite abil, on asjakohane integreerida süvamere püügiliikide kohta andmete kogumine teadusliku andmekogumise üldisesse raamistikku, tagades samas, et antakse täiendavat teavet, mida on vaja kõnealuse kalapüügi dünaamika mõistmiseks. Käesoleva määruse kohase andmete kogumise rahastamine toimub vastavalt nõukogu määruses (EÜ) nr 199/2008⁽¹⁾ sätestatud andmete kogumise raamistiku tingimustele ja põhimõtetele.
- (11) Nõukogu määruses (EÜ) nr 1224/2009⁽²⁾ on sätestatud konkreetsetel asjaoludel kohaldatavad rangemad kontrolli- ja rakendusnõuded. Kalapüügi suhtes loomult tundlike süvamere liikide püüki tuleks seega rangemalt kontrollida. Samuti on asjakohane sätestada, millistele konkreetsetele ühise kalanduspoliitika reeglite rikkumistele peaks järgnema kalapüügiloa kehtivuse peatamine.
- (12) Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusala koostöö konventsioon kiideti heaks nõukogu otsusega 81/608/EMÜ⁽³⁾ ja see jõustus 17. märtsil 1982. Kõnealune konventsioon sätestab vajaliku raamistiku mitmepoolsele koostööle kalavarude otstarbekohasel säilitamisel ja majandamisel Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes. Kirde-Atlandi Kalanduskomisjoni (NEAFC) võetud majandamismeetmed hõlmavad konkreetset meetmete-süsteemi ohualdiste mereökosüsteemide kaitsmiseks NEAFC reguleeritavas piirkonnas. Selleks et tagada liidu laevade praeguse tegutsemisviisi jätkamine NEAFC vetes, tuleks süvamerepüügile NEAFC reguleeritavas piirkonnas ka edaspidi kohaldada määruse (EÜ) nr 2347/2002 praegu kohaldatavaid reegleid süvamerepüügiloa, määratud sadamate ja liikmesriikide edastava teabe kohta. Selleks et koguda nende varude kohta paremaid teaduslikke andmeid ning kuna NEAFC kohaldatavad meetmed ei näe ette vaatlejaid, on asjakohane kohaldada samade vaatlejate kasutamist kõikides Põhjamere ja CECAFi piirkondades, kus toimub süvamere liikide püük.
- (13) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte III lisas esitatud ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorite loetelu muutmiseks, et viia loetelu kooskõlla uusimate teaduslike nõuannetega. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁽⁴⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (14) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamise-volitused seoses olemasolevate püügipiirkondade kindlaksmääramise ning ohualdiste mereökosüsteemide teadaoleva või tõenäolise esinemise piirkondade loetelu koostamise ja kohandamisega. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽⁵⁾.
- (15) Selleks et tagada käesoleva määruse uurimusliku süvamerepüügi heakskiitmise sätete ühetaolised rakendamistingimused ning olemasoleva süvamerepüügi piirkonna kindlaksmääramise kohandamise selliste sätete ühetaolised rakendamistingimused, mille eesmärk on hõlmata vastavalt käesolevale määrusele välja antud kalapüügiloaga kaetud püügitegevuse asukohad, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 199/2008 kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta (ELT L 60, 5.3.2008, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 13. juuli 1981. aasta otsus 81/608/EMÜ Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusala koostöö konventsiooni kohta (EÜT L 227, 12.8.1981, lk 21).

⁽⁴⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (16) Seepärast on vaja kehtestada uued normid süvamerepüügi reguleerimiseks Kirde-Atlandi piirkonna liidu vetes ning CECAFi pädevusalas olevates rahvusvahelistes vetes.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Eesmärgid

Käesolev määrus aitab kaasa määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2 loetletud eesmärkide saavutamisele süvamereleikide ja nende elupaikade osas. Lisaks on selle eesmärk:

- a) parandada teaduslikult põhjendatud teadmisi süvamereleikide ja nende elupaikade kohta;
- b) vältida süvamerepüügi raames olulist kahjulikku mõju ohualdistele mereökosüsteemidele ja tagada süvamere kalavarude pikaajaline kaitse;
- c) tagada, et süvamere kalavarude jätkusuutlikule majandamisele suunatud liidu meetmed vastaksid ÜRO Peaassamblee resolutsioonidele, eelkõige resolutsioonidele 61/105 ja 64/72.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse püügitegevusele või kavandatud püügitegevusele järgmistes vetes:
 - a) liidu kalalaevadele ja kolmandate riikide laevadele liidu vetes Põhjameres, loode- ja edelapoolsetes vetes, samuti ICESi IIa püügipiirkonna liidu vetes;
 - b) liidu kalalaevadele CECAFi piirkondade 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2 rahvusvahelistes vetes.
2. Käesoleva artikli lõige 1 ei piira artikli 16 lõike 5 kohaldamist.

Artikkel 3

Reguleerimisese

1. Käesolevat määrust kohaldatakse süvameres esinevate liikide suhtes, mida iseloomustab alljärgnevate bioloogiliste tegurite kombinatsioon: suhteliselt hiline suguküpsus, aeglane kasvutempo, pikk eluiga, väike loomulik suremus, edukatest põlvkondadest ebaregulaarselt saadav täiend ning kudemine, mis ei pruugi toimuda igal aastal (edaspidi „süvamereleigid“).
2. Käesolevas määruses osutatud süvamereleigid ja nende hulgas kõige ohualtimad liigid on loetletud I lisas.

Artikkel 4

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 ning nõukogu määruse (EÜ) nr 734/2008 ⁽¹⁾ artiklis 2 sätestatud mõisteid.

⁽¹⁾ Nõukogu 15. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 734/2008, milles käsitletakse ohualdiste avamere ökosüsteemide kaitset põhjapüügi-vahendite kahjuliku mõju eest (ELT L 201, 30.7.2008, lk 8).

2. Lisaks neile kasutatakse järgmisi mõisteid:
- a) „ICES püügipiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 218/2009 ⁽¹⁾ määratletud püügipiirkonnad;
 - b) „CECAF püügipiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 216/2009 ⁽²⁾ määratletud püügipiirkonnad;
 - c) „NEAFC reguleeritav piirkond“ – Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduslase koostöö konventsiooniga reguleeritavad veed Kirde-Atlandi püügipiirkondades, mis asuvad konventsiooniosaliste kalandusjurisdiktsiooni alla kuuluvatest vetest väljaspool;
 - d) „kõige ohualtimad liigid“ – süvamereliigid, mis on loetletud I lisa tabeli kolmandas veerus pealkirja „Kõige ohualtimad (x)“ all;
 - e) „kalapüügiviis“ – teatavas piirkonnas teatavate püügivahenditega toimuv teatavate liikide sihtpüük;
 - f) „süvamere kalapüügiviis“ – kalapüügiviis, mille puhul püütakse süvamereliike sihtliigina vastavalt artikli 5 lõikes 2 sätestatule;
 - g) „kalapüügi seirekeskus“ – lipuliikmesriigi loodud operatiivkeskus, mis on varustatud arvuti riist- ja tarkvaraga, mis võimaldab andmete automaatset vastuvõtmist, töötlemist ja andmete elektroonilist edastamist;
 - h) „indikaatorliikide signaaltase“ – ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide püük koguses, mis ületab IV lisas kehtestatud piirmäära;
 - i) „juhupüük“ – soovimatult püütud mereorganismid, mis vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 15 tuleb lossida ja arvestada kvoodist maha kas seetõttu, et need on kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemad, või seetõttu, et neid püüti suuremas koguses kui saagi koostise eeskirjade või kaaspüügi eeskirjadega lubatud;
 - j) „ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorid“ – käesoleva määruse III lisas osutatud indikaatorid;
 - k) „olemasolevad süvamerepüügi piirkonnad“ – see osa artikli 2 lõike 1 punktis a osutatud piirkonnast, kus traditsiooniliselt on toimunud süvamerepüük ja mis on kindlaks määratud vastavalt artiklile 7.

Artikkel 5

Kalapüügiload

1. Süvamereliikide sihtpüügiks peab olema kalapüügiluba (edaspidi „sihtpüügiluba“). Sihtpüügilooas märgitakse need süvamereliigid, mida kõnealune laev püüda tohib.

2. Lõike 1 kohaldamisel loetakse kalalaeva püügitegevus süvamereliikide sihtpüügiks, kui tema püügiteated (püügipäevikus, lossimisdeklaratsioonides, müügiteatistes või samalaadsetes dokumentides) sisaldavad kalendriaasta jooksul vähemalt 8 % süvamereliike vähemalt ühe püügireisi kohta.

See ei kehti kalalaevade kohta, mille asjaomase kalendriaasta üldistes andmetes süvamereliikide kohta on kirjas vähem kui kümme tonni. Käesolev lõik ei piira lõike 6 kohaldamist.

3. Isegi kui kalalaev ei püüa süvamereliike sihtpüügina, vaid kaaspüügina, peab tal olema kalapüügiluba (edaspidi „kaaspüügiluba“). Kaaspüügilooas märgitakse need süvamereliigid, mida kõnealune laev muid liike sihtliigina püüdes kaaspüügina püüda tohib.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 216/2009 nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta liikmesriikide poolt, kes kalastavad teatavates väljaspool Atlandi ookeani põhjaosa asuvates piirkondades (ELT L 87, 31.3.2009, lk 1).

4. Mõlemad käesoleva artikli lõigetes 1 ja 3 osutatud kalapüügiloo liigid peavad olema selgelt eristatavad määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 116 osutatud elektroonilises andmebaasis.

5. Kalalaevadel, millel ei ole ühtegi käesolevas artiklis osutatud kalapüügiluba, on keelatud püüda süvamereliike kokku üle 100 kg ühe püügireisi ajal. Selliste laevade püütud süvamereliike koguses üle 100 kg ei tohi pardal hoida, ümber laadida ega lossida, välja arvatud süvamereliikide juhupüügi puhul, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustus ning mis lossitakse ning arvestatakse kvootidest maha.

6. Kalalaeva, millel on kaaspüügiluba ja millel on juurdepääs süvamereliikide kaaspüügikvoodile, mis ei ületa käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud 10 tonnist piirmäära rohkem kui 15 % võrra, ei loeta süvamereliike sihtpüügina püüdvaks laevaks. Laev lossib sellise saagi ja see arvestatakse kvootidest maha. Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustusega süvamereliikide juhupüügina püütud saak lossitakse ning arvestatakse kvootidest maha.

7. Käesolevat määrust kohaldatakse *mutatis mutandis* kolmandate riikide kalalaevadele kalapüügilubade väljastamisel vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1006/2008 ⁽¹⁾.

Artikkel 6

Püügivõimsuse haldamine

1. Kõigi selliste liidu kalalaevade, millel on liikmesriigi välja antud sihtpüügiluba, registertonnides ja kilovattides väljendatud püügivõimsus kokku ei tohi kunagi ületada selle liikmesriigi nende laevade kogu püügivõimsust aastatel 2009–2011 (võttes aluseks suurema püügikogusega aasta), mis

- a) on püüdnud vähemalt 10 tonni süvamereliike mõnel kolmest kalendriaastast ajavahemikul 2009–2011, võttes aluseks suurema püügikogusega aasta, ning
- b) on registreeritud kõnealuse liikmesriigi mõnes äärepoolsemas piirkonnas ELi toimimise lepingu artikli 349 tähenduses ning kus iga sellise laeva süvamereliikide saak mõnel kolmest kalendriaastast ajavahemikul 2009–2011 moodustas vähemalt 10 % nende aastast kogusaagist, võttes aluseks suurema püügikogusega aasta.

2. Erandina lõike 1 punktist a, kui liikmesriigile on antud püügivõimalused I lisas loetletud liikide püügiks enne 12. jaanuaril 2017, kuid tema laevad ei ole ühelgi võrdlusaastal püüdnud vähemalt 10 tonni süvamereliike, ei tohi selle liikmesriigi kalalaevade kogu püügivõimsus ühelgi juhul ületada tema laevade kogu püügivõimsust ühelgi kolmest viimasest aastast, mil tema laevad püüdsid vähemalt 10 tonni süvamereliike, võttes aluseks suurema püügikogusega aasta.

Artikkel 7

Olemasolevad süvamerepüügi piirkonnad

1. Hiljemalt 13. juulil 2017 teavitavad liikmesriigid, kelle laevadele on antud määruse (EÜ) nr 2347/2002 artikli 3 lõike 1 kohane süvamerepüügiluba, ning kui tegemist on laevadega, mis püüavad igal kalendriaastal rohkem kui 10 tonni, komisjoni laevaseiresüsteemi andmete või, kui need ei ole kättesaadavad, siis muude asjakohaste ja kontrollitavate vahendite abil selliste laevade süvamerepüügi asukohast võrdlusaluseks võetud kalendriaastatel 2009–2011.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1006/2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele ja millega muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2847/93 ja (EÜ) nr 1627/94 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 3317/94 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 33).

2. Lõike 1 kohaselt esitatava teabe alusel ning kättesaadavate teaduslike ja tehniliste andmete alusel määrab komisjon hiljemalt 13. jaanuaril 2018 rakendusaktidega kindlaks olemasolevad süvamerepüügi piirkonnad. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 18 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 8

Kalapüügilubade taotlemise üldnõuded

1. Iga kalapüügiloa taotlusega koos tuleb esitada kavandatava püügipiirkonna üksikasjalik kirjeldus, andmed püügivahendite liigi, kavandatava püügi sügavusvahemiku, püügi kavandatud sageduse ja kestuse ning asjaomaste süvamerealiikide nimetuste kohta.

2. Sihtpüügiluba antakse välja kalapüügiks ainult olemasolevates süvamerepüügi piirkondades.

3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 ning selle ajani, kuni kooskõlas artikliga 7 määratakse kindlaks olemasolevad süvamerepüügi piirkonnad, antakse sihtpüügiluba välja tingimusel, et kalalaev esitab tõendid, mille kohaselt ta on tegelenud süvamere kalapüügiviisiga vähemalt kolm aastat enne kalapüügiloa taotluse esitamist. Sellise kalapüügiloa tohib välja anda üksnes niisuguste asukohtade jaoks, kus selline kalapüük on varem toimunud.

4. Põhjatraaliga püügiks sügavamal kui 800 meetrit kalapüügilube välja ei anta.

5. Erandina lõikest 2 võib liikmesriik esitada taotluse tegeleda uurimusliku kalapüügiga väljaspool olemasolevaid süvamerepüügi piirkondi. Taotlusega koos tuleb esitada mõjuhindang, mis on läbi viidud kooskõlas FAO avamere süvamerekalapüügi korraldamise 2008. aasta rahvusvahelistes suunistes esitatud nõuetega. Taotluse esitamisel märgib liikmesriik uurimusliku kalapüügi hinnangulise kestuse ning osavõtivate laevade hinnangulise arvu ja nende püügivõimsuse. Ta pakub välja leevendusmeetmed, et vältida ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltaseme ületamist või ohualteid ökosüsteeme tõhusalt kaitsta.

6. Olles hinnanud liikmesriikide esitatud teavet ning võttes aluseks teadusliku nõuandeorgani nõuanded, võib komisjon rakendusaktidega anda loa taotletud uurimuslikuks kalapüügiks. Selles loas võib komisjon eelkõige kindlaks määrata:

- a) uurimusliku kalapüügi piirkonna;
- b) laevade maksimaalse arvu ja püügivõimsuse;
- c) sellise kalapüügi kestuse, mis ei ületa üht aastat ja mida võib üks kord pikendada;
- d) uurimusliku kalapüügi käigus püüda lubatud süvamerealiikide maksimaalse protsendi lubatud kogupüügist ning
- e) leevendusmeetmed, mida tuleb järgida ohualdiste mereökosüsteemide kaitseks.

7. Selleks et tagada süvamere kalavarude ja ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltaseme adekvaatsaks hindamiseks ja majandamiseks vajalike esinduslike andmete kogumine, tuleb igas lõike 6 kohaselt välja antud kalapüügiloas nõuda teaduslike vaatlejate kohalolu või elektroonilist kaugseiresüsteemi asjaomase laeva pardal kalapüügiloa kehtivuse esimese 12 kuu jooksul.

8. Taotluse ja asjaomase liikmesriigi esitatud teabe alusel võib komisjon olemasolevat süvamerepüügi piirkonna kindlaksmääramist rakendusaktiga kohandada, et hõlmata vastavalt käesoleva artikli lõigetele 5 ja 6 välja antud kalapüügiloaga kaetud püügitegevuse asukohad.

Artikkel 9

Ohualdiste mereökosüsteemide kaitse erinõuded

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse püügitegevusele, mis toimub põhjapüügivahenditega sügavamal kui 400 meetrit.
 2. Kui püügitegevuse käigus ületab III lisas määratletud ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide püütud kogus IV lisas kehtestatud piirmäära, on ületatud ohualti mereökosüsteemi indikaatorliikide signaaltaset. Kalalaev peab viivitamata lõpetama asjakohases piirkonnas kalastamise. Laev jätkab püüki alles siis, kui on jõudnud teise piirkonda, mis on vähemalt viie meremiili kaugusel nimetatud indikaatorliikide signaaltasemega piirkonnast.
 3. Kalalaev teavitab viivitamata ohualti mereökosüsteemi indikaatorliikide signaaltaseme ületamisest pädevaid riiklikke asutusi, kes teavitavad viivitamata komisjoni.
 4. Liikmesriigid kasutavad parimaid saadaolevaid teaduslikke ja tehnilisi andmeid, sh biogeograafilist teavet ja lõikes 3 osutatud teavet, et tuvastada, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad. Lisaks hindab pädev teaduslik nõuandeorgan komisjoni taotlusel igal aastal piirkondi, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad.
- Kõnealune hindamine tehakse vastavalt FAO avamerel süvamerekalapüügi korraldamise 2008. aasta rahvusvahelistele suunistele ning selles kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 8 osutatud ettevaatusprintsipiil põhinevat lähenemisviisi kalavarude majandamisele ning hindamistulemused tehakse üldsusele kättesaadavaks.
5. Kui lõikes 4 osutatud menetluse põhjal tuvastatakse piirkonnad, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad, teavitavad liikmesriigid ja pädev teaduslik nõuandeorgan sellest aegsasti komisjoni.
 6. Komisjon võtab hiljemalt 13. jaanuaril 2018 parimate saadaolevate teaduslike ja tehniliste andmete ning liikmesriikide ja teadusliku nõuandeorgani poolt läbi viidud hindamiste ja tuvastamiste alusel vastu rakendusaktid, et koostada loetelu piirkondadest, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad. Komisjon vaatab loetelu igal aastal läbi, võttes aluseks kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee nõuanded ning, kui see on asjakohane, muudab loetelu rakendusaktidega. Komisjon võib piirkonna loetelust välja jätta, kui ta teeb mõjuhinnangu alusel ning pärast pädeva teadusliku nõuandeorganiga konsulteerimist kindlaks, et on piisavalt tõendeid, mis viitavad sellele, et ohualteid mereökosüsteeme ei esine, või et on võetud nõuetekohaseid kaitse- ja majandamismeetmeid, mis tagavad selles piirkonnas ohualdiste mereökosüsteemide kaitse olulise kahjuliku mõju eest. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 18 osutatud kontrollimenetlusega.
 7. Komisjon võib III lisas esitatud loetelu parimate kättesaadavate teaduslike andmete alusel läbi vaadata ja tal on õigus loetelu delegeritud õigusaktidega muuta kooskõlas artikliga 17.
 8. Uusi mõjuhinnanguid nõutakse, kui põhjapüügivahenditega toimuva kalapüügi puhul kasutatav püügiviis oluliselt muutub või kui on uusi teaduslikke andmeid ohualdiste mereökosüsteemide esinemisest kõnealuses piirkonnas.
 9. Kõikides lõike 6 kohaselt loetletud piirkondades keelatakse põhjapüügivahenditega püük.

Artikkel 10

Konkreetsete kontrollsätete kohaldamine

Käesoleva määrusega reguleeritud kalapüügile kohaldatakse ka määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikleid 7, 17, 42, 43 ja 45, artikli 84 lõike 1 punkti a, artikli 95 lõiget 3, artikli 104 lõiget 1, artikli 105 lõike 3 punkti c, artikli 107 lõiget 1, artikli 108 lõiget 1, artikli 115 punkti c ja I lisa, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.

*Artikkel 11***Määratud sadamad**

1. Liikmesriigid määravad sadamad, kus peab toimuma igasugune 100 kg ületavate süvamereliikide või nende mis tahes segu koguste lossimine või ümberlaadimine. Liikmesriigid edastavad komisjonile hiljemalt 13. märtsil 2017 nende sadamate nimekirja.
2. On keelatud lossida süvamereliikide segu koguses üle 100 kg mujal kui liikmesriikide poolt vastavalt lõikele 1 määratud sadamates.

*Artikkel 12***Eelteatis**

Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklist 17 peavad kõigi liidu kalalaevade kaptenid, kelle laevalt, sõltumata kalalaeva pikkusest, kavatakse lossida vähemalt 100 kg süvamereliike, teavitama sellest kavatsusest oma lipuliikmesriigi pädevaid asutusi vähemalt neli tundi enne eeldatavat sadamasse jõudmise aega. Kuni 12 meetri pikkuse laeva kapten või muu laeva tegevuse eest vastutav isik peab teavitama pädevaid asutusi vähemalt tund enne eeldatavat sadamasse jõudmise aega.

*Artikkel 13***Püügipäeviku sissekanded süvaveses**

1. Kui kohaldub püügipäeviku pidamise kohustus, peab artikli 5 lõike 1 või 3 kohast kalapüügiluba omava liidu kalalaeva kapten juhul, kui kasutatakse süvamere kalapüügiviisi või kui püütakse kala sügavamal kui 400 m:
 - a) tõmbama paberist püügipäevikusse uue joone pärast iga loomuse võtmist või
 - b) kui kasutatakse elektroonilist registreerimis- ja aruandlussüsteemi, tegema eraldi sissekande pärast iga loomuse võtmist.
2. Liidu kalalaeva kapten peab samuti registreerima laeva püügipäevikusse kõik vastavalt artikli 5 lõikele 5 püütud, pardal hoitud, ümber laaditud või lossitud I lisas loetletud süvamereliikide kogused ja kõik III lisas loetletud ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorid, mida on üle IV lisas sätestatud piirmäära, sealhulgas nende liigilise koosseisu ja kaalu, ning esitama need andmed pädevale asutusele.

*Artikkel 14***Kalapüügilubade kehtivuse peatamine**

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 7 lõike 4 ja artikli 92 kohaldamist ning kooskõlas selle artikli 90 lõikega 1 peatatakse käesoleva määruse artikli 5 lõigetes 1 ja 3 osutatud kalapüügilubade kehtivus vähemalt kaheks kuuks järgmistel juhtudel:

- a) ei täideta kalapüügiloas sätestatud tingimusi seoses piirangutega püügivahendite kasutamise, lubatud tegutsemispiirkonnas või püügipiirangutega liikide suhtes, mille sihtpüük on lubatud, või
- b) ei võeta pardale teaduslikku vaatlejat või ei võimaldata saagist teadusuuringuteks proove võtta vastavalt käesoleva määruse artiklile 16.

Artikkel 15

Andmete kogumise ja edastamise reeglid

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse erisätete kohaldamist, kohaldatakse määrust (EÜ) nr 199/2008.
2. Kogudes andmeid süvamere kalapüügi viisi kohta vastavalt andmete kogumise üldreeglitele ja täpsusastmetele, mis on sätestatud asjakohases liidu bioloogiliste, tehniliste, keskkonnaalaste ja sotsiaal-majanduslike andmete kogumise ja haldamise mitmeaastases programmis, järgivad liikmesriigid II lisas sätestatud süvamere kalapüügi viisiga seotud andmekogumise ja aruandluse erinõudeid.
3. Liikmesriigid lisavad kõigisse artikli 5 kohaselt välja antud kalapüügilubadesse tingimused, mis on vajalikud selleks, et tagada asjaomase laeva koostöö asjaomase teadusasutusega kõigis andmekogumiskavades, mille ulatus hõlmab püügitegevust, mille jaoks kalapüügiluba antakse.
4. Laeva kapten või laeva tegutsemise eest vastutav muu isik peab võtma pardale teadusliku vaatleja, kelle liikmesriik on tema laevale määranud, välja arvatud juhul, kui see on võimatu turvalisuse kaalutlustel. Kapten peab hõlbustama teadusliku vaatleja ülesannete täitmist.
5. Komisjoni taotluse korral edastavad liikmesriigid igal aastal aruande, mis sisaldab koondandmeid tema lipu all sõitvate süvamerepüügiga tegelevate laevade arvu, nende püügipiirkonna, püügivahendi tüübi, suuruse, igat liiki välja antud kalapüügilubade arvu, laevade lähtesadama, kõnealustele laevadele kättesaadavate süvamerepüügi koguvõimaluste ning nende püügivõimaluste kasutamise koguprotsendi kohta. Need aruanded tehakse üldsusele kättesaadavaks.

Artikkel 16

Vaatlejad

1. Käesoleva määruse tulemuslikuks rakendamiseks loovad liikmesriigid vaatlejate programmi, et tagada usaldusväärsete, õigeaegsete ja täpsete andmete kogumine süvamere liikide püügi ja kaaspüügi, ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltaseme ja muu asjakohase teabe kohta. Süvamere liikide sihtpüügiluba omavate ning põhjatraali või põhja kinnitatud nakkevõrke kasutavate laevade pardal peab viibima vaatleja vähemalt 20 % püügi ajast, välja arvatud laevad, millel turvalisuse kaalutlustel ei ole võimalik vaatlejat pardale võtta. Kõikide muude süvamere liikide püügiluba omavate laevade pardal peab vaatleja viibima vähemalt 10 % püügi ajast, välja arvatud laevad, millel turvalisuse kaalutlustel ei ole võimalik vaatlejat pardale võtta.
2. Kui liikmesriik on kohustanud ettevõtjat võtma oma laeva pardale vaatleja, ei takista laeva sadamast lahkumist vaatleja puudumine ettevõtjast mitteolenevatel põhjustel.
3. Komisjon taotleb 1. jaanuariks 2018 käesoleva määruse kohaselt kogutud andmete alusel teaduslikku nõuannet hindamaks, kas käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud vaatlejate programm on piisav artikli 1 eesmärkide saavutamiseks, eelkõige süvamerepüügi raames olulise kahjuliku mõju vältimiseks ohualdistele mereökosüsteemidele, ning kas seda tuleks ajakohastatud proovimethodika alusel kohendada. Komisjon teavitab taotletud teadusliku nõuande tulemustest viivitamata Euroopa Parlamenti ja nõukogu.
4. Kui komisjon on lõikes 3 osutatud teadusliku nõuande alusel seisukohal, et lõikes 1 sätestatud vaatlejate pardal viibimise protsente tuleks kohendada, võib komisjon esitada kiireloomulise ettepaneku nende protsentide muutmiseks.
5. Erandina artiklist 2 kohaldatakse käesolevat artiklit *mutatis mutandis* põhjatraali või põhja kinnitatud nakkevõrke kasutavatele kalalaevadele süvamere kalaliikide püügil NEAFC reguleeritavas piirkonnas.

*Artikkel 17***Delegeeritud volituste rakendamine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 9 lõikes 6 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 12. jaanuarist 2017. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 9 lõikes 6 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 9 lõike 6 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

*Artikkel 18***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab kalanduse ja vesiviljeluse komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

*Artikkel 19***Hindamine**

1. Hiljemalt 13. jaanuaril 2021 hindab komisjon liikmesriikide aruannete ja selleks taotletud teaduslike nõuannete põhjal käesolevas määruses sätestatud meetmete mõju ja teeb kindlaks, mil määral on saavutatud artikli 1 punktides a ja b osutatud eesmärgid.
2. Hindamisel keskendutakse suundumustele järgmistes valdkondades:
 - a) igat liiki püügivahendite kasutamine süvamereliikide püüdmiseks, pöörates erilist tähelepanu kõige ohualimatele liikidele ja mereökosüsteemidele avaldatavale mõjule;

- b) laevad, mis on vahetanud oma püügivahendid merepõhjale vähem mõju avaldavate püügivahendite vastu, ning saavutused soovimatu püügi vältimisel, minimeerimisel ja võimaluse korral lõpetamisel;
- c) süvamere kalapüügiviisi kasutatavate laevade tegevuse ulatus iga sellise püügiviisi puhul;
- d) liikmesriigilt teadusasutustele (või teatavate andmenõuete puhul komisjonile) varude hindamiseks edastatavate andmete täielikkus ja usaldusväärsus;
- e) süvamere kalavarud, mille puhul on neid käsitlev teaduslik nõuanne paremaks muutunud;
- f) kõige ohualtimate liikide püügi vähendamiseks ja tagasiheite likvideerimiseks võetavate kaasnevate meetmete tulemuslikkus;
- g) artikli 8 kohaselt koostatud mõjuhinnangute kvaliteet;
- h) käesoleva määruse rakendamisest otseselt mõjutatud liidu laevade ja sadamate arv;
- i) süvamere kalavarude pikaajalise jätkusuutlikkuse tagamiseks ja mittesihthiikide, eelkõige kõige ohualtimate liikide kaaspüügi vältimiseks võetud meetmete tulemuslikkus;
- j) määr, mille võrra on ohualteid mereökosüsteeme tulemuslikult kaitstud selliste meetmetega nagu lubatud kalapüügi-tegevuse piiramine olemasolevate süvamere püügipiirkondadega, nn edasiliikumise reegel ja muud meetmed;
- k) 800 m sügavuspiirangu kohaldamine.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hindamise põhjal võib komisjon teha asjakohasel juhul ettepanekuid käesoleva määruse muutmiseks. Eelkõige juhul, kui hindamisel selgub, et kalapüük põhjapüügivahenditega ei vasta artiklis 1 sätestatud eesmärkidele, võib komisjon esitada käesoleva määruse muutmise ettepaneku eesmärgiga tagada, et põhjatraali või põhja kinnitatud nakkevõrke kasutatavate laevade sihtpüügiload kaotavad kehtivuse või tühistatakse ning kõige ohualtimate liikide ja ohualdiste mereökosüsteemide kaitseks kehtestatakse mis tahes vajalikud põhjapüügivahendeid, sh õngejadasid, puudutavad meetmed.

Artikkel 20

Kehtetuks tunnistamine ja üleminekusätted

1. Määrus (EÜ) nr 2347/2002 tunnistatakse kehtetuks.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.
3. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 kohaldatakse määruse (EÜ) nr 2347/2002 artikleid 3, 7 ja 9 jätkuvalt NEAFC reguleeritavas piirkonnas kalapüügiga tegelevate liidu laevade suhtes.
4. Määruse (EÜ) nr 2347/2002 alusel välja antud süvamere kalapüügiload jäävad kehtima maksimaalselt üheks aastaks pärast 12. jaanuari 2017.

Artikkel 21

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 14. detsember 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. KORČOK

I LISA

Süvamereliigid

Teaduslik nimetus	Tavanimetus	Kõige ohualtimad (x)
<i>Centrophorus</i> spp.	Kare ogahai	
<i>Centrosyllium fabricii</i>	Must koletishai	x
<i>Centrosymnus coelolepis</i>	Portugali süvahai	x
<i>Centrosymnus crepidater</i>	Pikk-koon-süvahai	x
<i>Dalatias licha</i>	Šokolaad-odahai	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Suur tumehai	x
<i>Apristuris</i> spp.	Islandi koerhailane	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Mantelhai	
<i>Deania calcea</i>	Pikk-koonhai	
<i>Galeus melastomus</i>	Mustsüü-koerhai	
<i>Galeus murinus</i>	Häär-saagrai	
<i>Hexanchus griseus</i>	Sinisüü-liftahven	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Harilik tumehai	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Puriuim-sigahai	
<i>Scymnodon ringens</i>	Lühikoon-hammashai	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Atlandi polaarhai	
<i>Alepocephalidae</i>	Silepealased	
<i>Alepocephalus bairdii</i>	Bairdi silepea	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Risso silepea	
<i>Alphanopus carbo</i>	Süsisaba	
<i>Argentina silus</i>	Põhjaatlanti hõbekala	
<i>Beryx</i> spp.	Limapead	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Süvamere punakrabi	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Euroopa meritont	

Teaduslik nimetus	Tavanimetus	Kõige ohualtimad (x)
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Suursilm-merijänes	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Atlandi nokistont	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Kalju-tõmppeakala	
<i>Epigonus telescopus</i>	Must kardinal	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Sinisuu-liftahven	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Atlandi karekala	x
<i>Macrourus berglax</i>	Põhja-pikksaba	
<i>Molva dypterygia</i>	Sinine molva	
<i>Mora moro</i>	Mora	
<i>Antimora rostrata</i>	Antimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Besuugo	
<i>Polyprion americanus</i>	Ameerika vrakkahven	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Süvalest	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Vahemere saagköht	
Macrouridae, muud kui <i>Coryphaenoides rupestris</i> ja <i>Macrourus berglax</i>	Pikksabad, muud kui kalju-tõmppeakala ja põhja-pikksaba	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Gempüüllane	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Okasturilane	
<i>Raja fyllae</i>	Ümarrai	
<i>Raja hyperborea</i>	Arktika rai	
<i>Raja nidarosiensis</i>	Norra rai	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Atlandi astelpea	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Lintuim	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Vöödiline lükood	
<i>Sebastes viviparus</i>	Väike meriahven (Norra meriahven)	

II LISA

Artikli 15 lõikes 2 osutatud andmekogumise ja aruandluse erinõuded

1. Liikmesriigid tagavad, et veelgi rohkem eristatakse andmeid nende piirkondade kohta, mis hõlmavad nii liidu kui ka rahvusvahelisi vesi, nii et need viitavad eraldi liidu või rahvusvahelistele vetele.
2. Kui süvamere kalapüügiviisi toimingud mingis piirkonnas kattuvad mõne muu kalapüügiviisi toimingutega samas piirkonnas, hoitakse süvamere kalapüügiviisiga seotud andmekogumine lahus andmekogumisest, mida tehakse muu püügiviisi puhul.
3. Kõigi süvamere kalapüügiviiside puhul võetakse tagasiheidetavast saagist proove. Lossitavast ja tagasiheidetavast saagist proovivõtu strateegia hõlmab kõiki I lisas loetletud liike, samuti liike, mis kuuluvad merepõhja ökosüsteemi, nagu süvaveekorallid, käsnad või muud samasse ökosüsteemi kuuluvad organismid.
4. Pardale võetud vaatlaja teeb kindlaks ja dokumenteerib laeva püügivahendi poolt pardale toodud kivikoralli, pehmekoralli, käsna või muu samasse ökosüsteemi kuuluva organismi ja selle kaalu.
5. Kui kohaldatava mitmeaastase andmekogumiskava kohaselt nõutakse püügikoormuse andmete kogumist tundides, mis kulus traaliga kalapüügiks ja passiivpüüniste vees olemise ajaks, koguvad liikmesriigid ja on valmis esitama koos selliste püügikoormuse andmetega järgmised täiendavad andmed:
 - a) laevalt kalapüügi seirekeskusele edastatavatest laevaseiresüsteemi andmetest saadud püügitegevuse geograafiline asukoht loomuste kaupa;
 - b) püügivahendite kasutamise sügavus, kui laeva suhtes kehtib elektroonilise püügipäeviku kaudu aruandmise nõue. Laeva kapten teatab püügisügavuse standardiseeritud aruandevormi kohaselt.

III LISA

Ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliigid

Alljärgnevas loetelus on loetletud elupaigatüübid ja nendes elupaikades kõige tõenäolisemalt leitavad taksonid, mida käsitatakse ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikidena.

Ohualti mereökosüsteemi elupaigatüüp	Esindavad taksonid
1. Külmavee-korallrahu	
a) <i>Lophelia pertusa</i> rahu	<i>Lophelia pertusa</i>
b) <i>Solenosmilia variabilis</i> 'e rahu	<i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Koralliaed	
a) Kõvapõhjaline koralliaed	
i) Kõvapõhjalised <i>Alcyonacea</i> ja musta koralli aiad	<i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isididae</i> , <i>Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i>
ii) <i>Scleractinia</i> kolooniad kaljupaljanditel	<i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
iii) <i>Scleractinia</i> kogumid väljaspool rahusid	<i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i>
b) Pehmepõhjalised koralliaiad	
i) Pehmepõhjalised <i>Alcyonacea</i> ja musta koralli aiad	<i>Chrysogorgiidae</i>
ii) <i>Turbinaria</i> väljad	<i>Caryophylliidae</i>
iii) <i>Pocillopora</i> väljad	<i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Süvaveekäsnade kogumid	
a) Muud käsnade kogumid	<i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i>
b) Kõvapõhjalised käснаaiad	<i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i>
c) Klaaskäsnade kogumid	<i>Rossellidae</i> <i>Phoronematidae</i>

Ohualti mereökosüsteemi elupaigatüüp	Esindavad taksonid
4. Merisule väljad	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halopteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. <i>Cerianthidae</i> asupaigad	<i>Cerianthidae</i>
6. Muda- ja liivafauna	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Sammalloomade asupaigad	

IV LISA

Võimalik ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltase määratakse kindlaks alljärgnevalt:

- a) traali ja muu püügivahendi puhul, mis ei ole õngejada: ohualti mereökosüsteemi indikaatorliigina rohkem kui 30 kg eluskoralli ja/või 400 kg eluskäsna esinemine, ning
- b) õngejada puhul: ohualti mereökosüsteemi indikaatorliigi esinemine kümnel konksul 1 000-konksulises segmendis või 1 200 meetri pikkusel segmendil õngejadast, olenevalt sellest, kumb on lühem.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/2337,**14. detsember 2016,****millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1192/69 raudtee-ettevõtjate finantskohustuste ja soodustuste tasendamise ühisreeglite kohta****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 91 ja 109,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrus (EMÜ) nr 1192/69 ⁽⁴⁾ võimaldab liikmesriikidel maksta 40-le loetletud raudteeveo-ettevõtjale hüvitist selliste kohustuste täitmise eest, mida teiste transpordiliikide ettevõtjad kandma ei pea. Tasendamisreeglite õige kohaldamise tulemuseks on see, et liikmesriigid vabastatakse riigiabist teatamise kohustusest.
- (2) Vastu on võetud mitmeid liidu õigusakte, millega avatakse raudtee-kaubaveoturg ja rahvusvaheline raudtee-reisijateveoturg konkurentsile ning millega kehtestatakse teatavad aluspõhimõtted (Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2012/34/EL), ⁽⁵⁾ mis hõlmavad seda, et raudteeveo-ettevõtjaid juhitakse samamoodi nagu äriühinguid, et raudteetaristu läbilaskevõime jaotamise ja kasutustasude määramise eest vastutavad üksused on lahutatud raudteeveoteenuseid osutavatest üksustest ning et nende raamatupidamisarvestust hoitakse lahus, et liidu kriteeriumide kohaselt litsensitud mis tahes raudteeveo-ettevõtjal on juurdepääs raudteetaristule õiglasel ja mittediskrimineerival alusel ning et taristuettevõtjad võivad saada riigilt raha.
- (3) Määrus (EMÜ) nr 1192/69 ei ole praegu kehtivate õigusmeetmete suhtes järjekindel ega nendega kooskõlas. Pidades eelkõige silmas liberaliseeritud turgu, kus raudteeveo-ettevõtjad otseselt konkureerivad kõnealuste loetletud raudteeveo-ettevõtjatega, ei ole enam asjakohane neid kaht ettevõtjarühma erinevalt kohelda.
- (4) Selleks et kaotada liidu õiguskorrast ebajärjepidevus ning seda asjakohasuse minetanud õigusakti kehtetuks tunnistamisega lihtsustada, on asjakohane tunnistada määrus (EMÜ) nr 1192/69 kehtetuks.

⁽¹⁾ ELT C 327, 12.11.2013, lk 122.⁽²⁾ ELT C 356, 5.12.2013, lk 92.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 26. veebruari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 17. oktoobri 2016. aasta esimese lugemise seisukoht (ELT C 430, 22.11.2016, lk 1). Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).⁽⁴⁾ Nõukogu 26. juuni 1969. aasta määrus (EMÜ) nr 1192/69 raudtee-ettevõtjate finantskohustuste ja soodustuste tasendamise ühisreeglite kohta (EÜT L 156, 28.6.1969, lk 8).⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiiv 2012/34/EL, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond (ELT L 343, 14.12.2012, lk 32).

- (5) Liikmesriigid võivad jätkata toetuse maksmist liiklussõlmerajatiste kulude katteks direktiivi 2012/34/EL artikli 8 alusel. Nad võivad siiski vajada aega oma siseriikliku õiguse ja haldussätete muutmiseks, et võtta arvesse määruse (EMÜ) nr 1192/69 kehtetuks tunnistamist. Seetõttu ei peaks nimetatud kehtetuks tunnistamine kohe jõustuma määruse (EMÜ) nr 1192/69 IV lisaga reguleeritud juhtudel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrus (EMÜ) nr 1192/69 tunnistatakse kehtetuks, välja arvatud sätted, mida kohaldatakse IV liigiga seotud finantskohustuste ja soodustuste tasendamise suhtes nimetatud määruse IV lisaga reguleeritud juhtudel. Kõnealuseid sätteid kohaldatakse jätkuvalt kuni 31. detsembrini 2017.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 14. detsember 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. KORČOK

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/2338,**14. detsember 2016,****millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1370/2007 riigisiseste raudtee-reisijateveoteenuste turu avamise osas****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 91,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Raudteeveol on potentsiaali kasvada ja oma osakaalu suurendada ning mängida olulist rolli säästva transpordi ja liikuvuse süsteemis, luues uusi investeerimisvõimalusi ja töökohti. Siiski ei ole raudtee-reisijateveoteenuste kasv pidanud sammu muude transpordiliikide arenguga.
- (2) Liidu rahvusvaheliste raudtee-reisijateveoteenuste turg on konkurentsile avatud alates 2010. aastast. Lisaks on mõned liikmesriigid avanud konkurentsile ka oma riigisisese reisijateveoteenused, kehtestades avatud juurdepääsuõigused või korraldades hankeid avaliku teenindamise lepingute sõlmimiseks või kasutades mõlemat nimetatud võimalust. Riigisiseste raudtee-reisijateveoteenuste turu avamisel peaks olema positiivne mõju ühtse Euroopa raudteepiirkonna toimimisele, mille tulemusel kasutajate jaoks teenused paranevad.
- (3) Komisjon teatas 28. märtsi 2011. aasta transpordipoliitika valges raamatus oma kavatsusest viia lõpule raudteeteenuste siseturu loomine, kaotades tehnilised, halduslikud ja õiguslikud tõkked, mis takistavad raudteeturule sisenemist.
- (4) Ühtse Euroopa raudteepiirkonna loomise lõpuleviimine peaks veelgi panustama raudteetranspordi kui muudele transpordiliikidele usaldusväärse alternatiivi arengusse, muu hulgas hinna ja kvaliteedi seisukohast.
- (5) Käesoleva määruse eesmärk on parandada avaliku raudtee-reisijateveoteenuse kvaliteeti, läbipaistvust, tõhusust ja osutamist.
- (6) Avaliku teenindamise lepingute alusel osutatud piiriüleste teenuste, sealhulgas kohalikke ja piirkondlikke transpordivajadusi katvate ühistransporditeenuste osutamiseks peaks olema vajalik nende liikmesriikide pädevate asutuste nõusolek, kelle territooriumil teenuseid osutatakse.

⁽¹⁾ ELT C 327, 12.11.2013, lk 122.⁽²⁾ ELT C 356, 5.12.2013, lk 92.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 26. veebruari 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 17. oktoobri 2016. aasta esimese lugemise seisukoht (ELT C 430, 22.11.2016, lk 4). Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2016. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

- (7) Pädevad asutused peaksid määratlema avaliku teenindamise kohustuste kirjeldused avalikus reisijateveos. Sellised kirjeldused peaksid olema vastavuses poliitiliste eesmärkidega, mis on kindlaks määratud liikmesriikide ühistranspordipoliitikat käsitlevates dokumentides.
- (8) Avaliku teenindamise kohustuste kirjeldused avalikus reisijateveos peaksid võimaluse korral looma positiivse võrgumõju, muu hulgas kvaliteetsemate teenuste, sotsiaalse ja territoriaalse sidususe või ühistranspordisüsteemi üldise tõhususe kujul.
- (9) Avaliku teenindamise kohustused peaksid olema kooskõlas ühistranspordipoliitikaga. See ei anna pädevatele asutustele siiski õigust saada konkreetset rahasummat.
- (10) Ühistranspordipoliitikat käsitlevate dokumentide koostamisel tuleks kooskõlas siseriikliku õigusega konsulteerida asjaomaste sidusrühmadega. Selliste sidusrühmade hulka võiksid kuuluda transpordiettevõtjad, raudteefrasktruktuuri-ettevõtjad, töötajate esindusorganisatsioonid ja ühistransporditeenuste kasutajate esindajad.
- (11) Avaliku teenindamise lepingute puhul, mis ei ole sõlmitud võistleva pakkumismenetluse alusel, tuleks avaliku teenindamise kohustuste täitmine avaliku teenuse osutajate poolt nõuetekohaselt hüvitada, et tagada avalike reisijateveoteenuste pikaajaline rahaline jätkusuutlikkus kooskõlas ühistranspordipoliitikas kindlaks määratud nõuetega. Eelkõige peaks selline hüvitamine edendama avaliku teenuse osutaja poolse tõhusa juhtimise ning piisavalt kõrge kvaliteeditasemega reisijateveoteenuste osutamise säilitamist või edasiarendamist.
- (12) Ühtse Euroopa raudteepiirkonna loomise raames peaksid liikmesriigid tagama avaliku teenuse osutajate personalile piisaval tasemel sotsiaalkaitse.
- (13) Sotsiaal- ja tööõiguse nõuete asjakohaseks integreerimiseks avaliku reisijateveoteenuse osutamist käsitlevate avaliku teenindamise lepingute sõlmimise menetlusse, peaksid avaliku teenuse osutajad avaliku teenindamise lepingute täitmisel täitma sotsiaal- ja tööõiguse valdkonna kohustusi, mis on kohaldatavad selles liikmesriigis, kus avaliku teenindamise leping sõlmitakse, ning mis tulenevad õigusnormidest ja otsustest nii riigi kui ka liidu tasandil, samuti kohaldatavatest kollektiivlepingutest, tingimusel et sellised siseriiklikud õigusnormid ja nende kohaldamine on kooskõlas liidu õigusega.
- (14) Kui liikmesriigid nõuavad, et valitud uus avaliku teenuse osutaja peab üle võtma eelmise teenuseosutaja tööle võetud töötajad, tuleks neile töötajatele anda õigused, mis oleksid neile antud nõukogu direktiivi 2001/23/EÜ⁽¹⁾ tähenduses ülemineku korral. Liikmesriikidel peaks olema vabadus selliseid sätteid vastu võtta.
- (15) Pädevad asutused peaksid tegema asjakohase teabe kättesaadavaks kõikidele huvitatud isikutele, et need saaksid ette valmistada pakkumused võistleva pakkumismenetluse jaoks, tagades samal ajal konfidentsiaalse äriteabe seadusliku kaitse.
- (16) Pädeva asutuse kohustus anda kõikidele huvitatud isikutele teavet, mis on oluline võistleva pakkumismenetluse jaoks pakkumuse ettevalmistamiseks, ei peaks laienema lisateabe loomisele, kui sellist teavet ei ole olemas.
- (17) Selleks, et võtta arvesse territoriaalse ja poliitilise korralduse mitmekesisust liikmesriikides, võib avaliku teenindamise lepinguid sõlmida pädev asutus, mis koosneb ametiasutuste rühmast. Sellises olukorras tuleks kehtestada selged reeglid iga ametiasutuse vastava ülesande kohta avaliku teenindamise lepingu sõlmimisel.
- (18) Võttes arvesse liikmesriikide haldusstruktuuride mitmekesisust, jääb kohalike pädevate asutuste rühmaga avaliku raudtee-reisijateveoteenuse osutamist käsitlevate otselepingute sõlmimisel liikmesriikide otsustada, millised kohalikud asutused on pädevad „linnastute“ ja „maapiirkondade“ puhul.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 82, 22.3.2001, lk 16).

- (19) Avaliku raudtee-reisijateveoteenuse osutamist käsitlevaid avaliku teenindamise lepinguid tuleks sõlmida võistleva pakkumismenetluse alusel, välja arvatud käesolevas määruses sätestatud juhtudel.
- (20) Avaliku teenindamise lepingutega seotud võistlevad pakkumismenetlused peaksid olema avatud kõikidele ettevõtjatele, nad peaksid olema õiglased ning järgima läbipaistvuse ja mittediskrimineerimise põhimõtteid.
- (21) Erandjuhul, kui avaliku raudtee-reisijateveoteenuse osutamise lepingud sõlmitakse võistleva pakkumismenetluse alusel, peaks olema võimalik sõlmida piiratud ajaks uusi otselepinguid, et tagada teenuste osutamine kõige kulutõhusamal viisil. Selliseid lepinguid ei tohiks samade või sarnaste avaliku teenindamise kohustuste hõlmamiseks pikendada.
- (22) Kui avaldatakse teade kavatsusest korraldada võistlev pakkumismenetlus ning selle vastu tunneb huvi ainult üks ettevõtja, võivad pädevad asutused alustada selle ettevõtjaga läbirääkimisi, et sõlmida leping ilma avatud pakkumismenetluse järgneva väljakuulutamisetähtaajaga.
- (23) Avaliku teenindamise otselepingute sõlmimise miinimumkünniseid tuleks kohandada, et kajastada suuremaid mahtusid ja ühikukulusid avaliku raudtee-reisijateveoteenuse osutamisel, võrreldes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1370/2007⁽¹⁾ hõlmatud muude transpordiliikidega. Kõrgemaid künniseid tuleks kohaldada ka nende avalike reisijateveoteenuste suhtes, mille puhul raudtee moodustab rohkem kui 50 % kõnealuste teenuste maksumusest.
- (24) Ühtse Euroopa raudteepiirkonna loomine nõuab ühiseid reegleid avaliku teenindamise lepingute sõlmimise kohta kõnealuses valdkonnas, võttes samas arvesse iga liikmesriigi konkreetseid asjaolusid.
- (25) Kui on täidetud teatavad tingimused seoses raudteeturu või raudteevõrgu olemuse ja struktuuriga, peaks pädevatel asutustel olema õigus sõlmida avaliku reisijateveoteenuse osutamiseks avaliku teenindamise otselepingud, kui sellise lepingu tulemusel paraneb teenuste kvaliteet või kulutõhusus või mõlemad.
- (26) Pädevad asutused võivad võtta meetmeid raudteeveo-ettevõtjate vahelise konkurentsi suurendamiseks, piirates lepingute arvu, mida nad sõlmivad ühe raudteeveo-ettevõtjaga.
- (27) Liikmesriigid peaksid tagama, et nende õigussüsteemis oleks ette nähtud võimalus, et sõltumatu asutus saab hinnata pädeva asutuse otsuseid sõlmida avaliku teenindamise otselepingud avaliku raudtee-reisijateveoteenuse osutamise kohta töötulemustel põhineva lähenemisviisi alusel. Seda võib teha osana kohtulikust läbivaatamisest.
- (28) Võistleva pakkumismenetluse ettevalmistamisel peaksid pädevad asutused hindama, kas sobivale raudteeveeremile töhusa ja mittediskrimineeriva juurdepääsu tagamiseks on vaja võtta meetmeid. Pädevad asutused peaksid tegema hindamisaruande üldsusele kättesaadavaks.
- (29) Avaliku teenindamise lepingute sõlmimiseks tulevikus korraldatavate võistlevate pakkumismenetluste teatavate põhijoonte läbipaistvust tuleb suurendada, et turg oleks võimeline pakkumismenetlustele paremini reageerima.
- (30) Määrust (EÜ) nr 1370/2007 tuleks seepärast vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1370/2007 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Nende liikmesriikide pädevate asutuste nõusolekul, kelle territooriumil teenuseid osutatakse, võivad avaliku teenindamise kohustused puudutada piiriüleseid ühistransporditeenuseid, sealhulgas neid, mis katavad kohalikke ja piirkondlikke transpordivajadusi.“

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (ELT L 315, 3.12.2007, lk 1).

2) Artiklisse 2 lisatakse järgmine punkt:

„aa) „avaliku raudtee-reisijateveoteenuse osutamine” – avalik reisijatevedu raudteel, v.a reisijatevedu muudel rööbasteedel, nagu metroo ja trammid;“.

3) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 2a

Avaliku teenindamise kohustuste kirjeldus

1. Pädev asutus sätestab avaliku reisijateveoteenuse osutamise suhtes kohaldatavate avaliku teenindamise kohustuste kirjeldused ja nende kohaldamisala vastavalt artikli 2 punktile e. See hõlmab võimalust rühmitada kulusid katva hinnaga teenused kulusid mittekatva hinnaga teenustega.

Kõnealuste kirjelduste ja nende kohaldamisala sätestamisel peab pädev asutus nõuetekohaselt järgima proportsionaalsuse põhimõtet kooskõlas liidu õigusega.

Kirjeldused on vastavuses poliitiliste eesmärkidega, mis on kindlaks määratud liikmesriikide ühistranspordipoliitikat käsitlevates dokumentides.

Ühistranspordipoliitikat käsitlevate dokumentide sisu ja vorm ning menetlused asjaomaste sidusrühmadega konsulteerimiseks määratakse kindlaks kooskõlas siseriikliku õigusega.

2. Avaliku teenindamise kohustuste kirjeldustega ja avaliku teenindamise kohustuste netofinantsmõju hüvitamisega:

a) saavutatakse ühistranspordipoliitika eesmärgid kulutõhusalt;

b) tagatakse ühistranspordipoliitikas kindlaks määratud nõuetele vastava avaliku reisijateveoteenuse osutamise rahaline jätkusuutlikkus pikema aja jooksul.“

4) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) määravad selgelt kindlaks käesolevas määruses määratletud ning artikli 2a kohaselt täpsustatud avaliku teenindamise kohustused, mida avaliku teenuse osutaja peab täitma, ning asjaomased territoriaalsed piirkonnad;

b) kehtestavad enne viisil, mis on objektiivne ja läbipaistev:

i) näitajad, mille põhjal hüvitis (kui seda makstakse) tuleb arvutada, ja

ii) ainuõiguste korral nende laadi ja ulatuse selliselt, et välditakse ülekompenseerimist.

Kui avaliku teenindamise lepingud ei ole sõlmitud vastavalt artikli 5 lõikele 1, 3 või 3b, määratakse kõnealused näitajad kindlaks nii, et ükski hüvitis ei tohi olla suurem, kui on vajalik avaliku teenindamise kohustuste täitmisega kaasnevate kulude ja saadud tulu netofinantsmõju katmiseks, võttes arvesse avaliku teenuse osutaja saadud tulu ja mõistlikku kasumit;“

b) lisatakse järgmised lõiked:

„4a. Avaliku teenindamise lepingute täitmisel täidavad avaliku teenuse osutajad sotsiaal- ja tööõiguse valdkonnas kohaldatavaid kohustusi, mis on kindlaks määratud liidu õiguse, siseriikliku õiguse või kollektiivlepingutega.

4b. Direktiivi 2001/23/EÜ kohaldatakse avaliku teenuse osutaja vahetuse suhtes, kui selline vahetus kujutab endast ettevõtja üleminekut nimetatud direktiivi tähenduses.”;

c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui pädevad asutused nõuavad vastavalt siseriiklikule õigusele avaliku teenuse osutajatelt teatud kvaliteedi- ja sotsiaalsete standardite järgimist või sotsiaalsete ja kvalitatiivsete kriteeriumide kehtestamist, lisatakse need standardid ja kriteeriumid pakkumisdokumentidesse ja avaliku teenindamise lepingutesse. Võttes arvesse direktiivi 2001/23/EÜ sisaldavad sellised pakkumisdokumendid ja avaliku teenindamise lepingud, kui see on kohaldatav, teavet ka eelmise teenuseosutaja poolt tööle võetud töötajate üleminekuga seotud õiguste ja kohustuste kohta.”;

d) lisatakse järgmine lõige:

„8. Avaliku teenindamise lepingutes nõutakse, et teenuseosutaja annaks pädevale asutusele teavet, mis on oluline avaliku teenindamise lepingute sõlmimiseks, tagades samal ajal konfidentsiaalse äriteabe seadusliku kaitse. Pädevad asutused teevad asjakohase teabe kättesaadavaks kõikidele huvitatud isikutele, et need saaksid ette valmistada pakkumuse võistleva pakkumismenetluse jaoks, tagades samal ajal konfidentsiaalse äriteabe seadusliku kaitse. See hõlmab teavet, mis käsitleb reisijatepoolset nõudlust, piletihindasid, võistleva pakkumismenetlusega hõlmatud avaliku reisijateveoteenusega seotud kulusid ja tulusid ning nõutavate sõidukite või veeremi käitamise seisukohast asjakohaseid infrastruktuuri tehniliste kirjelduste üksikasju, et võimaldada huvitatud isikutel ette valmistada põhjalikud äriplaanid. Raudteeinfrastruktuuri-ettevõtjad toetavad pädevaid asutusi kõigi asjakohaste infrastruktuuri tehniliste kirjelduste esitamisel. Eespool nimetatud sätete mittetäitmise juhul vaadatakse läbi vastavalt artikli 5 lõikele 7.”

5) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„2. Kui see ei ole siseriikliku õigusega keelatud, võib iga kohalik pädev asutus, olenemata sellest, kas tegemist on avalikku integreeritud reisijateveoteenust osutava üksiku asutuse või asutuste rühmaga, otsustada, kas osutada avalikku reisijateveoteenust ise või sõlmida avaliku teenindamise otselepingud õiguslikult eraldiseisva üksusega, kelle üle kohalik pädev asutus või asutuste rühma korral vähemalt üks kohalik pädev asutus teostab kontrolli, mis on sarnane tema enda osakondade üle teostatava kontrolliga.

Raudteel osutatava avaliku reisijateveoteenuse puhul võib esimeses lõigus osutatud pädevate asutuste rühm koosneda üksnes kohalikest pädevatest asutustest, kelle territoriaalne pädevusala ei hõlma kogu riiki. Esimeses lõigus osutatud avalik reisijateveoteenus või avaliku teenindamise leping võib hõlmata üksnes linnastu või maapiirkondade või mõlemate transpordivajadusi.

Juhul kui kohalik pädev asutus teeb sellise otsuse, kohaldatakse järgmist:”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Iga pädev asutus, kes pöördub kolmanda osapoole poole, kes ei ole sõltuv teenusepakkuja, peab avaliku teenindamise lepingud sõlmima võistleva pakkumismenetluse alusel, välja arvatud lõigetega 3a, 4, 4a, 4b, 5 ja 6 sätestatud juhtudel. Võistleva pakkumismenetluse jaoks vastuvõetud menetlus on avatud võrdselt kõikidele ettevõtjatele ning selles järgitakse läbipaistvuse ja mittediskrimineerimise põhimõtteid. Pärast pakkumiste esitamist ja võimalikku eelvalikut võib menetlus sisaldada läbirääkimisi vastavalt nimetatud põhimõtetele, et määrata kindlaks, kuidas kõige paremini spetsiifilistele või keerukatele nõuetele vastata.”;

c) lisatakse järgmised lõiked:

„3a. Kui see ei ole siseriikliku õigusega keelatud, võib pädev asutus võistleva pakkumismenetluse alusel sõlmivataval avaliku raudtee-reisijateveoteenuste osutamise lepingute puhul otsustada sõlmida piiratud ajaks uued otselepingud, kui pädev asutus leiab, et otselepingu sõlmimine on erandlike asjaolude tõttu õigustatud. Sellised erandlikud asjaolud hõlmavad olukordi, kus:

— kõnealune pädev asutus või muud pädevad asutused korraldavad juba mitmeid võistlevaid pakkumismenetlusi, mis võivad mõjutada tõenäoliselt saadavate pakkumiste hulka ja kvaliteeti, kui lepingu sõlmimiseks korraldataks võistlev pakkumismenetlus, või

— on vaja muuta ühe või enama avaliku teenindamise lepingu kohaldamisala, et optimeerida avalike teenuste osutamist.

Pädev asutus teeb põhjendatud otsuse ja teavitab sellest põhjendamatult viivitusega komisjoni.

Käesoleva lõike alusel sõlmitud lepingute kehtivusaeg on proportsionaalne asjaomaste erandlike asjaoludega ega ole ühelgi juhul pikem kui viis aastat.

Pädev asutus avalikustab sellised lepingud. Seda tehes võtab pädev asutus arvesse konfidentsiaalse äriteabe ja ärihuvide seaduslikku kaitset.

Käesoleva sätte alusel ei sõlmita järgmist lepingut samade avaliku teenindamise kohustuste kohta.

3b. Lõike 3 kohaldamisel võivad pädevad asutused otsustada kohaldada järgmist menetlust.

Pädevad asutused võivad avalikustada oma kavatsuse sõlmida avaliku teenindamise lepingu reisijateveoteenuse osutamiseks, avaldades sellekohase teate *Euroopa Liidu Teatajas*.

Selline teade sisaldab nende teenuste üksikasjalikku kirjeldust, mis on sõlmitava lepingu esemeks, ning lepingu liiki ja kestust.

Teenuse osutajad võivad väljendada oma huvi pädeva asutuse määratud aja jooksul, mis ei tohi olla lühem kui 60 päeva pärast teate avaldamist.

Kui selle aja möödudes

- a) on vaid üks teenuse osutaja väljendanud oma huvi osaleda avaliku teenindamise lepingu sõlmimise menetluses;
- b) nimetatud ettevõtja on nõuetekohaselt tõendanud, et ta on faktiliselt võimeline osutama veoteenust, mis vastab avaliku teenindamise lepingus sätestatud kohustustele;
- c) konkurentsi puudumine ei tulene hankekriteeriumide kunstlikust kitsendamisest ning
- d) puuduvad mõistlikud alternatiivid,

võivad pädevad asutused alustada läbirääkimisi kõnealuse teenuse osutajaga, et sõlmida leping ilma avatud pakkumismenetluse järgneva väljakuulutamisetähtaegaga;

d) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui see ei ole siseriikliku õigusega keelatud, võib pädev asutus otsustada sõlmida avaliku teenindamise otselepingud,

- a) kui nende lepingute hinnanguline keskmine aastane maksumus on väiksem kui 1 000 000 eurot või väiksem kui 7 500 000 eurot, kui avaliku teenindamise leping hõlmab avalike raudtee-reisijateveoteenuste osutamist, või
- b) kui need käsitlevad avaliku reisijateveoteenuse osutamist aastas vähem kui 300 000 kilomeetri ulatuses või vähem kui 500 000 kilomeetri ulatuses, kui avaliku teenindamise leping hõlmab avalike raudtee-reisijateveoteenuste osutamist.

Kui avaliku teenindamise otseleping sõlmitakse väikese või keskmise suurusega ettevõtjaga, kes ei käita rohkem kui 23 maanteeõidukit, võib neid piirmäärasid suurendada kas hinnangulise keskmise aastase maksumuseni vähem kui 2 000 000 eurot või aastas osutatava avaliku reisijateveoteenuse osas vähem kui 600 000 kilomeetritähtaegaga;

e) lisatakse järgmised lõiked:

„4a. Kui see ei ole siseriikliku õigusega keelatud, võib pädev asutus otsustada sõlmida avaliku teenindamise otselepingu avaliku reisijateveoteenuse osutamiseks raudteel,

- a) kui ta on seisukohal, et otselepingu sõlmimist põhjendavad asjaomase turu ja võrgu asjakohased struktuurilised ja geograafilised eripärad, eelkõige nende suurus, nõudluse näitajad, võrgu keerukus, selle tehniline ja geograafiline eraldatus ja lepinguga hõlmatud teenused, ning
- b) kui sellise lepingu tulemusel paraneb teenuste kvaliteet või kulutõhusus või mõlemad võrreldes eelnevalt sõlmitud avaliku teenindamise lepinguga.

Pädev asutus avaldab selle alusel põhjendatud otsuse ja teavitab sellest komisjoni ühe kuu jooksul pärast avaldamist. Pädev asutus võib lepingu sõlmimisega edasi minna.

Liikmesriike, kus 24. detsembril 2017 on aastane turu maksimummaht väiksem kui 23 miljonit rongkilomeetrit ja kus riigi tasandil on vaid üks pädev asutus ning kogu võrk on hõlmatud ühe avaliku teenindamise lepinguga, loetakse punkti a tingimustele vastavaks. Kui ühe kõnealuse liikmesriigi pädev asutus otsustab sõlmida avaliku teenindamise otselepingu, teavitab asjaomane liikmesriik sellest komisjoni. Ühendkuningriik võib otsustada kohaldada käesolevat lõiku Põhja-Iirimaa suhtes.

Kui pädev asutus otsustab sõlmida avaliku teenindamise otselepingu, sätestab ta mõõdetavad, läbipaistvad ja kontrollitavad teenuse osutamise nõuded. Sellised nõuded lisatakse lepingusse.

Teenuse osutamise nõuded hõlmavad eelkõige teenuste täpsust, rongiliikluse sagedust, veeremi kvaliteeti ja reisijateveo jõudlust.

Leping sisaldab teenuse osutamise erinäitajaid, mis võimaldavad pädeval asutusel seda korrapäraselt hinnata. Samuti hõlmab leping tõhusaid ja hoiatavad meetmeid, mida kohaldatakse juhul, kui raudtee-ettevõtja ei vasta teenuse osutamise nõuetele.

Pädev asutus hindab korrapäraselt, kas raudtee-ettevõtja on saavutanud lepingus sätestatud teenuse osutamise nõuete täitmisel oma eesmärgid, ning avalikustab oma järeldused. Selline korrapärane hindamine toimub vähemalt iga viie aasta tagant. Kui teenuse kvaliteet ei parane või kulutõhusus ei suurene nõutud tasemel või kui esinevad mõlemad näitajad, võtab pädev asutus asjakohaseid ja õigeaegseid meetmeid, sealhulgas kohaldab tõhusaid ja hoiatavaid leppetrahve. Pädev asutus võib sõlmitud lepingu käesoleva sätte alusel igal ajal täielikult või osaliselt peatada või lõpetada, juhul kui teenuse osutaja ei täida teenuse osutamise nõudeid.

4b. Kui see ei ole siseriikliku õigusega keelatud, võib pädev asutus lisaks otsustada sõlmida avaliku teenindamise otselepingu avaliku reisijateveoteenuse osutamise kohta raudteel, kui leping käsitleb üksnes raudtee-reisijateveoteenuste osutamist teenuse osutaja poolt, kes majandab korraga tervet raudteeinfrastruktuuri või suurt osa sellest raudteeinfrastruktuurist, kus osutatakse teenuseid, mis on välja jäetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2012/34/EL (*) artiklite 7, 7a, 7b, 7c, 7d, 8, 13 ja IV peatüki kohaldamisalast vastavalt nimetatud direktiivi artikli 2 lõike 3 punktide a või b.

Erandina artikli 4 lõikest 3 ei ületa käesoleva lõike ja käesoleva artikli lõike 4a kohaste otselepingute kestus kümmet aastat, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artikli 4 lõiget 4.

Käesoleva lõike ja lõike 4a kohaselt sõlmitud lepingud avalikustatakse, võttes arvesse konfidentsiaalse äriteabe ja ärihuvide seaduslikku kaitset.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiiv 2012/34/EL, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond (ELT L 343, 14.12.2012, lk 32).“;

f) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Teenuse osutamise katkemisel või sellise olukorra tekkimise otsese ohu korral võib pädev asutus võtta erakorralisi meetmeid.

Need erakorralised meetmed seisnevad kas avaliku teenindamise otselepingu sõlmimises, ametlikus kokkuleppes avaliku teenindamise lepingu pikendamise kohta või teatud avaliku teenindamise kohustuste määramises. Avaliku teenuse osutajal on õigus vaidlustada otsus, millega talle pannakse teatud avaliku teenindamise kohustused. Erakorraliste meetmetena sõlmitud või pikendatud avaliku teenindamise lepingute või selliste kohustuste määramise kestus ei ületa kahte aastat.“;

g) lisatakse järgmine lõige:

„6a. Pädevad asutused võivad raudtee-ettevõtjate vahelise konkurentsi suurendamiseks otsustada sõlmida avaliku teenindamise lepingud ühe ja sama võrgu või liinikogumi osi hõlmava avaliku reisijateveoteenuse osutamise kohta raudteel eri raudtee-ettevõtjatega. Selleks võivad pädevad asutused enne võistleva pakkumismenetluse käivitamist otsustada piirata ühe raudtee-ettevõtjaga sõlmitavate lepingute arvu.“;

h) lõike 7 esimesele lõigule lisatakse järgmine lõik:

„Lõigetega 4a ja 4b hõlmatud juhtudel sisaldavad sellised meetmed võimalust taotleda, et pädeva asutuse põhjendatud otsust hindaks asjaomase liikmesriigi määratud sõltumatu asutus. Sellise hindamise tulemus tehakse kooskõlas siseriikliku õigusega avalikkusele kättesaadavaks.“

6) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 5a

Raudteeveerem

1. Alustades võistlevat pakkumismenetlust, hindavad pädevad asutused, kas sobivale veeremile tõhusa ja mittediskrimineeriva juurdepääsu tagamiseks on vaja võtta meetmeid. Sellisel hindamisel võetakse arvesse veeremiga tegelevate liisinguettevõtjate või muude veeremeid liisivate turuosaliste olemasolu asjaomasel turul. Hinnang tehakse üldsusele kättesaadavaks.

2. Pädevad asutused võivad kooskõlas siseriikliku õigusega ja riigiabi eeskirjadega otsustada võtta sobivaid meetmeid, et tagada tõhus ja mittediskrimineeriv juurdepääs sobivale veeremile. Kõnealused meetmed võivad hõlmata järgmist:

- a) avaliku teenindamise lepingu raames kasutatud veeremi soetamine pädeva asutuse poolt, et teha see kättesaadavaks avaliku teenuse osutajale turuhinnaga või avaliku teenindamise lepingu ühe osana kooskõlas artikli 4 lõike 1 punktiga b, artikliga 6 ja asjakohasel juhul lisaga;
- b) avaliku teenindamise lepingu raames kasutatud veeremi rahastamise tagamine pädeva asutuse poolt turuhinnaga või osana avaliku teenindamise lepingust kooskõlas artikli 4 lõike 1 punktiga b, artikliga 6 ja asjakohasel juhul lisaga, tagades sealhulgas jääkväärtuse riski;
- c) avaliku teenindamise lepingus pädeva asutuse võetud kohustus võtta eelnevalt kindlaks määratud finantstingimustel veerem pärast lepingu kehtivusaja lõppemist üle turuhinnaga või
- d) koostöö tegemine muude pädevate asutustega, et luua ulatuslikum veeremipark.

3. Kui veerem tehakse kättesaadavaks uuele avaliku veoteenuse osutajale, lisab pädev asutus pakkumisdokumentidesse mis tahes kättesaadava teabe veeremi hoolduskulude ja füüsilise seisukorra kohta.“

7) Artikli 6 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Sõltumata lepingu sõlmimise viisist, peavad kõik üldeeskirjaga või avaliku teenindamise lepinguga seotud hüvitised olema kooskõlas artikliga 4. Kõik mis tahes laadi hüvitised, mis on seotud avaliku teenindamise lepinguga, mida ei ole sõlmitud vastavalt artikli 5 lõikele 1, 3 või 3b, või mis on seotud üldeeskirjaga, peavad samuti olema kooskõlas lisa sätetega.“

8) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kõik pädevad asutused avaldavad üks kord aastas koondaruande, mis käsitleb nende vastutusalasse kuuluvaid avaliku teenindamise kohustusi. Nimetatud aruanne hõlmab avaliku teenindamise lepingute alguskuupäeva ja kestust, avaliku teenuse osutajaid, kelle nad on välja valinud, ning kõnealustele avaliku valdkonna teenuse osutajatele makstud hüvitisi ja hüvitisena antud ainuõigusi. Aruandes eristatakse bussi- ja raudteetransporti, võimaldatakse kontrollida ja hinnata ühistranspordivõrgu toimivust, kvaliteeti ja rahastamist ning asjakohasel juhul antakse teavet antud ainuõiguste laadi ja ulatuse kohta. Aruandes võetakse arvesse ka poliitilisi eesmärgi, mis on kindlaks määratud asjaomase liikmesriigi ühistranspordipoliitikat käsitlevates dokumentides. Liikmesriigid hõlbustavad kõnealustele aruannetele keskset juurdepääsu, näiteks ühise veebiportaali kaudu.“;

b) lõike 2 esimesele lõigule lisatakse järgmine punkt:

„d) avaliku teenindamise lepingu kavandatud alguskuupäev ja kestus.“

9) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist,

i) kohaldatakse artiklit 5 avaliku teenindamise lepingute sõlmimisele reisijateveoteenuste jaoks maanteel ja muudel rööbasteedel kui raudtee, nagu metroo või trammid, alates 3. detsembrist 2019;

ii) kohaldatakse artiklit 5 avalikele raudtee-reisijateveoteenuste osutamisele alates 3. detsembrist 2019;

iii) lõpetatakse artikli 5 lõike 6 ja artikli 7 lõike 3 kohaldamine 25. detsembril 2023.

Nende lepingute kehtivusaeg, mis sõlmitakse artikli 5 lõike 6 kohaselt alates 3. detsembrist 2019 kuni 24. detsembrini 2023, ei ületa kümnet aastat.

Kuni 2. detsembrini 2019 võtavad liikmesriigid meetmeid vastavuse järkjärguliseks saavutamiseks artikliga 5, et vältida tõsiseid struktuurilisi probleeme eelkõige veo jõudlusega seoses.

Kuue kuu jooksul alates 25. detsembrist 2020 esitavad liikmesriigid komisjonile eduaruande, milles toovad esile artikli 5 kohase avaliku teenindamise lepingute sõlmimise rakendamise. Komisjon teostab liikmesriikide eduaruannete alusel läbivaatamise ja esitab asjakohasel juhul seadusandliku akti ettepaneku.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel käsitlevad avaliku teenindamise otselepingud, mis on sõlmitud muu menetluse kui ausa võistleva pakkumismenetluse alusel alates 24. detsembrist 2017 kuni 2. detsembrini 2019, võivad jääda jõusse kuni nende kehtivusaja lõpuni. Erandina artikli 4 lõikest 3 ei ületa selliste lepingute kestus kümnet aastat, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artikli 4 lõiget 4.“;

c) lõike 3 esimese lõigu punkt d asendatakse järgmisega:

„d) muu menetluse kui ausa võistleva pakkumismenetluse alusel alates 26. juulist 2000 ja enne 24. detsembrist 2017“.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 24. detsembril 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 14. detsember 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. KORČOK

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/2339,**14. detsember 2016,****millega muudetakse määrust (EL) nr 952/2013 (millega kehtestatakse liidu tolliseadustik) kauba osas, mis on meritsi või õhuteed pidi ajutiselt liidu tolliterritooriumilt välja viidud**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 207,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Selleks et hõlbustada kaubavoogude liikumist, välistatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013 ⁽²⁾ artikliga 136 nimetatud määruse teatavate sätete kohaldamine kauba suhtes, mis on väljaspool liidu tolliterritooriumi peatumata kahe liidu sadama või lennujaama vahel liikudes liidu tolliterritooriumilt ajutiselt välja viidud. Kõnealused sätted käsitlevad kohustust esitada sisenemise ülddeklaratsioon, kohustust teatada merelaeva või õhusõiduki saabumisest, kohustust toimetada kaup konkreetsele kohta ja esitada see tollile kohas, kus see maha või ümber laaditakse, ja ajutist ladustamist.
- (2) Kõnealusest välistusest tulenevalt puudub õiguslik alus nõuda maha- või ümberlaaditud kauba esitamist kohas, kuhu kaup pärast ajutist liidu tolliterritooriumilt väljaviimist tagasi tuuakse. Kui kaup ei esitata, on tollil keeruline tagada selle kauba järelevalve ja tekib oht, et imporditollimaksu ja muid makse ei nõuta korrektselt sisse ning et muid kui maksumeetmeid (nagu veterinaar- ja fütosanitaarkontrollid) ei kohaldata nõuetekohaselt.
- (3) Seepärast tuleks määruse (EL) nr 952/2013 artiklit 136 muuta, et võtta arvesse liiduvälise kauba ja liidu kaubaga seotud eri olukordi.
- (4) Selleks et tagada liiduvälise kauba tõhus tollijärelevalve, tuleks sätteid, mis käsitlevad kohustust toimetada kaup konkreetsele kohta, esitada see maha- või ümberlaadimisel tollile, oodata enne kauba maha- või ümberlaadimist luba, ja ajutise ladustamise sätteid jätkuvalt kohaldada liiduvälise kauba suhtes. Seepärast tuleks määruse (EL) nr 952/2013 artiklit 136 muuta, nähes ette, et liiduvälise kauba suhtes ei kohaldata üksnes neid sätteid, mis käsitlevad kohustust esitada sisenemise ülddeklaratsioon ja kohustust teatada merelaeva või õhusõiduki saabumisest.
- (5) Selleks et tagada liidu kauba tõhus järelevalve, tuleks määruse (EL) nr 952/2013 artiklis 136 vahet teha olukorral, kus liidu kauba tollistaatust tuleb tõendada vastavalt kõnealuse määruse artikli 153 lõikele 2, ja olukorral, kus liidu kaubal on säilinud tollistaatus kõnealuse määruse artikli 155 lõike 2 alusel.
- (6) Liidu kauba puhul, mille tollistaatust tuleb tõendada vastavalt määruse (EL) nr 952/2013 artikli 153 lõikele 2, tuleks välistada üksnes nende sätete kohaldamine, mis käsitlevad kohustust esitada sisenemise ülddeklaratsioon ja kohustust teatada merelaeva või õhusõiduki saabumisest, sest see võimaldab teostada asjakohast tollijärelevalvet.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 1. detsembri 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. detsembri 2016. aasta otsus.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT L 269, 10.10.2013, lk 1).

- (7) Määruse (EL) nr 952/2013 artikli 139 sätteid, mis käsitlevad kohustust esitada kaup maha- või ümberlaadimisel tollile, ja kõnealuse määruse artiklist 140 tulenevat kohustust oodata enne kauba maha- või ümberlaadimist luba, ei tuleks samuti kohaldada liidu kauba suhtes, mille tollistaatus on säilinud kõnealuse määruse artikli 155 lõike 2 alusel, võttes arvesse asjaolu, et isegi kui kaup on liidu tolliterritooriumilt ajutiselt välja viidud, ei ole kauba tollistaatus muutunud ja seda ei pea tõendama.
- (8) Määruse (EL) nr 952/2013 artiklis 136 esinevad viited kõnealuse määruse artikli 135 lõikele 1 ja artiklile 137 tuleks välja jätta, et kohustada isikut, kes kauba liidu tolliterritooriumile toob, toimetama selle tolli määratud kohta, et toll saaks vajaduse korral kontrollida, kas tegemist on liidu või liiduvälise kaubaga.
- (9) Määruse (EL) nr 952/2013 artiklis 136 esinev viide kõnealuse määruse artiklile 141 tuleks välja jätta, et oleks selge, et kõnealuse määruse artikli 141 lõiget 1, milles välistatakse teatavate sätete kohaldamine transiidiprotseduurile suunatud kauba suhtes, kohaldatakse ka kauba suhtes, mis tuuakse liidu tolliterritooriumile tagasi pärast selle ajutist väljaviimist otseteed mööda meritsi või õhuteed pidi.
- (10) Määruse (EL) nr 952/2013 artiklis 136 esinev viide kõnealuse määruse artiklitele 144–149, mis käsitlevad ajutist ladustamist, tuleks samuti välja jätta. Kuigi kõnealuseid sätteid ei kohaldata liidu kauba suhtes, tuleks neid kohaldada liiduvälise kauba suhtes. Määruse (EL) nr 952/2013 artiklit 136 tuleks selles osas vastavalt muuta.
- (11) Käesolev määrus peaks jõustuma võimalikult kiiresti, et tagada viivitamata kauba tõhus järelevalve,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 952/2013 artikkel 136 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 136

Kaup, mis on liidu tolliterritooriumilt meritsi või õhuteed pidi ajutiselt välja viidud

1. Artikleid 127–130 ja artiklit 133 ei kohaldata, kui liiduväline kaup tuuakse liidu tolliterritooriumile pärast seda, kui kaup viidi meritsi või õhuteed pidi ajutiselt liidu tolliterritooriumilt välja ja kui kaupa on veetud otseteed mööda, tegemata peatusi väljaspool liidu tolliterritooriumi.
2. Artikleid 127–130 ja artiklit 133 ei kohaldata, kui liidu kaup, mille liidu kauba tollistaatus on vaja tõendada vastavalt artikli 153 lõikele 2, tuuakse liidu tolliterritooriumile pärast seda, kui kaup viidi meritsi või õhuteed pidi ajutiselt liidu tolliterritooriumilt välja ja kui kaupa on veetud otseteed mööda, tegemata peatusi väljaspool liidu tolliterritooriumi.
3. Artikleid 127–130 ning artikleid 133, 139 ja 140 ei kohaldata, kui liidu kaup, mida veetakse, ilma et kauba tollistaatus muutuks vastavalt artikli 155 lõikele 2, tuuakse liidu tolliterritooriumile pärast seda, kui kaup viidi meritsi või õhuteed pidi ajutiselt liidu tolliterritooriumilt välja ja kui kaupa on veetud otseteed mööda, tegemata peatusi väljaspool liidu tolliterritooriumi.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 14. detsember 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. KORČOK

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/2340,**14. detsember 2016,****millega muudetakse määrust (EL) nr 1286/2014, mis käsitleb kombineeritud jae- ja kindlustuspõhiste investeerimistoodete põhiteabedokumente, selle kohaldamise alguskuupäeva osas****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

pärast konsulteerimist Euroopa Keskpankaga,

pärast konsulteerimist Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1286/2014 ⁽²⁾ võeti kasutusele rida meetmeid, mille eesmärk on suurendada investorite kaitset ja taastada tarbijate usaldus finantsteenuste sektori vastu, suurendades läbipaistvust ja investeringute turul. Selle kohaselt peavad kombineeritud jae- ja kindlustuspõhiste investeerimistoodete koostajad koostama põhiteabedokumendi.
- (2) Määruses (EL) nr 1286/2014 antakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ⁽³⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Pangandusjärelevalve), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ⁽⁴⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 ⁽⁵⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) õigus koostada regulatiivsed tehnilised standardid, milles täpsustatakse põhiteabedokumendi aspekte.
- (3) 30. juunil 2016 võttis komisjon vastu delegeeritud määruse 2016/..., millega täiendatakse määrust (EL) nr 1286/2014 ⁽⁶⁾ (edaspidi „delegeeritud määrus“, määrares kindlaks põhiteabedokumendi esitusviisi, sisu ning selle standardvormi, riski ja tootluse esitamise meetodid ning kulude arvutamise meetodid, põhiteabedokumendis sisalduva teabe läbivaatamise tingimused ja sageduse ning jaainvestoritele põhiteabedokumendi esitamise nõude täitmise tingimused.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 1. detsembri 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. detsembri 2016. aasta otsus.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. novembri 2014. aasta määrus (EL) nr 1286/2014, mis käsitleb kombineeritud jae- ja kindlustuspõhiste investeerimistoodete (PRIIPid) põhiteabedokumente (ELT L 352, 9.12.2014, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

⁽⁶⁾ Komisjoni 30. juuni 2016. aasta delegeeritud määrus 2016/xxx, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1286/2014, mis käsitleb kombineeritud jae- ja kindlustuspõhiste investeerimistoodete (PRIIPid) põhiteabedokumente, kehtestades regulatiivsed tehnilised standardid seoses põhiteabedokumentide esitusviisi, sisu, läbivaatamise ja muutmise ning selliste dokumentide esitamise nõude täitmise tingimustega (C(2016) 3999).

- (4) Euroopa Parlament esitas 14. septembril 2016 vastuväite komisjoni poolt 30. juunil 2016. aastal vastu võetud delegeeritud määrusele ning üheskoos suurema osa liikmesriikidega kutsus üles lükkama edasi määruse (EL) nr 1286/2014 kohaldamise alguskuupäeva.
- (5) Kohaldamise edasilükkamine 12 kuu võrra annab asjaosalistele lisaaega uute nõuete järgimiseks. Võttes arvesse erakorralisi asjaolusid, on asjakohane ja põhjendatud muuta määrust (EL) nr 1286/2014.
- (6) Arvestades väga lühikest aega, mis on jäänud määruse (EL) nr 1286/2014 sätete kohaldamiseni, peaks käesolev määrus jõustuma viivitamata.
- (7) Seetõttu on siinkohal põhjendatud kohaldada Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokolli nr 1 (Riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4 sätestatud edasilükkamatute juhtude erandit,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 1286/2014 artikli 34 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2018.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 14. detsember 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. KORČOK

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2016/2341,

14. detsember 2016,

tööandja kogumispensioni asutuste tegevuse ja järelevalve kohta

(uuesti sõnastatud)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 53, artiklit 62 ja artikli 114 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/41/EÜ ⁽³⁾ on korduvalt oluliselt muudetud ⁽⁴⁾. Kuna kõnealusesse direktiivi on vaja teha uusi muudatusi, tuleks see selguse huvides uuesti sõnastada.
- (2) Siseturul peaks tööandja kogumispensioni asutustel (edaspidi „pensioniasutus“) olema õigus tegutseda teistes liikmesriikides, tagades samal ajal tööandjapensioni skeemi liikmetele ja soodustatud isikutele kõrgetasemelise kaitse ja turvalisuse.
- (3) Käesoleva direktiivi eesmärk on minimaalne ühtlustamine ning see ei tohiks takistada liikmesriikidel säilitada või kasutusele võtta muid sätteid, et kaitsta tööandjapensioni skeemi liikmeid ja soodustatud isikuid, tingimusel et niisugused sätted on kooskõlas liikmesriikide kohustustega, mis tulenevad liidu õigusest. Direktiivis ei käsitleta riikliku sotsiaal-, töö-, maksu- või lepinguõiguse küsimusi ega pensionide kogumise piisavust liikmesriikides.
- (4) Töötajate liikumise hõlbustamiseks liikmesriikide vahel püütakse käesoleva direktiiviga tagada hea juhtimistava, pensioniskeemi liikmete teavitamine ning tööandja kogumispensioni läbipaistvus ja turvalisus.
- (5) Pensioniasutused on liikmesriigiti väga erinevalt korraldatud ja reguleeritud. Tööandjapensioni skeeme haldavad nii pensioniasutused kui ka elukindlustusandjad. Seetõttu ei ole kõigile sobiva ühtse lahenduse rakendamine pensioniasutuste puhul otstarbekas. Komisjon ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega

⁽¹⁾ ELT C 451, 16.12.2014, lk 109.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 24. novembri 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata*) ja nõukogu 8. detsembri 2016. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/41/EÜ tööandjapensioni kogumisasutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 235, 23.9.2003, lk 10).

⁽⁴⁾ Vt I lisa A osa.

(EL) nr 1094/2010 ⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustusjärelevalve“) peaksid oma tegevuses võtma arvesse liikmesriikide tavade erinevusi ning määrama pensioniasutuste korralduse kindlaks viisil, mis ei piiraks liikmesriigi sotsiaal- ja tööõiguse kohaldamist.

- (6) Direktiiv 2003/41/EÜ oli esimene seadusandlik samm liidu tasandil korraldatud tööandjapensioni kogumise siseturu loomisel. Tööandjapensioni kogumise tõeline siseturg on äärmiselt oluline majanduskasvu suurendamiseks ja töökohtade loomiseks liidus ja vananeva ühiskonnaga toimetulekuks. Seni ei ole nimetatud direktiivi, mis ulatub tagasi 2003. aastasse, nii põhjalikult muudetud, et pensioniasutused oleksid võtnud kasutusele tänapäevase riskipõhise juhtimissüsteemi. Kõikides liikmesriikides ohutu ja turvalise tööandjapensioni kogumise arendamiseks on reguleerimine ja järelevalve liidu ja liikmesriigi tasandil seega endiselt oluline.
- (7) Kui see on asjakohane, peaksid pensioniasutused üldjuhul võtma arvesse eesmärki tagada tööandjapensioni skeemide põlvkondadevaheline tasakaal, nii et tööandja kogumispensioni riskid ja tulu jaotuksid põlvkondade vahel õiglaselt.
- (8) Tuleb võtta sobivaid meetmeid, et teha tööandjapensioni skeemid erasikute täiendava kogumispensionina veel paremaks. See on tähtis, sest sotsiaalkindlustussüsteemid on kasvava surve all, mis tähendab, et tööandjapensioni hakatakse üha enam kasutama muude pensionide täiendamiseks. Pensioniasutustel on oluline roll liidu majanduse pikaajalisel rahastamisel ja kodanikele turvaliste pensionimaksete kindlustamisel. Pensioniasutused on oluline osa liidu majandusest, sest nende arvel on 2,5 triljoni euro ulatuses varasid ligikaudu 75 miljoni liikme ja soodustatud isiku nimel. Tööandjapensioni skeeme tuleks parendada, seadmata kahtluse alla sotsiaalkindlustuse pensionisüsteemide olulist tähtsust turvalise, kestva ja tõhusa sotsiaalkaitsena, mis peaks tagama vanaduses rahuldava elatustaseme ja peaks seetõttu olema Euroopa sotsiaalmudelite tugevdamisel kesksel kohal.
- (9) Arvestades liidu demograafilist arengut ja riikide eelarvete seisukorda, on tööandja kogumispension oluline täiendus sotsiaalkindlustuse pensionisüsteemidele. Vastupidav pensionisüsteem hõlmab mitmekesisist teenuste valikut, fondide, ühingute ja seltside mitmekesisust ning mõjusat ja tõhusat järelevalvet.
- (10) Liikmesriigid peaksid kaitsma töötajaid vanemas eas vaesumise eest ning edendama rahvapensioni täiendava kindlustusena töölepinguga seotud lisapensioniskeeme.
- (11) Käesolevas direktiivis võetakse arvesse põhiõigusi ja peetakse silmas eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatavaid põhimõtteid, eriti õigust isikuandmete kaitsesele, ettevõtlusvabadust, õigust omandile, kollektiivlääbirääkimiste ja kollektiivse tegutsemise õigust ning õigust kõrgetasemelisele tarbijakaitsesele, tagades eelkõige pensionide kogumise suurema läbipaistvuse, teadlikuma isikliku finants- ja pensionide planeerimise ning lihtsustades pensioniasutuste piiriülest tegevust ja pensioniskeemide piiriülest ülekandmist. Käesolevat direktiivi rakendatakse kooskõlas nimetatud õiguste ja põhimõtetega.
- (12) Pensioniasutuste piiriülese tegevuse ning pensioniskeemide piiriülese ülekandmise hõlbustamine asjaomaste menetluste selgitamise ja tarbetute takistuste kõrvaldamise kaudu võib positiivselt mõjutada eelkõige ettevõtjaid ja nende töötajaid sõltumata sellest, millises liikmesriigis nad töötavad, sest osutatavate kogumispensioni teenuste haldamine on tsentraliseeritud.
- (13) Pensioniasutuste piiriülene tegevus ei tohiks piirata liikmesriigi sotsiaal- ja tööõiguse kohaldamist, millega reguleeritakse vastuvõtva liikmesriigi tööandjapensioni skeeme ja mida kohaldatakse pensioniskeemi pakkuva ettevõtja („sponsorettevõtja“) suhetele pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikutega. Pensioniskeemide piiriülene tegevus ja piiriülene ülekandmine on erinevad asjad ja neid tuleks reguleerida eri sätetega. Kui pensioniskeemi piiriülese ülekandmisega kaasneb piiriülene tegevus, tuleks kohaldada piiriülese tegevuse sätteid.
- (14) Kui sponsorettevõtja ja pensioniasutus asuvad ühes ja samas liikmesriigis, siis ei tähenda pelk asjaolu, et pensioniskeemi liikmete või soodustatud isikute elukoht on mõnes teises liikmesriigis, seda, et tegemist on piiriülese tegevusega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010 millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

- (15) Liikmesriigid peaksid võtma arvesse vajadust kaitsta ajutiselt teise liikmesriiki töötama saadetud töötajate pensioniõigusi.
- (16) Isegi pärast direktiivi 2003/41/EÜ jõustumist on piiriülene tegevus olnud liikmesriikide sotsiaal- ja tööõiguse erinevuste tõttu piiratud. Kuhugi ei ole kadunud ka usaldatavusnõuete näol ilmnevad olulised tõkked, mis muudavad pensioniskeemide piiriülese haldamise pensioniasutuste jaoks kallimaks. Parandada on lisaks vaja pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele kehtivat miinimumkaitse ulatust. See on üha olulisem, sest üleelamis- ja tururiskid on järjest suuremas ulatuses jäetud pigem liikmete ja soodustatud isikute kui pensioniasutuse või sponsorettevõtja kanda. Peale selle on vaja tõsta pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele antava teabe praegust miinimumtasest.
- (17) Käesolevas direktiivis sätestatud usaldatavusnõuded peavad tagama rangete järelevalvestandardite kehtestamise abil kõrgel tasemel turvalisuse kõigile tulevastele pensionäridele ning võimaldama tööandjapensioni skeemide arukat, usaldusväärset ja tõhusat juhtimist.
- (18) Pensioniasutused peaksid olema sponsorettevõtjast täiesti eraldiseisvad ettevõtjad ja tegutsema rahaliste sissemaksete põhimõttel eesmärgiga pakkuda pensionimakseid. Pensioniasutustel, kes tegutsevad sel ainueesmärgil, peaks olema teenuste osutamise vabadus ja investeerimisvabadus, mille suhtes kohaldataks üksnes kooskõlastatud usaldatavusnõudeid, olenemata sellest, kas neid pensioniasutusi peetakse juriidilisteks isikuteks.
- (19) Subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt peaks liikmesriikidele jääma täielik vastutus pensionisüsteemide korraldamise eest, samuti pensionisüsteemi kolme eri samba rolli üle otsustamise eest konkreetsetes liikmesriigis. Teise samba raames peaks neile samuti jääma täielik vastutus tööandjapensioni makseid tegevate eri asutuste, nagu majandussektorite pensionifondide, ettevõtete pensionifondide ja elukindlustusandjate ülesannete ja tegevuse eest. Direktiivi mõte ei ole seada liikmesriikide sellist eesõigust kahtluse alla, vaid pigem innustada liikmesriike juurutama piisavat, turvalist ja jätkusuutlikku tööandja kogumispensioni süsteemi ning hõlbustada piiriülest tegevust.
- (20) Arvestades tööandjapensioni kogumise parendamise vajalikkust, peaks komisjon pakkuma liidu tasandil olulist lisaväärtust, toetades lisameetmetega liikmesriikide ja sotsiaalpartnerite koostööd teise samba pensioniskeemide täiustamisel ning moodustades kõrgetasemelise eksperdirühma, et suurendada liikmesriikides teise samba pensionihoiuseid, sealhulgas edendades parimate tavade vahetamist liikmesriikide vahel, eelkõige seoses piiriülese tegevusega.
- (21) Liikmesriikide normid, mis käsitlevad füüsilisest isikust ettevõtjate osalust pensioniasutustes, on erinevad. Mõnes liikmesriigis võivad pensioniasutused tegutseda selliste kutsealarühmadega sõlmitud kokkulepete alusel, mille liikmed tegutsevad füüsilisest isikust ettevõtjatena, või otse füüsilisest isikust ettevõtjate ja töötajatega sõlmitud kokkulepete alusel. Mõnes liikmesriigis võib füüsilisest isikust ettevõtja samuti pensioniasutusega liituda, kui ta tegutseb tööandjana või osutab kutseala teenuseid teisele ettevõtjale. Mõnes liikmesriigis ei saa füüsilisest isikust ettevõtjad pensioniasutusega liituda, enne kui on täidetud teatavad nõuded, sealhulgas sotsiaal- ja tööõiguses kehtestatud nõuded.
- (22) Asutused, kes haldavad liidu tasandil juba koordineeritud sotsiaalkindlustussüsteeme, tuleks direktiivi kohaldamisalast välja jätta. Sellest olenemata tuleks arvesse võtta nende pensioniasutuste eripära, kes haldavad ühes liikmesriigis nii sotsiaalkindlustussüsteeme kui ka tööandjapensioni skeeme.
- (23) Käesolev direktiiv ei hõlma asutusi, kes tegutsevad kapitalirahastamise põhimõttel kohustuslike sotsiaalkindlustussüsteemide raames.
- (24) Finantsasutused, kelle tegevus on liidu õiguses juba reguleeritud, tuleks käesoleva direktiivi kohaldamisalast üldiselt välja jätta. Kuna kõnealused asutused võivad mõnel juhul siiski osutada tööandjapensioni teenuseid, siis on oluline tagada, et direktiiv ei põhjustaks konkurentsimoonutusi. Selliseid moonutusi saab ära hoida, kohaldades käesoleva direktiivi usaldatavusnõudeid elukindlustusandjate tööandjapensioniga seotud tegevusele kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktidega i–iii ning artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktidega ii–iv. Komisjon peaks samuti hoolikalt jälgima olukorda tööandjapensionide turul ja hindama võimalust laiendada käesoleva direktiivi vabatahtlikku kohaldamist teistele reguleeritud finantsasutustele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

- (25) Kuna pensioniasutuste eesmärk on tagada pensionäride majanduslik kindlustatus, peaksid nad üldjuhul pensionimakseid tegema kuni soodustatud isiku surmani, kindla aja jooksul, ühekordse summamana või nimetatud viiside mis tahes kombinatsioonis.
- (26) Oluline on tagada, et vanurid ja puudega inimesed ei satuks vaesuse ohtu ja et neil oleks rahuldav elatustase. Biomeetriliste riskide piisav katmine tööandjapensioni korralduses on vanurite vaesuse ja kindlusetuse vastu võitlemise seisukohalt oluline. Pensioniskeemi loomisel peaksid tööandjad ja töötajad või nende esindajad võtma arvesse võimalust, et pensioniskeem sisaldaks vahendeid üleelamis- ja töövõimetuse riskide katmiseks, samuti vahendeid toitja kaotanud ülalpeetavate jaoks.
- (27) Võimaldades liikmesriikidel jätta siseriiklike rakendusaktide kohaldamisalast välja pensioniasutused, kes haldavad pensioniskeeme, millega on üheskoos hõlmatud kokku vähem kui 100 isikut, võidakse järelevalvet nendes liikmesriikides hõlbustada, ilma et see kahjustaks kõnealuse valdkonna siseturu nõuetekohast toimimist. See ei tohi aga piirata kõnealuste pensioniasutuste õigust nimetada oma investeerimisportfellide valitsemiseks investeringute valitsejaid, kelle elu- või asukoht on teises liikmesriigis ning kes on saanud seal nõuetekohaselt tegevusloa, ning varade haldamiseks kontohaldureid ja deposiitoriume, kelle elu- või asukoht on teises liikmesriigis ning kes on saanud seal nõuetekohaselt tegevusloa. Liikmesriigid peaksid pensioniasutuste suhtes, kes haldavad pensioniskeeme, millega on üheskoos hõlmatud kokku üle 15 isiku, kohaldama igal juhul teatavaid sätteid, mis puudutavad investeerimisnõudeid ja juhtimissüsteemi.
- (28) Käesolevat direktiivi ei kohaldata asutuste suhtes, kellega liitunud ei ole õigust teatava suurusega hüvitistele ja nende liitunute huvid on kaitstud kohustusliku seadusejärgse maksejõuetuskindlustusega, nagu „Unterstützungskassen“ Saksamaal.
- (29) Pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute kaitsmiseks peaksid pensioniasutused piirduma käesolevas direktiivis osutatud tegevuste ja nendest johtuvate tegevustega.
- (30) Sponsorettvõtja pankroti korral on pensioniskeemi liikmetel oht kaotada nii oma töökoht kui ka omandatud pensioniõigused. Seetõttu tuleb tagada, et kõnealune sponsorettvõtja ja pensioniasutus on teineteisest selgesti eraldatud ning pensioniskeemi liikmete kaitsmiseks on kehtestatud minimaalsed usaldatavusnõuded. Usaldatavusnõuete sätestamisel tuleks võtta arvesse pensioniasutuse juurdepääsu pensionikaitsekeemidele või sarnastele mehhanismidele, mis kaitsevad pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute kogunenud isiklike nõudeõiguseid sponsorettvõtja kohustuste täitmata jätmise riski eest.
- (31) Pensioniasutuste tegutsemine ja järelevalve erineb liikmesriigiti oluliselt. Mõnes liikmesriigis saab valvata mitte üksnes pensioniasutuse enda järele, vaid ka nende üksuste või ettevõtjate järele, kes on volitatud kõnealuseid pensioniasutusi juhtima. Liikmesriigid peaksid saama seda eripära arvesse võtta, kuid tingimusel, et kõik direktiivis sätestatud nõuded on täidetud. Liikmesriigid peaksid samuti saama lubada kindlustusettevõtjatel ja teistel finantsteenuseid osutavatel ettevõtjatel pensioniasutusi juhtida.
- (32) Pensioniasutused järgivad sotsiaalset eesmärki ning osutavad samal ajal finantsteenuseid. Nad vastutavad tööandjapensioni väljamaksete eest ning seetõttu peaksid nende tegevus ja tegutsemistingimused vastama teatavatele minimaalsetele usaldatavusnõuetele, võttes arvesse liikmesriigi õigusnorme ja traditsioone. Selliseid asutusi ei tohiks siiski käsitada üksnes finantsteenuste osutajatena. Direktiivi juhtiva põhimõttena tuleks piisavalt tunnustada ja toetada nende sotsiaalset ülesannet ja kolmepoolset suhet töötaja, tööandja ja pensioniasutuse vahel.
- (33) Kui pensioniasutus valitseb kooskõlas liikmesriigi õigusega pensionifonde, mis ei ole juriidilised isikud ja mis koosnevad pensioniskeemi liikmete pensioniskeemidest, mille varad on pensioniasutuse varadest lahus, peaks liikmesriikidel olema õigus pidada iga pensionifondi käesoleva direktiivi mõistes eraldi pensioniskeemiks.
- (34) Kuna teatavates liikmesriikides on pensioniasutusi eriti palju, tuleb pensioniasutustelt nõutava eelloa osas leida praktiline lahendus. Kui aga pensioniasutus soovib valitseda pensioniskeemi teises liikmesriigis, tuleks sellelt pensioniasutustel nõuda päritoluliikmesriigi pädeva pensioniasutuse eelluba.
- (35) Pensioniasutustel peaks olema õigus osutada oma teenuseid teistes liikmesriikides, ilma et see piiraks pensionisüsteemi korraldust käsitleva liikmesriigi sotsiaal- ja tööõiguse kohaldamist, kaasa arvatud kohustusliku liitumise

ja kollektiivlääbirääkimiste teel saavutatud kokkulepete tulemuste osas, kui nad saavad oma päritoluliikmesriigi pädeva pensioniasutuse loa. Pensioniasutustel tuleks lubada vastu võtta sponsorlust mis tahes liikmesriigis asuvatelt ettevõtjalt ja hallata pensioniskeeme, millel on liikmeid rohkem kui ühest liikmesriigist. Selle tulemusena saavutaksid kõnealused pensioniasutused märkimisväärse mastaabisäästu, paraneks liidu majanduse konkurentsivõime ja tööjõu liikumine muutuks lihtsamaks.

- (36) Kui ühes liikmesriigis asutatud pensioniasutus teostab õigust valitseda teises liikmesriigis sõlmitud tööandja-pensioni skeemi, siis peaks ta täielikult järgima vastuvõtvast liikmesriigis kehtivaid sotsiaal- ja tööõiguse sätteid, mis on seotud tööandjapensioni skeemidega, näiteks pensionimakse määratlus, pensionimaksete tegemine ning pensioniõiguste ülekandmise tingimused. Usaldatavusnõuete kohaldamisala tuleks täpsustada, et tagada pensioniasutuste piiriülese tegevuse õiguskindlus.
- (37) Pensioniasutustel peaks olema õigus pensioniskeeme liidu piires üle kanda teistele pensioniasutustele, et lihtsustada tööandjapensioni kogumise korraldamist liidu tasandil. Ülekandmiseks peaks loa andma pensioniskeemi vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus pärast seda, kui kõnealune pädev asutus on saanud nõusoleku pensioniskeemi üle kandva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädevalt asutusest. Pensioniõiguste ülekandmise ja selle tingimused peaksid eelnevalt heaks kiitma pensioniskeemi liikmete enamus ja soodustatud isikute enamus või vajaduse korral nende esindajate enamus, nagu usaldusfondipõhise pensioniskeemi usaldusisikud.
- (38) Juhul kui kantakse üle osa pensioniskeemist, tuleks tagada nii pensioniskeemi ülekantava osa kui ka allesjääva osa jätkusuutlikkus, samuti tuleks ülekandmise järel asjakohaselt kaitsta kõikide pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute õigusi; selleks tuleks nõuda, et nii ülekandval kui ka vastuvõtval pensioniasutusel oleks piisavad ja sobivad varad, et katta pensioniskeemi ülekantud osa ja allesjääva osa tehnilisi eraldisi.
- (39) Järelevalve koordineerimise hõlbustamiseks võib Euroopa Kindlustusjärelevalve nõuda kooskõlas talle määrusega (EL) nr 1094/2010 antud volitustega pädevatelt asutustelt teavet. Peale selle peaks Euroopa Kindlustusjärelevalvel olema õigus tegutseda pensioniskeemi tervikliku või osalise piiriülese ülekandmise korral vahendajana, kui asjaomastel pädevatel asutustel on erimeelsusi.
- (40) Tehniliste eraldiste ettevaatusega arvutamine on oluliseks tingimuseks selle tagamisel, et pensionimaksete tegemise kohustusi suudetakse täita nii lühikeses kui ka pikas perspektiivis. Tehnilised eraldised tuleks arvutada tunnustatud kindlustusstatistiliste meetodite põhjal ja need peaks kinnitama aktuaar või valdkonna muu spetsialist. Maksimaalne intressimäär tuleks valida ettevaatusega asjaomaste siseriiklike õigusnormide kohaselt. Tehniliste eraldiste miinimumsumma peaks olema piisav soodustatud isikutele juba makstavate pensionimaksete jätkamiseks ja kajastama pensioniskeemi liikmete kogunenud pensioniõigustest tulenevaid kohustusi. Aktuaari ülesandeid peaksid täitma isikud, kellel on kindlustus- ja finantsmatemaatilised teadmised, mis vastavad pensioniasutuse tegevusele omaste riskide suurusele, laadile, ulatusele ja keerukusele, ning kes on võimelised tõendama asjakohast kogemust kohaldatavate kutsekvalifikatsioonide või muude standarditega.
- (41) Pensioniasutuste poolt kaetud riskid erinevad liikmesriigiti oluliselt. Seepärast peaks päritoluliikmesriikidel olema õigus kehtestada tehniliste eraldiste arvutamiseks käesoleva direktiivi sätteid täiendavad ja nendest sätetest üksikasjalikumad nõuded.
- (42) Tuleks nõuda tehniliste eraldiste katmist piisavate ja sobivate varadega, et kaitsta pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute huve sponsorettevõtja maksejõuetuse korral.
- (43) Et riigisised ja piiriülesed pensioniasutused saaksid tegutseda võrdsetel tingimustel, peaksid liikmesriigid võtma arvesse nii riigisisestele kui ka piiriülesetele pensioniasutustele esitatavaid rahastamise nõudeid.
- (44) Paljudel juhtudel võib pensioniasutuse asemel katta biomeetrilisi riske või tagada teatavaid makseid või investeringuid sponsorettevõtja. Mõnel juhul annab siiski pensioniasutus ise kõnealuse katte või kõnealused tagatised ja sponsorettevõtja kohustused on üldjuhul täidetud vajalike sissেমaksete tasumisega. Sel juhul peaksid asjaomased pensioniasutused omama omavahendeid, mis põhinevad tehniliste eraldiste ja riskikapitali väärtusel.

- (45) Pensioniasutused on väga pikaajalised investorid. Pensioniasutuste varasid ei tohi üldjuhul kasutada muuks otstarbeks kui pensionimaksete tegemiseks. Pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute õiguste piisavaks kaitsmiseks peaksid pensioniasutused saama peale selle valida varade sellise koosseisu, mis sobib kõige paremini nende kohustuste täpse iseloomu ja kestusega. Seega on vaja tõhusat järelevalvet ning samuti tuleks investeerimisnõuete puhul kasutada lähenemist, mis annab pensioniasutustele piisava paindlikkuse kõige turvalisema ja tõhusama investeerimispoliitika määramiseks ning kohustab neid tegutsema ettevaatusega. Ettevaatuse põhimõte nõuab seega iga pensioniasutuse liikmeskonna struktuuriga kohandatud investeerimispoliitikat.
- (46) Seades ettevaatuse põhimõtte kapitaliinvesteeringute aluspõhimõtteks ja võimaldades pensioniasutustel tegutseda piiriülesest, soodustatakse säästude suunamist töandjapensioni kogumisse, aidates seeläbi kaasa majanduslikule ja sotsiaalsele arengule.
- (47) Järelevalvemeetodid ja -praktika erinevad liikmesriigiti. Seetõttu tuleks liikmesriikidele anda teatav õigus valida, milliseid konkreetseid investeerimisnõudeid nad soovivad kehtestada oma territooriumil asuvate pensioniasutuste suhtes. Nende nõuetega ei tohiks aga piirata kapitali vaba liikumist, kui see ei ole põhjendatud usaldatavusnõuetega.
- (48) Käesoleva direktiiviga tuleks tagada pensioniasutustele nõuetekohasel tasemel investeerimisvabadus. Kuna pensioniasutused on väga pikaajalised investorid, kelle likviidsusrisk on väike, siis võivad nad ettevaatuse põhimõtte piires investeerida mittelikviidsesse varasse, nagu aktsiad ja muud instrumendid, millel on pikaajaline majanduslik profiil ja millega ei kaubelda reguleeritud turgudel, mitmepoolsetes kauplemissüsteemides ega organiseeritud kauplemissüsteemides. Lisaks võivad nad saada kasu rahvusvahelise mitmekesistamise eelistest. Seetõttu ei tohiks – jäädes kooskõlla ettevaatuse põhimõttega, mille eesmärk on kaitsta pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute huve – piirata investeerimist aktsiatesse ja valuutasse, mis on denomineeritud muus vääringus kui kohustused, ja muudesse instrumentidesse, millel on pikaajaline majanduslik profiil ja millega ei kaubelda reguleeritud turgudel, mitmepoolsetes kauplemissüsteemides ega organiseeritud kauplemissüsteemides, välja arvatud usaldatavusnõuetega põhjendatud juhtudel.
- (49) Pikaajalise majandusliku profiiliga instrumentide mõiste on lai. Sellised instrumendid on väärtpaberid, mida ei ole võimalik vabalt võõrandada, ja seetõttu puudub nende puhul juurdepääs järelturu likviidsusele. Sageli eeldavad need tähtajaliste kohustuste võtmist, mis piiravad nende turustatavust, ning hõlmavad osalusi ja võlainstrumente börsil noteerimata äriühingutes ning neile antud laene. Börsil noteerimata äriühingud hõlmavad taristuprojekte, börsil noteerimata äriühinguid, kes soovivad oma tegevust laiendada, ja kinnisvara või muud vara, mis võiks sobida pikaajalise investeerimise eesmärgil. Vähesel süsinikdioksiidiheitega ja kliimamuutustele vastupanuvõimeliste taristuprojektide puhul on sageli tegemist noteerimata varaga, mis sõltub projekti rahastamiseks antavatest pikaajalistest laenudest.
- (50) Pensioniasutustel peaks olema lubatud investeerida teistes liikmesriikides kooskõlas päritoluliikmesriigi normidega, et vähendada piiriülese tegevuse kulusid. Seega ei tohiks vastuvõtval liikmesriigil olla lubatud kehtestada teistes liikmesriikides asuvatele pensioniasutustele täiendavaid investeerimisnõudeid.
- (51) Füüsilistel isikutel on vaja selget ülevaadet kohustuslikesse pensioniskeemidesse ja töandjapensioni skeemidesse kogunenud pensioniõigustest, eelkõige juhul, kui need õigused on omandatud rohkem kui ühest liikmesriigist. Selline ülevaade on võimalik saavutada kogu liidu pensionide jälgimise teenuse loomisega; sarnane teenus on mõnes liikmesriigis juba loodud pärast komisjoni 16. veebruari 2012. aasta valget raamatut „Piisava, kindla ja jätkusuutliku pensioni tagamise tegevuskava“, milles soovitatakse sellised teenused välja töötada.
- (52) Teatavaid riske ei saa tehniliste eraldiste kvantitatiivsete nõuete ja rahastamise nõuetega vähendada, vaid selliste riskidega saab nõuetekohaselt tegeleda ainult juhtimisnõuete kaudu. Seetõttu on tõhus juhtimissüsteem nõuetekohase riskijuhtimise ja pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute kaitsmise seisukohalt väga tähtis. Sellised süsteemid peavad olema proportsionaalsed pensioniasutuse tegevuse mahu, laadi, ulatuse ja keerukusega.
- (53) Tasustamispoliitika, mis soodustab ülemääraste riskide võtmist, võib kahjustada pensioniasutuste usaldusväärsust ja tõhusat riskijuhtimist. Tasustamispoliitika põhimõtteid ja avalikustamisnõudeid, mida kohaldatakse liidu muude finantsasutuste suhtes, tuleks kohaldada ka pensioniasutuste suhtes, pidades siiski silmas pensioniasutuste juhtimisstruktuuri võrreldes muude finantsasutustega ning vajadust arvestada pensioniasutuste tegevuse mahu, laadi, ulatuse ja keerukusega.

- (54) Põhifunktsioon tähendab suutlikkust täita konkreetseid juhtimisülesandeid. Asutustel peaks olema piisav suutlikkus, et täita riskijuhtimise, siseauditi ja vajaduse korral ka aktuaari funktsioone. Kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti, ei tohiks konkreetse põhifunktsiooni määratlemine võtta pensioniasutusest õigust vabalt otsustada, kuidas seda funktsiooni praktikas täita. See ei tohiks kaasa tuua põhjendamatult koormavaid nõudeid, sest arvesse tuleb võtta pensioniasutuse tegevuse mahtu, laadi, ulatust ja keerukust.
- (55) Isikud, kes pensioniasutust tegelikult juhivad, peaksid olema kollektiivselt sobivad ja nõuetele vastavad, ning isikud, kes täidavad põhifunktsioone, peaksid omama piisavaid teadmisi ja kogemusi ning vajaduse korral piisavat kvalifikatsiooni. Siiski peaks pädeva asutuse teavitamise nõue kehtima ainult põhifunktsioonide täitjate suhtes.
- (56) Ühel isikul või organisatsiooniüksusel peaks olema võimalik täita mitut põhifunktsiooni, välja arvatud siseauditi funktsiooni. Siiski peab seda põhifunktsiooni täitev isik või organisatsiooniüksus olema erinev kui sponsorettevõtja samalaadset põhifunktsiooni täitev inimene või organisatsiooniüksus. Liikmesriikidel peaks olema õigus lubada pensioniasutusel täita põhifunktsioone sama isiku või organisatsiooniüksuse kaudu mis sponsorettevõtja, tingimusel et pensioniasutus selgitab, kuidas ta väldib või haldab huvide konflikti sponsorettevõtjaga.
- (57) Pensioniasutustel tuleb riskijuhtimist tõhustada, võttes arvesse eesmärki, mille kohaselt peavad tööandja kogumispensioni riskid ja tulu jaotuma põlvkondade vahel õiglaselt, et saada aru pensioniskeemi jätkusuutlikkusega seonduvatest võimalikest nõrkadest külgedest ja neid asjakohaste pädevate asutustega arutada. Pensioniasutused peaksid riskijuhtimissüsteemi osana tegema oma pensionidega seonduva tegevuse riskihindamise. Riskihindamine tuleks teha kättesaadavaks ka pädevatele asutustele ning see peaks asjakohasel juhul käsitlema muu hulgas kliimamuutuste, ressursikasutuse ja keskkonnaga seotud riske, sotsiaalseid riske ning regulatiivsete muudatuste tõttu vara amortiseerimisega (nn väärtusetud varad) seotud riske.
- (58) Pensioniasutuste investeerimispoliitika ja riskijuhtimissüsteemide jaoks on olulised Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni poolt toetatud vastutustundliku investeerimise põhimõtetes osutatud keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegurid. Liikmesriigid peaksid nõudma, et pensioniasutused avalikustaksid sõnaselgelt, milliste investeerimisotsuste puhul on selliseid tegureid arvesse võetud ja milline osa on neil riskijuhtimissüsteemis. Selle teabe hulka, mida pensioniasutus esitab käesoleva direktiivi kohaselt, peaks kuuluma teave selle kohta, kui asjakohased ja olulised on keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegurid pensioniasutuse investeerimise seisukohast, ning selle kohta, kuidas neid tegureid arvesse on võetud. See ei takista pensioniasutust nõuet täitmast, andes selle teabe raames teada, et tema investeerimispoliitikas ei ole keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegureid arvesse võetud või et selliste tegurite asjakohasust ja olulisust seirava süsteemi kulud on selle tegevuse mahtu, laadi, ulatust ja keerukust arvestades ebaproportsionaalsed.
- (59) Iga liikmesriik peaks nõudma, et iga tema territooriumil asuv pensioniasutus koostab raamatupidamise aastaaruande ja majandusaasta aruande, võttes arvesse kõiki pensioniasutuse hallatavaid pensioniskeeme, ning vajaduse korral iga pensioniskeemi raamatupidamise aastaaruande ja majandusaasta aruande. Auditeerimise eest vastutava isiku poolt nõuetekohaselt kinnitatud raamatupidamise aastaaruanne ja majandusaasta aruanne, mis annavad pensioniasutuse varadest, kohustustest ja finantsseisundist tõese ja erapooletu ülevaate ning mis võtavad arvesse kõiki pensioniasutuse hallatavaid pensioniskeeme, on pensioniskeemi liikmetele, soodustatud isikutele ja pädevatele asutustele oluliseks teabeallikaks. Nende abil saavad eelkõige pädevad asutused jälgida pensioniasutuse majanduslikku kindlust ja hinnata pensioniasutuse suutlikkust täita kõiki oma lepingulisi kohustusi. Raamatupidamise aastaaruanne ja majandusaasta aruanne tuleks võimaluse korral avalikustada veebisaidil või muude vahendite kaudu, näiteks tehes taotluse korral kättesaadavaks koopiad.
- (60) Pensioniasutuse investeerimispoliitika on otsustavaks teguriks nii tööandjapensioni skeemide turvalisuse kui ka pikaajalise majandusliku jätkusuutlikkuse seisukohalt. Pensioniasutused peaksid seepärast koostama ülevaate investeerimispoliitika kohta ja selle vähemalt iga kolme aasta tagant läbi vaatama. Selline ülevaade peaks olema kättesaadav pädevatele asutustele ning taotluse korral samuti igale pensioniskeemi liikmele ja soodustatud isikule.
- (61) Pensioniasutusel tuleks lubada anda mis tahes tegevus, sealhulgas põhifunktsioonide täitmine, tervikuna või osaliselt edasi pensioniasutuse nimel tegutsevale teenuseosutajale. Kui pensioniasutus annab põhifunktsiooni või mis tahes muu tegevuse edasi, peaks ta jääma täielikult vastutavaks kõigi käesoleva direktiivi kohaste kohustuste

täitmise eest. Tegevuse edasiandmisel peaks pensioniasutus sõlmima teenuseosutajaga kirjaliku lepingu. Käesoleva direktiivi kohaldamisel ei hõlma see lepinguid, milles käsitletakse operatiivset laadi teenuseid, mida osutavad näiteks turva- või hooldustöötajad.

- (62) Liikmesriikidel peaks olema õigus nõuda pensioniasutuse varade hoidmiseks deponitooriumi määramist.
- (63) Pensioniskeemi laadi ja kaasnevat halduskoormust arvesse võttes peaksid pensioniasutused potentsiaalsetele pensioniskeemi liikmetele, pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele andma selget ja piisavat teavet, et aidata neil teha pensioniga seotud otsuseid, ja tagada, et pensioniskeemi eri etapid, st nii liitumiseelne, pensioniskeemiga hõlmatud (sealhulgas eelpension) kui ka pensionijärgne etapp oleksid läbipaistvad. Eriti tuleks anda teavet kogunenud pensioninõuete, pensionimaksete prognoositud suuruse, riskide ja tagatiste ning kulude kohta. Kui pensionimaksete prognoositud suurus põhineb majandussenaariumidel, peaks nimetatud teave hõlmama ka ebasoodsat stsenaariumi, mis peaks olema äärmuslik, kuid usutav. Kui investeerimisriski kannavad pensioniskeemi liikmed, on oluline anda lisateavet ka investeerimisprofiili, olemasolevate valikuvõimaluste ja eelnevate perioodide tootluse kohta. Teave peaks vastama kasutaja vajadustele ja selle puhul tuleks võtta arvesse ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni, eriti juurdepääsetavuse ja teabele juurdepääsu osas, nagu on sätestatud nimetatud konventsiooni artiklites 3 ja 21. Liikmesriigid võivad otsustada peale selle kindlaks määrata, kes võib esitada teabe, mis tuleb potentsiaalsetele pensioniskeemi liikmetele, pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele anda, sh pensionide jälgimise teenuste kaudu.
- (64) Teatavat pensionimaksete taset pakkuvate pensioniskeemide eripära tõttu ei mõjuta selliseid makseid, välja arvatud äärmuslike olude korral, skeemide varasemad tulemused ega kulustruktuur. Seetõttu tuleks teave nende kohta esitada ainult selliste pensioniskeemide puhul, mille liikmed kannavad investeerimisriski või võivad teha investeerimisotsuseid.
- (65) Enne pensioniskeemiga liitumist tuleks potentsiaalsetele pensioniskeemi liikmetele anda kogu vajalik teave, et nad saaksid teha teadlikke valikuid. Kui potentsiaalsetel pensioniskeemi liikmetel puudub valikuvõimalus ja nad liituvad pensioniskeemiga automaatselt, peaks pensioniasutus esitama neile kohe pärast seda liitumise kohta asjakohase põhiteabe.
- (66) Pensioniskeemi liikmetele peaks pensioniasutus koostama pensionimakse teatise, mis sisaldaks peamist isikukohast ja üldist teavet pensioniskeemi kohta. Pensionimakse teatis peaks olema selge ja kõikehõlmav ning sisaldama asjakohast teavet, et lihtsustada arusaamist aja jooksul ja eri pensioniskeemidesse kogunenud pensioninõuetest ja hõlbustada tööjõu liikumist.
- (67) Pensioniasutused peaksid pensioniskeemi liikmetele piisavalt aegsasti enne pensionile jäämist teada andma pensionimaksete tegemise võimalike viiside kohta. Kui pensionimakseid ei tehta eluaegse annuiteedi alusel, peaksid pensioniskeemi liikmed, kelle pensioniiga läheneb, saama teavet pensionimaksete tegemise pakutavate viiside kohta, et lihtsustada pensionipõlve rahalist planeerimist.
- (68) Pensionimaksete tegemise etapis peaksid soodustatud isikud samuti saama teavet pensionimaksete ja nende väljamaksmise võimalike viiside kohta. See on eriti tähtis siis, kui soodustatud isik kannab märkimisväärse osa investeerimisriskist pensioni väljamaksmise etapis. Soodustatud isikuid tuleks pärast pensionimaksete vähendamise osas otsuse tegemist ja enne pensionimaksete vähendamist teavitada sellest, et pensionimakseid vähendatakse. Hea tavana soovitatakse pensioniasutustel konsulteerida soodustatud isikutega enne sellise otsuse tegemist.
- (69) Pädev asutus peaks kasutama oma volitusi, et kaitsta esmase eesmärgina pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute õigusi ning pensioniasutuste stabiilsust ja kindlust.
- (70) Usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ulatus on liikmesriigiti erinev. See võib põhjustada probleeme siis, kui pensioniasutus peab järgima päritoluliikmesriigi usaldatavusnõudeid ja samal ajal ka vastuvõtva liikmesriigi sotsiaal- ja tööõiguse nõudeid. Täpsustades, millised valdkonnad kuuluvad käesoleva direktiivi kohaldamisel usaldatavusnõuete täitmise järelevalve kohaldamisalasse, vähendab see õiguslikku ebakindlust ja seonduvaid tehingukulusid.
- (71) Pensioniasutuste siseturu eelduseks on usaldatavusnõuete vastastikune tunnustamine. Järelevalvet usaldatavusnõuetest kinnipidamise üle peaksid korraldama pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädevad asutused. Liikmesriikidel tuleks pädevatele asutustele anda vajalikud volitused, et neil oleks võimalik kasutada ennetavaid ja korrigeerivaid meetmeid, kui pensioniasutused rikuvad mõnda käesolevas direktiivis sätestatud nõuet.

- (72) Selleks et tagada tõhus järelevalve edasiantud, sealhulgas teist või mitmendat korda edasiantud tegevuste üle, on oluline, et pädeval asutusel oleks juurdepääs kõikidele asjaomastele andmetele, mis on selle teenuseosutaja valduses, kellele tegevus edasi anti, olenemata sellest, kas tegemist on reguleeritud või reguleerimata üksusega, ning õigus teha kohapealseid kontrole. Turu arengu arvesse võtmiseks ja tagamaks, et edaspidigi peetakse kinni edasiandmise tingimustest, peaksid pädevatel asutustel olema vajalikud volitused nõuda pensioniasutustelt ja teenuseosutajatelt teavet kõigi edasiantud tegevuste kohta.
- (73) Tuleks ette näha teabe vahetamine pädevate asutuste ning muude asutuste ja organite vahel, kelle ülesandeks on tugevdada finantsstabiilsust ja lõpetada pensioniskeeme. Seetõttu tuleks täpsustada sellist teabevahetust võimaldavad tingimused. Kui teavet võib avaldada üksnes pädevate asutuste sõnaselge nõusoleku alusel, peaks kõnealustel asutustel samuti olema vajaduse korral õigus seada oma nõusoleku andmisele ranged tingimused.
- (74) Isikuandmete töötlemine käesoleva direktiivi kohaselt, näiteks isikuandmete vahetamine või edastamine pädevate asutuste poolt, peaks toimuma kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/679, ⁽¹⁾ ning teabe vahetamine või edastamine Euroopa järelevalveasutuste poolt käesoleva direktiivi kohaselt peaks toimuma kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 45/2001 ⁽²⁾.
- (75) Et tagada liidu tasandil korraldatud tööandjapensioni kogumise siseturu ladus toimimine, peaks komisjon pärast Euroopa Kindlustusjärelevalvega konsulteerimist vaatama käesoleva direktiivi kohaldamise läbi, koostama selle kohta aruande ning esitama selle Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 13. jaanuariks 2023.
- (76) Asutuste vahel ausa konkurentsi tagamiseks tuleks üleminekuperioodi, mille jooksul direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamisalasse kuuluvad kindlustusandjad võivad jätkata tööandja kogumispensioniga seotud tegevust käesoleva direktiivi artiklis 4 osutatud tingimustel, pikendada kuni 31. detsembrini 2022. Seepärast tuleks direktiivi 2009/138/EÜ vastavalt muuta.
- (77) Solventsusrežiimide, nagu terviklik bilansimudel (*holistic balance sheet* – HBS), edasiarendamine liidu tasandil ei ole praktiliselt realistlik ega tulemuslik kulude ja tulude seisukohast, eriti pensioniasutuste mitmekesisuse tõttu riigisisest ja liikmesriigiti. Seepärast ei tuleks niisuguseid kvantitatiivseid kapitalinõudeid nagu Solventsus II või sellest tuletatud terviklikke bilansipõhiseid mudeleid töötada välja liidu tasandil pensioniasutuste jaoks, sest need võivad vähendada tööandjate soovi pakkuda tööandjapensioni skeeme.
- (78) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki luua pensioniasutusi hõlmav liidu õiguslik raamistik, ei suuda liikmesriigid piisavas ulatuses saavutada, küll aga saab seda kavandatud meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (79) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.
- (80) Kohustus võtta käesolev direktiiv liikmesriigi õigusesse peaks piirduma sätetega, mille sisu on võrreldes varasemate direktiividega oluliselt muudetud. Muutmata sätete ülevõtmise kohustus tuleneb varasematest direktiividest.
- (81) Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada liikmesriikide kohustusi, mis on seotud I lisa B osas osutatud direktiivide liikmesriigi õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäevadega,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva direktiiviga reguleeritakse tööandja kogumispensioni asutuste (edaspidi „pensioniasutus“) tegevuse alustamist ja majandustegevust.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse pensioniasutuste suhtes. Kui liikmesriigi õiguse kohaselt ei ole pensioniasutused juriidilised isikud, kohaldavad liikmesriigid käesolevat direktiivi pensioniasutuste suhtes või, kooskõlas lõikega 2, nende asjakohase tegevusloa saanud juriidiliste isikute suhtes, kes vastutavad pensioniasutuste haldamise eest ning tegutsevad pensioniasutuste nimel.
2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata:
 - a) sotsiaalkindlustussüsteeme haldavate asutuste suhtes, mis kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruste (EÜ) nr 883/2004 ⁽¹⁾ ja (EÜ) nr 987/2009 ⁽²⁾ kohaldamisalasse;
 - b) asutuste suhtes, mis kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivide 2009/65/EÜ, ⁽³⁾ 2009/138/EÜ, 2011/61/EL, ⁽⁴⁾ 2013/36/EL ⁽⁵⁾ ja 2014/65/EL ⁽⁶⁾ kohaldamisalasse;
 - c) põlvkondadevahelise solidaarsuse põhimõttel tegutsevate asutuste suhtes;
 - d) asutuste suhtes, mille sponsoretttevõtja töötajatel ei teki õigusi pensionimaksetele ja mille sponsoretttevõtja võib varad välja võtta igal ajal, täitmata tingimata oma pensionimaksete tegemise kohustust;
 - e) äriühingute suhtes, kes kasutavad oma töötajatele pensionimaksete tegemiseks reservfondil põhinevaid pensioniskeeme.

Artikkel 3

Kohaldamine sotsiaalkindlustussüsteeme haldavate pensioniasutuste suhtes

Pensioniasutused, kes haldavad ka selliseid kohustuslikke töötasult arvestatava pensioni skeme, mida loetakse määruste (EÜ) nr 883/2004 ja (EÜ) nr 987/2009 kohaldamisalasse kuuluvateks sotsiaalkindlustussüsteemideks, kuuluvad käesoleva direktiivi kohaldamisalasse tööandja mittekohustusliku kogumispensioniga seotud tegevuse osas. Sellisel juhul peab kohustusi ja neile vastavaid varasid hoidma eraldi muust tegevusest ning neid ei või üle kanda kohustuslikesse pensioniskeemidesse, mida loetakse sotsiaalkindlustussüsteemideks, või vastupidi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT L 166, 30.4.2004, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord (ELT L 284, 30.10.2009, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

Artikkel 4

Vabatahtlik kohaldamine direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamisalasse kuuluvate asutuste suhtes

Päritoluliikmesriigid võivad kohaldada käesoleva direktiivi artikleid 9–14, artikleid 19–22, artikli 23 lõikeid 1 ja 2 ning artikleid 24–58 elukindlustusandjate tegevusele seoses tööandja kogumispensioni pakkumisega kooskõlas direktiivi 2009/138/EÜ artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktidega i–iii ning artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktidega ii–iv. Sellisel juhul peab kõiki tööandja kogumispensionidega seotud majandustegevusele vastavaid varasid ja kohustusi hoidma lahus muust tegevusest ning neid haldama ja korraldama eraldi elukindlustusandja muust tegevusest, ilma et neid oleks võimalik üle kanda.

Käesoleva artikli esimeses lõigus osutatud juhul ja ainult niivõrd, kui see puudutab nende tööandjapensioni kogumisega seotud tegevust, ei kohaldata elukindlustusandjatele direktiivi 2009/138/EÜ artikleid 76–86, artiklit 132, artikli 134 lõiget 2, artiklit 173, artikli 185 lõiget 5, artikli 185 lõikeid 7 ja 8 ja artiklit 209.

Päritoluliikmesriik tagab, et pädev asutus või direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamisalasse kuuluva elukindlustusandja järelevalve eest vastutav asutus kontrollib järelevalve osana, et tööandja kogumispensionidega seotud majandustegevus on rangelt eraldatud muust tegevusest.

Artikkel 5

Väikesed pensioniasutused ja riiklikud pensioniskeemid

Liikmesriigid võivad otsustada mitte kohaldada käesolevat direktiivi tervikuna või osaliselt, välja arvatud artikleid 32–35, nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutuse suhtes, kes haldab pensioniskeeme, millel on liikmeid kokku vähem kui 100. Kui artikli 2 lõikest 2 ei tulene teisiti, antakse sellistele pensioniasutustele siiski õigus kohaldada käesolevat direktiivi vabatahtlikult. Artiklit 11 võib kohaldada ainult siis, kui kohaldatakse käesoleva direktiivi kõiki teisi sätteid. Liikmesriigid kohaldavad artikli 19 lõiget 1 ning artikli 21 lõikeid 1 ja 2 iga nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutuse suhtes, kes haldab pensioniskeeme, millel on liikmeid kokku rohkem kui 15.

Liikmesriigid võivad otsustada kohaldada asutuste suhtes, kes tegelevad tööandjapensionide pakkumisega liikmesriigi õigusest tulenevalt ja riiklike asutuste tagatisel, ükskõik milliseid artikleid järgmistest: artiklid 1–8, artikkel 19 ja artiklid 32–35.

Artikkel 6

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „tööandja kogumispensioni asutus“ ehk „pensioniasutus“ – asutus, olenemata selle õiguslikust vormist, mida rahastatakse sissemaksetest, on loodud eraldi sponsorettvõtjast või spondeerivast ettevõtlusharust, eesmärgiga teha kutsetegevuse tõttu pensionimakseid kokkuleppe või lepingu alusel, mis on sõlmitud:
 - a) tööandja(te) ja töötaja(te) või nende esindajate vahel individuaalselt või kollektiivselt, või
 - b) füüsilisest isikust ettevõtjatega individuaalselt või kollektiivselt kooskõlas päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi õigusega,ja mille tegevus piirdub otseselt nimetatud kokkulepetest või lepingutest johtuvaga;
- 2) „pensioniskeem“ – leping, kokkulepe, usaldusleping või normid, milles sätestatakse, milliseid pensionimakseid tehakse ja mis tingimustel;
- 3) „sponsorettvõtja“ – ettevõtja või muu organ, olenemata sellest, kas see hõlmab ühte või mitut juriidilist või füüsilist isikut või koosneb ühest või mitmest juriidilisest või füüsilisest isikust, kes tegutseb tööandjana või füüsilisest isikust ettevõtjana või nende kombinatsioonina ning kes pakub pensioniskeemi või teeb sissemakseid pensioniasutusele;

- 4) „pensionimaksed“ – pensionile jäämise või oodatava pensionile jäämise korral tehtavad maksed või maksed, mis lisanduvad nendele maksetele ja täiendavad neid surma, töövõimetuse või töötamise lõpetamise korral või haiguse, vaesuse või surma korral toetustena tehtavad maksed või osutatavad teenused. Et soodustada majanduslikku kindlustatust pensioniloleku ajal, võib neid maksed teha kuni soodustatud isiku surmani, tähtajaliselt, ühekordse summana või nende kombinatsioonina;
- 5) „pensioniskeemi liige“ – isik, kellel on praegu või kellel tekib tulevikus oma varasema või praeguse kutsealase tegevuse tõttu nõudeõigus pensionimaksetele kooskõlas pensioniskeemi tingimustega, välja arvatud soodustatud isik ja potentsiaalne pensioniskeemi liige;
- 6) „soodustatud isik“ – isik, kes saab pensionimakseid;
- 7) „potentsiaalne pensioniskeemi liige“ – isik, kellel on õigus pensioniskeemiga liituda;
- 8) „pädev asutus“ – riiklik asutus, kes on määratud täitma käesolevas direktiivis ettenähtud kohustusi;
- 9) „biomeetrilised riskid“ – surma, töövõimetuse ja üleelamisrisk;
- 10) „päritoluliikmesriik“ – liikmesriik, kus on pensioniasutuse registrijärgne asukoht või kus talle on antud tegevusluba ja kus on tema juhatuse peamine asukoht kooskõlas artikliga 9;
- 11) „vastuvõttev liikmesriik“ – liikmesriik, kelle töandja kogumispensioni skeeme käsitlevat sotsiaal- ja tööõigust kohaldatakse sponsorettevõtja ja pensioniskeemi liikmete või soodustatud isikute vaheliste suhete suhtes;
- 12) „ülekandev pensioniasutus“ – pensioniasutus, kes kannab kõik pensioniskeemi kohustused, tehnilised eraldised ning muud kohustused ja õigused või osa nendest ning neile vastavad varad või nende rahaekvivalendi üle teises liikmesriigis registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutusele;
- 13) „vastuvõttev pensioniasutus“ – pensioniasutus, kes võtab teises liikmesriigis registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutusest vastu kõik pensioniskeemi kohustused, tehnilised eraldised ning muud kohustused ja õigused või osa nendest ning neile vastavad varad või nende rahaekvivalendi;
- 14) „reguleeritud turg“ – direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 21 määratletud reguleeritud turg;
- 15) „mitmepoolne kauplemissüsteem“ – direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 22 määratletud mitmepoolne kauplemissüsteem;
- 16) „organiseeritud kauplemissüsteem“ – direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 23 määratletud organiseeritud kauplemissüsteem;
- 17) „püsiv andmekandja“ – vahend, mis võimaldab pensioniskeemi liikmel või soodustatud isikul isiklikult talle suunatud teavet salvestada nii, et seda saab tulevikus ja teabe otstarbe seisukohast piisava aja jooksul kasutada, ning mis võimaldab salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada;
- 18) juhtimissüsteemi „põhifunktsioon“ – suutlikkus täita praktilisi ülesandeid, milleks on riskijuhtimise funktsioon, siseauditi funktsioon ja aktuaari funktsioon;
- 19) „piiriülene tegevus“ – pensioniskeemi haldamine, mille puhul reguleeritakse sponsorettevõtja ning pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute vahelisi suhteid niisuguse liikmesriigi sotsiaal- ja tööõigusega töandjapensioni skeemide valdkonnas, mis ei ole päritoluliikmesriik.

Artikkel 7

Pensioniasutuse tegevus

Liikmesriigid nõuavad nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutustelt oma majandustegevuse piiramist kogumispensionide valdkonnaga ja sellega seotud tegevustega.

Kui elukindlustusandja korraldab tööandja kogumispensionide alal majandustegevust artikli 4 kohaselt, hoides selle tegevusega seotud varad ja kohustused lahus oma muust majandustegevusest, piiratakse kõnealuste varade ja kohustuste kasutamist kogumispensionide valdkonna majandustegevuseks ja otseselt sellega seotud tegevusteks.

Kui see on asjakohane, võtavad pensioniasutused üldjuhul oma majandustegevuses arvesse eesmärgi, mille kohaselt peavad riskid ja tulu jaotuma põlvkondade vahel õiglaselt.

Artikkel 8

Sponsorettevõtja ja pensioniasutuse õiguslik eraldatus

Liikmesriigid tagavad sponsorettevõtja ja nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutuse õigusliku eraldatuse, et kaitsta pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute huvides pensioniasutuse varasid sponsorettevõtja pankroti korral.

Artikkel 9

Registreerimine või tegevusloa andmine

1. Liikmesriigid tagavad kõikide selliste pensioniasutuste puhul, mille juhatuse peamine asukoht on nende territooriumil, et pensioniasutus on kantud pädeva asutuse poolt riiklikusse registrisse või saanud pädevalt asutuselt asjakohase tegevusloa.

Juhatus peamine asukoht tähendab kohta, kus tehakse pensioniasutuse peamisi strateegilisi otsuseid.

2. Kooskõlas artikliga 11 toimuva piiriülese tegevuse korral märgitakse registrisse ka need liikmesriigid, kus pensioniasutus tegutseb.

3. Registrist pärit teave edastatakse Euroopa Kindlustusjärelvalvele, kes avaldab selle oma veebisaidil.

Artikkel 10

Juhtimisnõuded

1. Liikmesriigid tagavad kõikide nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutuste puhul, et:

a) pensioniasutus on rakendanud nõuetekohaselt kehtestatud pensioniskeemi haldamise korra;

b) kui sponsorettevõtja tagab pensionimaksete tegemise, siis on ta kohustatud pensioniasutust korrapäraselt rahastama.

2. Kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega ja võttes nõuetekohaselt arvesse sotsiaalkindlustussüsteemide pakutavate pensionimaksete ulatust, võivad liikmesriigid ette näha, et pensioniskeemi liikmetele pakutakse lisahüvitisi, näiteks võimalust pikaajalise üleelamis- ja töövõimetuse riskide katteks, tootja kaotanud ülalpeetavate toetamiseks ja sissetulekute tagasimaksmise tagamiseks tööandjate ja töövõtjate või nende esindajate kokkuleppel.

Artikkel 11

Piiriülene tegevus ja menetlused

1. Ilma et see piiraks pensionisüsteemide korraldust käsitlevat liikmesriigi sotsiaal- ja tööõiguse kohaldamist, kaasa arvatud kohustusliku liikmesuse ja kollektiivläbirääkimiste teel saavutatud kokkulepete tulemuste puhul, lubavad liikmesriigid nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutustel tegeleda piiriülese tegevusega. Liikmesriigid lubavad samuti nende territooriumil asuvatel ettevõtjatel spondeerida pensioniasutusi, kes soovivad tegeleda või tegelevad piiriülese tegevusega.

2. Pensioniasutus, kes soovib tegeleda piiriülese tegevusega ja vastu võtta sponsorlust sponsorettevõtjalt, peab saama päritoluliikmesriigi asjaomaselt pädevalt asutusest eelloa.

3. Pensioniasutus teatab oma kavatsusest tegeleda piiriülese tegevusega päritoluliikmesriigi pädevale asutusele. Liikmesriigid nõuavad, et pensioniasutused esitaksid koos teatisega järgmise teabe:

- a) vastuvõtva(te) liikmesriigi (-riikide) nimi, mille määrab asjakohasel juhul kindlaks sponsorettevõtja;
- b) sponsorettevõtja nimi ja juhatuse peamine asukoht;
- c) sponsorettevõtja jaoks hallatava pensioniskeemi peamised omadused.

4. Kui päritoluliikmesriigi pädevale asutusele on esitatud teatis lõike 3 kohaselt ja kui ta ei ole teinud põhjendatud otsust, et pensioniasutuse haldusstruktuur, finantsolukord, pensioniasutust juhtivate isikute hea maine või kvalifikatsioon või kogemused ei ole vastavuses kavandatud piiriülese tegevusega, edastab pädev asutus kolme kuu jooksul pärast lõikes 3 nimetatud teabe saamist selle teabe vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele, teavitades sellest ka pensioniasutust.

Esimeses lõigus osutatud põhjendatud otsus tehakse kolme kuu jooksul pärast kogu lõikes 3 osutatud teabe saamist.

5. Kui päritoluliikmesriigi pädev asutus ei edasta lõikes 3 osutatud teavet vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele, põhjendab ta kolme kuu jooksul pärast selle teabe saamist pensioniasutusele oma keeldumist. Andmete edastamata jätmine annab õiguse pöörduda päritoluliikmesriigi kohtusse.

6. Piiriüleselt tegutsevate pensioniasutuste suhtes kohaldatakse IV jaotises osutatud teabenõudeid, mille vastuvõttev liikmesriik kehtestab potentsiaalsete pensioniskeemi liikmete, pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute suhtes, keda piirilene tegevus puudutab.

7. Enne kui pensioniasutus alustab piiriülest tegevust, peab vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus kuue nädala jooksul pärast lõikes 3 nimetatud teabe saamist teatama päritoluliikmesriigi pädevale asutusele tööandjapensioni skeeme käsitleva sotsiaal- ja tööõiguse nõuded, millele ettevõtja spondeeritava pensioniskeemi haldamine peab vastuvõtvas liikmesriigis vastama, ning IV jaotises osutatud vastuvõtva liikmesriigi teabenõuded, mida kohaldatakse piiriülesele tegevusele. Päritoluliikmesriigi pädev asutus edastab selle teabe pensioniasutusele.

8. Pensioniasutus võib piiriülest tegevust alustada pärast lõikes 7 nimetatud teabe saamist või päritoluliikmesriigi pädevalt asutusest teabe mittesaamise korral pärast lõikes 7 ette nähtud tähtaja möödumist kooskõlas vastuvõtva liikmesriigi tööandjapensioni skeeme käsitleva sotsiaal- ja tööõiguse nõuetega ning lõikes 7 osutatud vastuvõtva liikmesriigi teabenõuetega.

9. Vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus teavitab päritoluliikmesriigi pädevat asutust kõikidest olulistest muudatustest vastuvõtva liikmesriigi tööandjapensioni skeeme käsitleva sotsiaal- ja tööõiguse nõuetes, mis võivad mõjutada pensioniskeemi omadusi niivõrd, kui see on seotud piiriülese tegevusega, ning kõikidest olulistest muudatustest lõikes 7 osutatud vastuvõtva liikmesriigi teabenõuetes. Päritoluliikmesriigi pädev asutus edastab selle teabe pensioniasutusele.

10. Vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus teostab pensioniasutuse üle pidevat järelevalvet, et veenduda tema tegevuse vastavuses vastuvõtva liikmesriigi tööandjapensioni skeeme käsitlevate sotsiaal- ja tööõiguse nõuetele ning lõikes 7 osutatud vastuvõtva liikmesriigi teabenõuetele. Kui selle järelevalve käigus ilmneb rikkumisi, teatab vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus sellest viivitamata päritoluliikmesriigi pädevale asutusele. Päritoluliikmesriigi pädev asutus võtab koostöös vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutusega vajalikud meetmed tagamaks, et pensioniasutus lõpetab tuvastatud rikkumise.

11. Kui pensioniasutus jätkab vastuvõtva liikmesriigi tööandjapensioni skeeme käsitlevate sotsiaal- ja tööõiguse nõuete või lõikes 7 osutatud vastuvõtva liikmesriigi teabenõuete rikkumist, hoolimata päritoluliikmesriigi pädeva asutuse

võetud meetmetest või seetõttu, et asjakohased meetmed päritoluliikmesriigis puuduvad, võib vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus pärast päritoluliikmesriigi pädevale asutusele teatamist võtta tarvitusele asjakohased meetmed jätkuva rikkumise ennetamiseks või selle eest karistamiseks, takistades sealhulgas, niivõrd kui see on tingimata vajalik, pensioniasutuse tegutsemist vastuvõtvas liikmesriigis sponsorettevõtja jaoks.

Artikkel 12

Piiriülene ülekandmine

1. Liikmesriigid lubavad nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutustel kanda täielikult või osaliselt üle pensioniskeemi kohustused, tehnilised eraldised ning muud kohustused ja õigused ning nendele vastavad varad või rahaekvivalendi vastuvõtvale pensioniasutusele.
2. Liikmesriigid tagavad, et ülekandmise kulud ei jää ülekandva pensioniasutuse ülejäänud pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute ega vastuvõtva pensioniasutuse praeguste pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute kanda.
3. Ülekandmise suhtes kohaldatakse järgmisi tingimusi:
 - a) asjaomaste pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute enamus või vajaduse korral nende esindajate enamus peab ülekandmise eelnevalt heaks kiitma. Enamus määratakse kindlaks kooskõlas liikmesriigi õigusega. Enne lõikes 4 osutatud taotluse esitamist teeb ülekandev pensioniasutus teabe ülekandmise tingimuste kohta aegsasti kättesaadavaks asjaomastele pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele või vajaduse korral nende esindajatele; ning
 - b) vajaduse korral peab ülekandmise eelnevalt heaks kiitma sponsorettevõtja.
4. Kogu pensioniskeemi kohustuste, tehniliste eraldiste ning muude kohustustuste ja õiguste ning nendele vastavate varade või rahaekvivalendi või nende osa ülekandmiseks ülekandvatelt pensioniasutustelt vastuvõtivatele pensioniasutustele tuleb saada vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädeva asutuse luba pärast seda, kui ülekandva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus on andnud oma eelneva nõusoleku. Ülekandmisloa taotluse esitab vastuvõttev pensioniasutus. Vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus annab loa või keeldub selle andmisest ning edastab oma otsuse vastuvõtvale pensioniasutusele kolme kuu jooksul alates taotluse saamisest.
5. Lõikes 4 osutatud ülekandmise loa taotluses esitatakse järgmine teave:
 - a) ülekandva ja vastuvõtva pensioniasutuse kirjalik kokkulepe, milles sätestatakse ülekandmise tingimused;
 - b) pensioniskeemi peamiste omaduste kirjeldus;
 - c) ülekantavate kohustuste või tehniliste eraldiste ning muude kohustuste ja õiguste ning nendele vastavate varade või rahaekvivalendi kirjeldus;
 - d) ülekandva ja vastuvõtva pensioniasutuse nimed ja nende juhatuse peamine asukoht ning selle liikmesriigi nimi, kus pensioniasutused on registreeritud või tegevusloa saanud;
 - e) sponsorettevõtja juhatuse peamine asukoht ja sponsorettevõtja nimi;
 - f) tõend lõike 3 kohase eelneva heakskiidu kohta;
 - g) vajaduse korral nende liikmesriikide nimed, kelle tööandjapensioni skeeme käsitlevat sotsiaal- ja tööõigust pensioniskeemile kohaldatakse.
6. Pärast lõikes 4 osutatud taotluse saamist edastab vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus selle viivitamata ülekandva pensioniasutuse pädevale asutusele.
7. Vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus hindab ainult seda, kas:
 - a) vastuvõttev pensioniasutus on esitanud kogu lõikes 5 osutatud teabe;

- b) vastuvõtva pensioniasutuse haldusstruktuur, finantsolukord, pensioniasutust juhtivate isikute hea maine või kvalifikatsioon või kogemused on vastavuses kavandatud ülekandmisega;
- c) vastuvõtva pensioniasutuse pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute pikaajalisi huve ning pensioniskeemi ülekantavat osa kaitstakse nõuetekohaselt enne ja pärast ülekandmist;
- d) vastuvõtva pensioniasutuse tehnilisi eraldisi rahastatakse ülekandmise kuupäeval täielikult, kui ülekandmine toob kaasa piiriülese tegevuse; ning
- e) ülekantavad varad on piisavad ja sobivad, et katta ülekantavaid kohustusi, tehnilisi eraldisi ning muid ülekantavaid kohustusi ja õigusi kooskõlas vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi kohaldavate normidega.

8. Ülekandva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus hindab ainult seda, kas:

- a) pensioniskeemi kohustuste, tehniliste eraldiste ning muude kohustuste ja õiguste ning nendele vastavate varade või rahaekvivalendi osalise ülekandmise puhul on pensioniskeemi allesjäänud osaga hõlmatud pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute pikaajalised huvid nõuetekohaselt kaitstud;
- b) pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute pensioniõigused on pärast ülekandmist vähemalt samad;
- c) pensioniskeemile vastavad ülekantavad varad on piisavad ja sobivad, et katta kohustusi, tehnilisi eraldisi ning muid ülekantavaid kohustusi ja õigusi kooskõlas ülekandva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi kohaldavate normidega.

9. Ülekandva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus edastab lõikes 8 osutatud hindamise tulemused kaheksa nädala jooksul pärast lõikes 6 nimetatud taotluse kättesaamist, et vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus saaks teha lõike 4 kohase otsuse.

10. Loa andmisest keeldumise korral põhjendab vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus oma keeldumist lõikes 4 osutatud kolme kuu jooksul. Vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädeva asutuse loa andmisest keeldumine või tegevusetus annab õiguse pöörduda vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi kohtusse.

11. Vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus teavitab ülekandva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädevat asutust lõikes 4 osutatud otsusest kahe nädala jooksul pärast selle tegemist.

Kui ülekandmine toob kaasa piiriülese tegevuse, teavitab ülekandva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus ka vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädevat asutust tööandjapensioni skeeme käsitleva sotsiaal- ja tööõiguse nõuetest, mille kohaselt tuleb pensioniskeemi hallata, ning IV jaotises osutatud vastuvõtva liikmesriigi teabenõuetest, mida kohaldatakse piiriülesele tegevusele. Teavitamine toimub järgmise nelja nädala jooksul.

Vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus edastab selle teabe vastuvõtvale pensioniasutusele ühe nädala jooksul pärast selle saamist.

12. Vastuvõttev pensioniasutus võib alustada pensioniskeemi haldamist pärast lõikes 4 osutatud otsuse saamist loa andmise kohta või vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädevalt asutuselt otsust käsitleva teabe mittesaamise korral pärast lõike 11 kolmandas lõigus osutatud tähtaja möödumist.

13. Kui ei jõuta kokkuleppele selliste meetmete menetluse või sisu suhtes, mida ülekandva või vastuvõtva pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädev asutus võtab, või selliste meetmete võtmatajätmise suhtes, sealhulgas piiriülese ülekandmise otsusele loa andmise või loa andmisest keeldumise suhtes, võib Euroopa Kindlustusjärelevalve ühe pädeva asutuse taotlusel või omal algatusel algatada mittesiduva vahendamise määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 31 teise lõigu punkti c alusel.

14. Kui vastuvõttev pensioniasutus tegeleb piiriülese tegevusega, kohaldatakse artikli 11 lõikeid 9, 10 ja 11.

II JAOTIS

KVANTITATIIVSED NÕUDED

Artikkel 13

Tehnilised eraldised

1. Päritoluliikmesriik tagab, et tööandjapensiooni skeeme haldavad pensioniasutused kehtestavad alati kõikide oma pensioniskeemide kohta piisava suurusega vastutuse, mis vastab nende olemasolevatest pensionilepingutest tulenevatele rahalistele kohustustele.
2. Kui pensioniasutused katavad biomeetrilisi riske või tagavad investeringute tootluse või teatava maksete taseme, tagab päritoluliikmesriik, et tööandjapensiooni skeeme haldavad pensioniasutused moodustavad selliste pensioniskeemide puhul piisavad tehnilised eraldised.
3. Tehnilisi eraldisi arvutatakse igal aastal. Päritoluliikmesriik võib siiski lubada, et arvutus tehakse kord kolme aasta jooksul, kui pensioniasutus esitab pensioniskeemi liikmetele või pädevatele asutustele tõendi või aruande vahepealsetel aastatel tehtud kohanduste kohta. Tõend või aruanne kajastab tehniliste eraldiste kohandatud muutust ja kaetud riskides esinenud muutusi.
4. Aktuaar või valdkonna muu spetsialist, sealhulgas audiitor, arvutab ja kinnitab tehnilised eraldised, kui see on lubatud liikmesriigi õigusega, päritoluliikmesriigi pädevate asutuste tunnustatud kindlustusmatemaatiliste meetodite alusel järgmiste põhimõtete kohaselt:
 - a) tehniliste eraldiste miinimumsumma arvutatakse piisava ettevaatusega kindlustusmatemaatilise hinnangu abil, võttes arvesse kõiki hüvitiste ja sissemaksetega seotud kohustusi vastavalt pensioniasutuse pensionikorraldusele. See miinimumsumma peab olema piisav soodustatud isikutele juba väljamakstavate pensionide ja hüvitiste maksmise jätkamiseks ning kajastama ühtlasi kohustusi, mis tulenevad pensioniskeemi liikmete kogunenud pensioniõigustest. Kohustuste hindamiseks valitud majanduslikud ja kindlustusmatemaatilised eeldused peab samuti valima ettevaatusega, võttes vajaduse korral arvesse sobivat marginaali ebasoodsa kõrvalekalde jaoks;
 - b) kasutatav intressi maksimummäär valitakse ettevaatusega ja määratakse kooskõlas päritoluliikmesriigi asjakohaste normidega. Sellise ettevaatust kajastava intressimäära määramisel võetakse arvesse:
 - i) pensioniasutuse vastavate varade kasumit ja investeringute kavandatavat tulevast kasumit;
 - ii) kvaliteetsete võlakirjade, riigi võlakirjade, Euroopa stabiilsusmehhanismi võlakirjade, Euroopa Investeerimispanka (EIP) võlakirjade või Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi võlakirjade kehtivat turukasumit, või
 - iii) alapunktide i ja ii kombinatsiooni;
 - c) tehniliste eraldiste arvutamiseks kasutatavad biomeetrilised tabelid peavad põhinema ettevaatuse põhimõttel, võttes arvesse pensioniskeemi liikmete ja pensioniskeemide peamisi omadusi, eelkõige eeldatavaid muutusi asjakohastes riskides;
 - d) tehniliste eraldiste arvutamise meetodid ja alused peavad üldiselt jääma ühest aruandeaastast teise muutumatuks. Nende muutmine võib siiski olla põhjendatud, kui eelduste aluseks olevad õiguslikud, demograafilised või majanduslikud asjaolud muutuvad.
5. Päritoluliikmesriik võib tehniliste eraldiste arvutamise suhtes kohaldada täiendavaid üksikasjalikumaid nõudeid, et tagada pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute huvide nõuetekohane kaitse.

Artikkel 14

Tehniliste eraldiste rahastamine

1. Päritoluliikmesriik nõuab, et igal pensioniasutusel oleks alati olemas piisavad ja asjakohased varad kõikide tema hallatavate pensioniskeemide osas tehniliste eraldiste katmiseks.

2. Päritoluliikmesriik võib lubada, et pensioniasutuse varad on piiratud ajavahemiku jooksul tehniliste eraldiste katmiseks ebapiisavad. Sellisel juhul nõuavad pädevad asutused, et pensioniasutus koostaks konkreetse ja teostatava taastamiskava koos ajakavaga lõikes 1 esitatud nõuete uuesti täitmiseks. Kava suhtes kohaldatakse järgmisi tingimusi:

- a) pensioniasutus koostab konkreetse ja teostatava kava kõikide tehniliste eraldiste täielikuks katmiseks vajaliku varade suuruse õigeaegseks taastamiseks. Kava peab olema kättesaadav pensioniskeemi liikmetele ja vajaduse korral nende esindajatele ja/või peab olema heaks kiidetud päritoluliikmesriigi pädevate asutuste poolt;
- b) kava koostamisel võetakse arvesse pensioniasutuse konkreetset olukorda, eelkõige varade ja kohustuste vastavust, riskiprofiili, likviidsusplaani, pensionimaksete saamise õigusega pensioniskeemi liikmete vanuseprofiili, käivitamisel olevaid pensioniskeeme ja rahastamata või osaliselt rahastatavate pensioniskeemide muutmist täielikult rahastatud pensioniskeemideks;
- c) pensioniskeemi likvideerimise korral käesoleva lõike esimeses lauses nimetatud ajavahemiku jooksul teavitab pensioniasutus sellest päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi. Pensioniasutus kehtestab kõnealuse pensioniskeemi varade ja vastavate kohustuste teisele pensioniasutusele, kindlustusandjale või muule asjaomasele organile üleandmise korra. Kõnealune kord avalikustatakse päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele ja korra põhisisu peab olema kättesaadav pensioniskeemi liikmetele või vajaduse korral nende esindajatele kooskõlas konfidentsiaalsuse põhimõttega.

3. Piiriülese tegevuse korral peavad tehnilised eraldised olema kõikide hallatavate pensioniskeemide osas alati täielikult kaetud. Kui seda tingimust ei täideta, sekkub kohe päritoluliikmesriigi pädev asutus, kes nõuab pensioniasutuselt viivitamata asjakohaste meetmete koostamist ja nende kohest rakendamist, et tagada pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute huvide nõuetekohane kaitse.

Artikkel 15

Regulatiivsed omavahendid

1. Päritoluliikmesriik tagab, et juhul kui pensioniskeeme haldav pensioniasutus ise ja mitte sponsorettevõtja on võtnud kohustuse katta biomeetrilisi riske või tagab teatud investeeringute tootlust või hüvitiste suurust, peab ta pidevalt hoidma puhvrina täiendavat kapitali, mis ületab tehnilise reservi suuruse. Täiendava kapitali suurus peab vastama riski tüübile ja varade portfellile kõikide pensioniasutuse hallatavate pensioniskeemide osas. See kapital peab olema vaba kõigist prognoositavatest kohustustest ja seda kasutatakse turvalisuskapitalina oodatud ja tegelike kulude ja tulude lahknevuste katmiseks.

2. Täiendava kapitali miinimumsumma arvutamise suhtes kohaldatakse artiklites 16, 17 ja 18 sätestatud norme.

3. Lõikes 1 sätestatu ei takista liikmesriiki nõuda tema territooriumil asuvatelt pensioniasutuselt regulatiivsete omavahendite olemasolu või kehtestada üksikasjalikumaid norme, tingimusel et need on põhjendatud usaldatavusnõuetega.

Artikkel 16

Kasutusel olev solventsusmarginaal

1. Selleks et tagada tööandjapensioni kogumise pikaajaline jätkusuutlikkus, kehtestavad liikmesriigid nõude, et iga artikli 15 lõikes 1 osutatud pensioniasutus, mis on nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud, kasutaks kogu aeg kogu tema tegevust hõlmavat piisavat solventsusmarginaali, mis vastaks vähemalt käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Kasutusel olev solventsusmarginaal koosneb pensioniasutuse varadest, millest on maha arvatud kõik prognoositavad kohustused ja immateriaalne vara, sealhulgas:

- a) sissemakstud aktsiakapital või, kui pensioniasutus on vastastikune kindlustusandja, tegelikud esialgsed vahendid koos kõigi vastastikuse kindlustusandja liikmete kontodega, mis vastavad järgmistele tingimustele:
- i) asutamisleping ja põhikiri näevad ette, et nendelt kontodelt võib vastastikuse kindlustusandja liikmetele makseid teha ainult niivõrd, kui see ei põhjusta kasutusel oleva solventsusmarginaali kahanemist nõutavast tasemest madalamale, või pärast kindlustusandja lõpetamist, kui kõik kindlustusandja muud võlad on makstud;

- ii) asutamisleping ja põhikiri näevad kõigi punktis i nimetatud maksete suhtes, mis ei ole seotud vastastikuse kindlustusandja liikmeksoleku isikliku lõpetamisega, ette, et pädevatele asutustele tuleb teatada vähemalt kuu aega ette ja need võivad selle aja jooksul makse keelata; ning
 - iii) asutamislepingu ja põhikirja asjakohaseid sätteid võib muuta ainult juhul, kui pädev asutus on kinnitanud, et tal ei ole muutmisele vastuväiteid, kui punktides i ja ii osutatud tingimustest ei tulene teisiti;
- b) eraldised (kohustuslikud ja vabatahtlikud), mis ei vasta lepinguliste kohustustele;
- c) eelmiste perioodide jaotamata kasum või kahjum pärast dividendide mahaarvamist ning
- d) kuivõrd see on lubatud liikmesriigi õigusega, bilansis kajastatud kasumireserv, kui seda võib kasutada võimaliku kahjumi katmiseks ja kui see ei ole mõeldud pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele väljamaksete tegemiseks.

Kasutusel olevat solventsusmarginaali vähendatakse pensioniasutuse otseses valduses olevate oma aktsiate summa võrra.

3. Liikmesriigid võivad sätestada, et kasutusel oleva solventsusmarginaali hulka võib samuti arvata järgmist:

- a) kumulatiivne eelisaktsiakapital ja allutatud laenukapital võivad moodustada kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on väiksem; sellest summast kuni 25 % võib olla fikseeritud tähtajaga allutatud laene või kumulatiivset eelisaktsiakapitali, tingimusel et pensioniasutuse pankroti või lõpetamise korral on olemas siduvad lepingud, mille alusel allutatud laenukapital või eelisaktsiad on väiksema tähtsusega kui kõigi teiste võlausaldajate nõuded ja need makstakse tagasi alles siis, kui kõik teised sel ajal maksmata võlad on tasutud;
- b) väärtpaberid, mille tagasimaksetähtaega ei ole määratud, ja muud instrumendid, sealhulgas muud kui punktis a osutatud kumulatiivsed eelisaktsiad, võivad koos punktis a osutatud allutatud laenukapitaliga moodustada kuni 50 % kasutusel olevast või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on väiksem, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - i) neid ei või tagasi maksta esitaja algatusel ega ilma pädeva asutuse eelneva nõusolekuta;
 - ii) emissioonileping võimaldab pensioniasutusel laenuintressi maksmist edasi lükata;
 - iii) laenuandja nõuded pensioniasutuse vastu täidetakse pärast kõigi võlausaldajate allutamata nõuete täitmist;
 - iv) väärtpaberite väljalaset reguleerivad dokumendid näevad ette võla ja maksmata intresside kasutamise kahjumi katteks, võimaldades pensioniasutusel tegevust jätkata, ning
 - v) arvesse võetakse ainult täies ulatuses sissemakstud summasid.

Allutatud laenukapital peab punkti a kohaldamisel vastama ka järgmistele tingimustele:

- i) arvesse võetakse üksnes täies ulatuses sissemakstud vahendeid;
- ii) fikseeritud tähtajaga laenude puhul peab esialgne tähtaeg olema vähemalt viis aastat. Hiljemalt aasta enne tagasimakse tähtpäeva esitab pensioniasutus pädevatele asutustele heakskiitmiseks kava selle kohta, kuidas kasutusel olevat solventsusmarginaali hoitakse nõutaval tasemel või mis tähtpäevaks nõutav tase saavutatakse, välja arvatud juhul, kui määra, mille ulatuses laenu võib lugeda kasutusel oleva solventsusmarginaali osaks, vähendatakse järk-järgult vähemalt viimase viie aasta jooksul enne tagasimakse tähtpäeva. Pädevad asutused võivad lubada sellised laenud varem tagasi maksta juhul, kui taotluse esitab emiteerinud pensioniasutus ja selle kasutusel olev solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;
- iii) laenud, mille tagasimakse tähtpäeva ei ole määratud, võib tagasi maksta üksnes viieaastase etteteatamisega, välja arvatud juhul, kui laene ei käsitata enam kasutusel oleva solventsusmarginaali osana või kui varasemaks tagasimaksmiseks on vaja pädeva asutuse eelnevat nõusolekut. Viimasel juhul teatab pensioniasutus pädevatele asutustele sellest vähemalt kuus kuud enne pakutavat tagasimakse kuupäeva, täpsustades kasutusel oleva ja nõutava solventsusmarginaali nii enne kui ka pärast kõnealust tagasimaksmist. Pädevad asutused lubavad tagasimaksmist ainult juhul, kui pensioniasutuse kasutusel olev solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;

- iv) laenuleping ei või sisaldada tingimusi, mille kohaselt kuulub võlg teatud asjaoludel, välja arvatud pensioniasutuse likvideerimine, tagasimaksmisele enne kokkulepitud tagasimaksekuupäeva, ning
 - v) laenulepingut võib muuta ainult pärast seda, kui pädevad asutused on kinnitanud, et nendel ei ole muudatustele vastuväiteid.
4. Kui pensioniasutus on päritoluliikmesriigi pädevale asutusele esitanud põhjendatud taotluse ja pädev asutus on sellega nõustunud, võivad kasutusel oleva solventsusmarginaali moodustada:
- a) zillmereerimata või osaliselt zillmereeritud matemaatilise eraldise ja kindlustusmaksetes sisalduvate sõlmimisväljaminekute lisaga samaväärse määraga zillmereeritud matemaatilise eraldise vahe, kui zillmereerimist ei toimu või kui zillmereerimine on väiksema ulatusega kui kindlustusmaksetes sisalduvate sõlmimisväljaminekute lisa;
 - b) varade hindamisel selguvad varjatud netovahendid, kui need ei ole erandlikku laadi;
 - c) pool sissemaksmata aktsiakapitalist või esialgsetest vahenditest, kui makstud osa ulatub 25 %-ni nimetatud aktsiakapitalist või vahenditest, kuid kuni 50 %-ni kasutusel olevast või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on väiksem.

Punktis a osutatud näitaja ei tohi olla suurem kui 3,5 % elukindlustuse ja tööandja kogumispensionidega seotud majandustegevuse asjaomaste kogusummade ja kõigi zillmereerimist võimaldavate poliiside matemaatiliste eraldiste vahede summast. Nimetatud vahest arvatakse maha võimalikud varana kirjendatud amortiseerimata omandamiskulud.

Artikkel 17

Nõutav solventsusmarginaal

1. Nõutav solventsusmarginaal määratakse kindlaks lõigetes 2–6 sätestatud korras vastavalt kindlustuslepingutest tulenevatele kohustustele.
2. Nõutav solventsusmarginaal võrdub kahe järgmise tulemuse summaga:
 - a) esimene tulemus:

4 % suurune osa matemaatilistest eraldistest, mis on seotud väljamineva edasikindlustuse kindlustusega enne maksude mahaarvamist ja sissetuleva edasikindlustusega, korrutatakse viimase majandusaasta osas kõigi matemaatiliste eraldiste, millest on maha arvatud väljaminev edasikindlustus, ja matemaatiliste eraldiste brutosumma suhtarvuga, mis ei tohi olla väiksem kui 85 %;
 - b) teine tulemus:

poliiside puhul, mille riskikapital ei ole negatiivne arv, korrutatakse 0,3 % suurune osa sellisest pensioniasutuse kindlustatud riskikapitalist viimase majandusaasta osas kogu pärast väljaminevat edasikindlustust ja retrotsessioone pensioniasutuse kohustusena jääva riskikapitali ja edasikindlustust sisaldava riskikapitali kogusumma suhtarvuga, mis ei tohi olla väiksem kui 50 %.

Kui tegemist on kuni kolmeaastase kindlustusega surmajuhtumiks, on nimetatud osa 0,1 %. Sellise kindlustuse puhul, mis kestab rohkem kui kolm aastat, kuid mitte rohkem kui viis aastat, on eespool nimetatud osa 0,15 %.
3. Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktis iii osutatud lisakindlustuse puhul võrdub nõutav solventsusmarginaal pensioniasutuselt nõutava solventsusmarginaaliga, nagu on sätestatud artiklis 18.
4. Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktis ii osutatud kapitali kogumise tegevuse puhul võrdub nõutav solventsusmarginaal 4 % suuruse osaga matemaatilistest eraldistest, mis on arvatud lõike 2 punkti a kohaselt.
5. Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktis i osutatud toimingute puhul on nõutav solventsusmarginaal 1 % nende varadest.

6. Investeeringisfondidega seotud, direktiivi 2009/138/EÜ artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktidega i ja ii hõlmatud elukindlustuste ning direktiivi 2009/138/EÜ artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktides iii–v nimetatud toimingute puhul võrdub nõutav solventsusmarginaal järgmiste vahendite summaga:

- a) 4 % suurune osa lõike 2 punkti a kohaselt arvatud tehnilistest eraldistest, kui pensioniasutus kannab investeerimisriski;
- b) 1 % suurune osa lõike 2 punkti a kohaselt arvatud tehnilistest eraldistest, kui pensioniasutus ei kanna investeerimisriski, kuid halduskulude katteks on vahendite eraldamine kindlaks määratud ajavahemikuks, mis on pikem kui viis aastat;
- c) viimase majandusaasta kindlustusest ja muudest tegevustest tulenevatest halduskuludest 25 %-le vastav summa, kui pensioniasutus ei kanna investeerimisriski ja halduskulude katteks ei ole vahendite eraldamine kindlaks määratud ajavahemikuks, mis on pikem kui viis aastat;
- d) 0,3 % suurune osa lõike 2 punkti b kohaselt arvatud riskikapitalist, kui pensioniasutus katab surmariski.

Artikkel 18

Nõutav solventsusmarginaal artikli 17 lõike 3 kohaldamiseks

- 1. Nõutav solventsusmarginaal määratakse kindlustusmaksete või sissemaksete iga-aastase summa või viimase kolme majandusaasta kahjunõuete keskmise määra alusel.
- 2. Nõutav solventsusmarginaal võrdub lõigetes 3 ja 4 sätestatud kahest tulemusest suuremaga.
- 3. Kindlustusmakse alus arvutatakse, kasutades suurimat allpool esitatud viisil arvatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusummat ja laekunud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusummat.

Kindlustusmaksed või sissemaksed (kaasa arvatud kindlustusmaksete või sissemaksetega kaasnevad maksud), mis kuuluvad tasumisele eelmise majandusaasta kindlustuse tulemusena, agregeeritakse.

Sellele summale liidetakse kõigi eelmisel majandusaastal edasikindlustuse eest aktseptitud kindlustusmaksete summa.

Seejärel lahutatakse sellest eelmisel majandusaastal tühistatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusumma, samuti nende maksude ja lõivude kogusumma, mis on seotud selles summas sisalduvate kindlustusmaksete või sissemaksetega.

Niiviisi saadud summa jaotatakse kaheks osaks, esimene osa on kuni 50 000 000 eurot, teine hõlmab ülejääki; esimesest osast arvutatakse 18 % ja teisest osast 16 % ning saadud summad liidetakse kokku.

Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast edasikindlustuse hüvitatavate summade lahutamist pensioniasutusele jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma. Nimetatud suhtarv ei tohi olla väiksem kui 50 %.

- 4. Nõuete alus arvutatakse järgmiselt:

Kindlustuse tulemusena rahuldatud nõuete summad (lahutamata edasikindlustusandja ja retrosessionäride makstud nõudeid) lõikes 1 täpsustatud ajavahemikel agregeeritakse.

Sellele summale lisatakse samadel ajavahemikel edasikindlustuse või retrosessiooni osas rahuldatud nõuete summa ja rahuldamata nõueteks ettenähtud eraldiste summa eelmise majandusaasta lõpus nii kindlustuse kui ka sissetuleva edasikindlustuse osas.

Sellest summast lahutatakse lõikes 1 täpsustatud ajavahemike jooksul makstud nõuete summa.

Allesjäänud summast lahutatakse nii kindlustuse kui ka sissetuleva edasikindlustuse rahuldamata nõuete eraldiste summa, mis on kehtestatud teise majandusaasta alguses enne viimast majandusaastat, mille kohta on aruanded.

Sel viisil saadud summa kolmandik jagatakse kaheks osaks, millest esimene on kuni 35 000 000 eurot ja teine ülejäänud summa; esimesest osast arvutatakse 26 % ja teisest osast 23 % ning saadud summad liidetakse kokku.

Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast edasikindlustuse hüvitatavate summade lahutamist pensioniasutusele jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma. Nimetatud suhtarv ei tohi olla väiksem kui 50 %.

5. Kui lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt arvutatud nõutav solventsusmarginaal on madalam kui eelmise aasta nõutav solventsusmarginaal, peab see olema vähemalt niisama suur kui eelmise aasta nõutav solventsusmarginaal, mida on korrutatud viimase majandusaasta lõpu rahuldamata nõuetega seotud tehniliste eraldiste ja eelmise majandusaasta alguse rahuldamata nõuetega seotud tehniliste eraldiste suhtarvuga. Nende arvutuste puhul arvutatakse tehnilised eraldised edasikindlustuse võrra vähendatuna, kuid see suhtarv ei tohi mingil juhul olla suurem kui üks.

Artikkel 19

Investeeringusnõuded

1. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutused teeksid investeeringuid ettevaatuse põhimõtet järgides ja kooskõlas eelkõige järgmiste nõuetega:

- a) varasid investeeritakse kõigi pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute parimates pikaajalistes huvides. Võimaliku huvide konflikti korral peab pensioniasutus või tema portfelli haldav üksus tagama, et investeeringuid tehakse üksnes pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute huvides;
- b) ettevaatuse põhimõtte kohaselt peavad liikmesriigid pensioniasutustel võtta arvesse investeeringusotsuste võimalikku pikaajalist mõju keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisteguritele;
- c) varasid investeeritakse viisil, mis tagab portfelli kui terviku turvalisuse, kvaliteetsuse, likviidsuse ja tulususe;
- d) varad investeeritakse peamiselt reguleeritud turgudesse. Investeeringusotsustades, millega ei ole reguleeritud finantsturul lubatud kaubelda, peab igal juhul hoidma usaldusväärset tasemel;
- e) investeerimine tuletisinstrumentidesse on võimalik niivõrd, kui sellised instrumendid vähendavad investeeringuriske või hõlbustavad portfelli tõhusat haldamist. Neid tuleb hinnata ettevaatusega, tuletisinstrumentide alusvara arvesse võttes, ja need tuleb kaasata pensioniasutuse varade väärtuse hindamisse. Pensioniasutus väldib samuti liigset riski, mis on seotud tehingu ühe vastaspoolega ja muude tuletistehingutega;
- f) varad on piisavalt hajutatud, et vältida liigset sõltuvust mingist konkreetsest vara liigist, emitendist või kontsernist ja riskide ülemäära kuhjumist portfellis tervikuna.

Investeeringud sama emitendi või samasse kontserni kuuluvate emitentide varadesse ei tohi põhjustada pensioniasutusele riskide liigset kontsentreerumist;

- g) investeeringuid sponsorettevõtjasse ei tohi olla rohkem kui 5 % portfellist tervikuna ja kui sponsorettevõtja kuulub kontserni, ei tohi investeeringud samasse kontserni kuuluvatesse ettevõtjatesse moodustada rohkem kui 10 % portfellist.

Kui pensioniasutust spondeerib mitu sponsoretttevõtjat, peab sponsoretttevõtjatesse investeerima ettevaatusega ja varade piisava hajutamise vajadust arvesse võttes.

Liikmesriigid võivad otsustada mitte kohaldada punktides f ja g osutatud nõudeid riigi võlakirjadesse tehtavate investeeringute suhtes.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused jälgivad nende järelevalve all olevate pensioniasutuste tegevuse mahtu, laadi, ulatust ja keerukust arvesse võttes kõnealuste pensioniasutuste krediidi hinnangu protsesside asjakohasust, hindavad sellistele krediidi reitingutele viitamise kasutamist nende investeerimispoliitikas, mille on andnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1060/2009⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 punktis b määratletud reitinguagentuurid ja, kui see on asjakohane, soovivad selliste viidete mõju leevendamist, et vähendada üksnes ja mehaaniliselt tuginemist kõnealustele krediidi reitingutele.

3. Päritoluliikmesriik keelab pensioniasutusel võtta laenu või tegutseda tagajana kolmanda isiku huvides. Liikmesriigid võivad siiski lubada pensioniasutusel võtta laenu üksnes likviidsuse eesmärgil ja ajutiselt.

4. Liikmesriigid ei nõua nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutustelt investeerimist teatud kindlasse vara liiki.

5. Ilma et see piiraks artikli 30 kohaldamist, ei tohi liikmesriigid nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutuse või selle investeeringute valitseja investeerimisotsuste suhtes kohaldada eelneva heakskiidu või süstemaatilise teavitamise nõudeid.

6. Liikmesriigid võivad kooskõlas lõigetega 1–5 kehtestada nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutuste suhtes üksikasjalikumaid nõudeid, kaasa arvatud kvantitatiivseid nõudeid, et arvesse võtta kõiki pensioniasutuste hallatavaid pensioniskeeme, tingimusel et need nõuded on põhjendatud usaldatavusnõuetega.

Liikmesriigid ei tohi siiski takistada pensioniasutustel:

a) investeerida kuni 70 % tehniliste eraldiste kattevaradest või sellisest portfelist, millesse kuuluvate pensioniskeemide liikmed kannavad investeerimisriske, aktsiatesse, muudesse vabalt kaubeldavatesse aktsiatena käsitletavatesse väärtpaberitesse ja äriühingute võlakirjadesse, millega lubatakse kaubelda reguleeritud turgudel või mitmepoolsetes kauplemissüsteemides või organiseeritud kauplemissüsteemides, ning määrata nende väärtpaberite suhtelist kaalu investeerimisportfellis. Liikmesriigid võivad siiski kohaldada madalamat, kuid mitte alla 35 % määra pensioniasutuste suhtes, kes haldavad pikaajalise intressimäära tagatisega pensioniskeeme, kannavad investeerimisrisiki ja annavad ise tagatisi, tingimusel et see on põhjendatud usaldatavusnõuetega;

b) investeerida kuni 30 % tehniliste eraldiste kattevaradest sellistesse varadesse, mis on denomineeritud muus vääringus kui kohustused;

c) investeerida pikaajalise investeerimisperioodiga instrumentidesse, millega ei kaubelda reguleeritud turgudel, mitmepoolsetes kauplemissüsteemides või organiseeritud kauplemissüsteemides;

d) investeerida instrumentidesse, mille on välja andnud või taganud EIP Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi, Euroopa pikaajalise investeerimisfondi, Euroopa sotsiaalse ettevõtluse fondi ja Euroopa riskikapitalifondi raames.

7. Lõige 6 ei välista liikmesriigi õigust nõuda tema territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutuste suhtes ka individuaalselt rangemate investeerimisnõuete kohaldamist tingimusel, et see on eelkõige pensioniasutuse kohustusi arvesse võttes põhjendatud usaldatavusnõuetega.

8. Artiklis 11 osutatud piiriülese tegevusega tegeleva pensioniasutuse vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus ei tohi lisaks lõigetes 1–6 osutatud nõuetele kehtestada muid investeerimisnõudeid piiriülese tegevusega seotud tehniliste eraldiste kattevarade jaoks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 1).

III JAOTIS

TEGEVUST REGULEERIVAD TINGIMUSED

1. PEATÜKK

Juhtimissüsteem

1. jagu

Üldsätted

Artikkel 20

Juhtimis- või järelevalveorgani vastutus

1. Liikmesriigid tagavad, et pensioniasutuse juhtimis- või järelevalveorganil on liikmesriigi õiguse alusel lõplik vastutus käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud õigus- ja haldusnormide täitmise eest asjaomase pensioniasutuse poolt.
2. Käesolev direktiiv ei piira sotsiaalpartnerite rolli pensioniasutuste juhtimises.

Artikkel 21

Üldised juhtimismõõdud

1. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et kõigil pensioniasutustel on tõhus juhtimissüsteem, mis tagab nende tegevuse kindla ja usaldusväärse juhtimise. Kõnealune süsteem peab hõlmama nõuetekohast ja läbipaistvat organisatsioonistruktuuri, vastutuse selget jaotust ja ülesannete piisavat lahusust ning tõhusat teabeedastussüsteemi. Juhtimissüsteem peab hõlmama investeerimisvaradega seotud keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegurite arvessevõtmist investeerimisotsustes ning see vaadatakse pensioniasutuses korrapäraselt läbi.
2. Lõikes 1 osutatud juhtimissüsteem peab vastama asjaomase pensioniasutuse tegevuse mahule, laadile, ulatusele ja keerukusele.
3. Liikmesriigid tagavad, et pensioniasutused võtavad vastu kirjaliku strateegia riskijuhtimise, siseauditi ja asjakohasel juhul aktuaari ja edasiantud tegevuste kohta ning rakendavad seda. Pensioniasutuse juhtimis- või järelevalveorgan peab need kirjalikud strateegiad eelnevalt heaks kiitma ja need vaadatakse läbi vähemalt iga kolme aasta järel ning neid kohandatakse süsteemi või asjaomase valdkonna olulistele muutustele põhjal.
4. Liikmesriigid tagavad, et pensioniasutusel on tõhus sisekontrollisüsteem. Kõnealune süsteem peab hõlmama haldus- ja raamatupidamiskorda, sisekontrolli raamistikku ja pensioniasutuse kõigi tasandite asjakohast aruandluskorda.
5. Liikmesriigid tagavad, et pensioniasutused võtavad vajalikud meetmed, et tagada oma ülesannete täitmisel, sealhulgas eriolukordi käsitlevate plaanide väljatöötamisel, järjepidevus ja korrapärasus. Pensioniasutused kasutavad selleks asjakohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, vahendeid ja menetlusi.
6. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et pensioniasutustel oleks vähemalt kaks isikut, kes pensioniasutust tegelikult juhivad. Tuginedes pädeva asutuse põhjendatud hinnangule, võivad liikmesriigid lubada, et pensioniasutust juhib tegelikult ainult üks isik. Selles hinnangus võetakse arvesse sotsiaalpartnerite rolli pensioniasutuse üldjuhtimises ning pensioniasutuse tegevuse mahtu, laadi, ulatust ja keerukust.

Artikkel 22

Sobiva ja nõuetekohase juhtimise nõuded

1. Liikmesriigid nõuavad pensioniasutustelt selle tagamist, et isikud, kes tegelikult juhivad pensioniasutust, isikud, kes täidavad põhifunktsioone ja vajaduse korral isikud ja üksused, kellele on põhifunktsiooni täitmine edasiantud artikli 31 kohaselt, järgivad oma ülesandeid täites järgmisi nõudeid:

a) sobivuse nõue:

- i) tegelikult pensioniasutust juhtivate isikute puhul on neil kollektiivina kvalifikatsioon, teadmised ja kogemused piisavad, et võimaldada neil tagada pensioniasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine;
- ii) aktuaari ja siseauditi põhifunktsiooni täitvate isikute puhul on nende kvalifikatsioon, teadmised ja kogemused piisavad, et täita nõuetekohaselt oma põhifunktsioone;
- iii) muid põhifunktsioone täitvate isikute puhul on nende kvalifikatsioon, teadmised ja kogemused piisavad, et täita nõuetekohaselt oma põhifunktsioone; ning

b) nõuetele vastavuse nõue: neil on laitmatu maine ja nad on usaldusväärsed.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused suudavad hinnata, kas pensioniasutust tegelikult juhtivad isikud või isikud, kes täidavad põhifunktsioone, täidavad lõikes 1 esitatud nõudeid.

3. Kui päritoluliikmesriik nõuab lõikes 1 osutatud isikutelt tõendeid laitmatu maine olemasolu või varasemate pankrottide puudumise või mõlema kohta, aktsepteerib ta teise liikmesriigi kodaniku puhul piisava tõendina asjaomase teise liikmesriigi kohturegistri väljavõtet, või kui asjaomases liikmesriigis puudub kohturegister, samaväärset dokumenti, mis tõendab tingimuste täitmist ja mille on välja andnud selle liikmesriigi pädev kohus või haldusorgan, mille kodanik kõnealune isik on, või päritoluliikmesriigi kohus või haldusorgan.

4. Kui kas selle liikmesriigi, mille kodanik asjaomane isik on, või päritoluliikmesriigi pädev kohus või haldusorgan ei anna välja lõikes 3 osutatud samaväärset dokumenti, lubatakse isikul selle asemel anda vandetöötus.

Liikmesriikides, kus vandetöötuse andmise võimalus puudub, lubatakse asjaomaste teiste liikmesriikide kodanikel esitada oma päritoluliikmesriigi või selle liikmesriigi, mille kodanik ta on, pädeva kohtu või haldusorgani või ühe kõnealuse liikmesriigi notari ees antud kinnitus. Kohus või haldusorgan või notar väljastab tõendi, mis tõendab vandetöötuse või kinnituse autentsust.

5. Asjaomase teise liikmesriigi kodanik võib lõikes 3 osutatud tõendi varasemate pankrottide puudumise kohta esitada ka teise liikmesriigi pädevale kohtule, kutseliidule või majandusorganisationsatsioonile esitatava deklaratsiooni vormis.

6. Lõigetes 3, 4 ja 5 osutatud dokumendid esitatakse hiljemalt kolme kuu jooksul pärast nende väljastamise kuupäeva.

7. Liikmesriigid määravad asutused ja organid, kellel on õigus lõigetes 3, 4 ja 5 osutatud dokumente väljastada, ning teatavad sellest viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

Liikmesriigid teatavad teistele liikmesriikidele ja komisjonile samuti asutused või organid, kellele lõigetes 3, 4 ja 5 osutatud dokumendid artiklis 11 osutatud tegevuse eesmärgil kõnealuse liikmesriigi territooriumil esitatakse.

Artikkel 23

Tasustamispoliitika

1. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et pensioniasutused kehtestaksid kindla ja tõhusa tasustamispoliitika ja kohaldaksid seda kõigi isikute suhtes, kes tegelikult juhivad pensioniasutust ja täidavad selles põhifunktsioone, ning selliste teiste töötajate kategooriate suhtes, kelle tööalane tegevus mõjutab oluliselt pensioniasutuse riskiprofiili, viisil, mis vastab pensioniasutuse suurusele ja sisekorraldusele ning tegevuse mahule, laadile, ulatusele ja keerukusele.

2. Kui määruses (EL) 2016/679 ei ole sätestatud teisiti, avalikustavad pensioniasutused korrapäraselt asjakohase teabe, mis käsitleb nende tasustamispoliitikat.
3. Pensioniasutused järgivad lõikes 1 osutatud tasustamispoliitika kehtestamisel ja kohaldamisel järgmisi põhimõtteid:
 - a) kehtestatakse tasustamispoliitika, mida rakendatakse ja hallatakse kooskõlas pensioniasutuse tegevuse, riskiprofiili, eesmärkide, pikaajalise huvi, finantsstabiilsuse ja tegevuse tulemustega tervikuna, ning millega toetatakse pensioniasutuste kindlat, usaldusväärset ja tõhusat juhtimist;
 - b) tasustamispoliitika on kooskõlas pensioniasutuse hallatavate pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute pikaajaliste huvidega;
 - c) tasustamispoliitika hõlmab huvide konflikti vältimiseks ettenähtud meetmeid;
 - d) tasustamispoliitika on kooskõlas kindla ja mõjusa riskijuhtimisega ning ei kutsu üles võtma riske, mis ei ole kooskõlas pensioniasutuse riskiprofiili või nõuetega;
 - e) tasustamispoliitikat kohaldatakse pensioniasutuse ning artikli 31 lõikes 1 osutatud teenuseosutajate suhtes, välja arvatud juhul, kui need teenuseosutajad on hõlmatud artikli 2 lõike 2 punktis b osutatud direktiividega;
 - f) pensioniasutus võtab vastu tasustamispoliitika üldised põhimõtted, mille ta vaatab läbi ja mida ajakohastab vähemalt iga kolme aasta järel, ning mille rakendamise eest ta vastutab;
 - g) tasustamist ja selle järelevalvet tuleb juhtida selgelt, läbipaistvalt ja tõhusalt.

2. jagu

Põhifunktsioonid

Artikkel 24

Üldsätted

1. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et pensioniasutused rakendaksid järgmisi põhifunktsioone: riskijuhtimise, siseauditi ja vajaduse korral ka aktuaari funktsioon. Pensioniasutused võimaldavad põhifunktsioonide täitjatel täita oma ülesandeid tõhusalt objektiivsel, õiglasel ja sõltumatul viisil.
2. Pensioniasutused võivad lubada ühel isikul või organisatsiooniüksusel täita rohkem kui ühte põhifunktsiooni, välja arvatud artiklis 26 osutatud siseauditi funktsiooni puhul, mis peab teistest põhifunktsioonidest olema sõltumatu.
3. Põhifunktsiooni täitev isik või organisatsiooniüksus peab olema erinev kui sponsorettevõtja samalaadset põhifunktsiooni täitev isik või organisatsiooniüksus. Liikmesriigid võivad pensioniasutuse tegevuse mahtu, laadi, ulatust ja keerukust arvesse võttes lubada pensioniasutusel täita põhifunktsioone sama isiku või organisatsiooniüksuse kaudu mis sponsorettevõtja, tingimusel et pensioniasutus selgitab, kuidas ta väldib või haldab huvide konflikti sponsorettevõtjaga.
4. Põhifunktsiooni täitja teatab oma vastutusala tähtsatest küsimustest ja soovitud pensioniasutuse haldus-, juhtimis- või järelevalveorganile, kes otsustab, milliseid meetmeid tuleb võtta.
5. Ilma et see piiraks enese mittesüüstamise privileegi, teavitab põhifunktsiooni täitja pensioniasutuse pädevat asutust, juhul kui pensioniasutuse haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan ei võta nõuetekohaseid ja õigeaegseid parandusmeetmeid järgmistel juhtudel:
 - a) kui põhifunktsiooni täitev isik või organisatsiooniüksus on tuvastanud tõsise ohu, et pensioniasutus ei täida olulist kohustuslikku nõuet, ning on teatanud sellest pensioniasutuse haldus-, juhtimis- või järelevalveorganile ning kui see võib oluliselt mõjutada pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute huve, või

- b) kui põhifunktsiooni täitev inimene või organisatsiooniüksus on märganud pensioniasutuse ja selle tegevuse suhtes seoses oma või organisatsiooniüksuse põhifunktsiooni täitmisega kohaldatavate õigus- ja haldusnormide olulist rikkumist, ning teatanud sellest pensioniasutuse haldus-, juhtimis- või järelevalveorganile.
6. Liikmesriigid tagavad lõike 5 alusel pädevat asutust teavitavate isikute õiguskaitse.

Artikkel 25

Riskijuhtimine

1. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et pensioniasutusel oleks kehtestatud tõhus siseauditi funktsioon, mis on proportsionaalne tema suuruse ja sisekorraldusega ning tegevuse mahu, laadi, ulatuse ja keerukusega. Nimetatud funktsioon struktureeritakse viisil, mis aitab kaasa riskijuhtimissüsteemi toimimisele, mille jaoks pensioniasutus peab vastu võtma strateegiad, menetlused ja aruandluskorra, mis on vajalikud pensioniasutuse ja tema hallatavate pensioniskeemide praeguste või võimalike tulevaste üksikute või koguriskide ja nende vastastikmõju korrapäraseks tuvastamiseks, mõõtmiseks, kontrollimiseks, juhtimiseks ja nendega seotud aruannete esitamiseks pensioniasutuse haldus-, juhtimis- või järelevalveorganile.

Riskijuhtimissüsteem peab olema tõhus ja hästi integreeritud pensioniasutuse organisatsioonistruktuuri ja otsuse tegemise protsessidesse.

2. Riskijuhtimissüsteem hõlmab viisil, mis on proportsionaalne pensioniasutuse suuruse ja sisekorraldusega ning tegevuse mahu, laadi, ulatuse ja keerukusega, riske, mis võivad ilmned pensioniasutuses või ettevõtjas, millele on edasi antud pensioniasutuse ülesanded ja tegevused, asjakohasel juhul vähemalt järgmistes valdkondades:

- a) kindlustusrisi hindamine ja eraldiste moodustamine;
 - b) varade ja kohustuste haldamine;
 - c) investeeringud, eelkõige tuletisinstrumendid, väärtpaperistamised ja sarnased kohustused;
 - d) likviidsus- ja kontsentratsiooniriski juhtimine;
 - e) operatsiooniriski juhtimine;
 - f) kindlustus ja muud riskide maandamise võtted;
 - g) investeerimisportfelli ja selle valitsemisega seotud keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisriskid.
3. Juhul kui pensioniskeemi liikmed ja soodustatud isikud kannavad kooskõlas pensioniskeemi tingimustega riske, võetakse riskijuhtimissüsteemis kõnealuseid riske ka pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute seisukohast arvesse.

Artikkel 26

Siseauditi funktsioon

Liikmesriigid kehtestavad nõude, et pensioniasutused näeksid ette tõhusa siseauditi funktsiooni, mis on proportsionaalne tema suuruse ja sisekorraldusega ning tegevuse mahu, laadi, ulatuse ja keerukusega. Siseauditi funktsiooni abil hinnatakse sisekontrollisüsteemi ja juhtimissüsteemi teiste elementide asjakohasust ja tõhusust, sealhulgas vajaduse korral edasiantud tegusid.

Artikkel 27

Aktuaari funktsioon

1. Kui pensioniasutus ise katab biomeetrilisi riske või tagab investeeringute tootluse või teatava maksete taseme, kehtestavad liikmesriigid nõude, et asjaomane pensioniasutus näeks ette tõhusa aktuaari funktsiooni, mille täitja:

- a) koordineerib ja jälgib tehniliste eraldiste arvutamist;

- b) hindab tehniliste eraldiste arvutamisel kasutatavate eelduste ja meetodite ning arvutamise aluseks olevate mudelite asjakohasust;
 - c) hindab tehniliste eraldiste arvutamisel kasutatud andmete piisavust ja kvaliteeti;
 - d) võrdleb tehniliste eraldiste arvutamisel kasutatavaid eeldusi kogemusega;
 - e) teavitab pensioniasutuse haldus-, juhtimis- või järelevalveorganit tehniliste eraldiste arvutamise usaldusväärsusest ja nõuetekohasusest;
 - f) väljendab arvamust kindlustusriskide hindamise põhimõtete kohta, juhul kui pensioniasutus rakendab selliseid põhimõtteid;
 - g) väljendab arvamust kindlustusprogrammide asjakohasuse kohta, juhul kui pensioniasutusel on sellised programmid; ning
 - h) aitab tõhusalt rakendada riskijuhtimissüsteemi.
2. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et pensioniasutused määraksid pensioniasutuses või väljaspool seda vähemalt ühe sõltumatu isiku, kes vastutab aktuaari funktsiooni täitmise eest.

3. jagu

Juhtimist käsitlevad dokumendid

Artikkel 28

Omariskide hindamine

1. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et pensioniasutused korraldaksid nende suuruse ja sisekorralduse ning tegevuse mahu, laadi, ulatuse ja keerukusega proportsionaalsel viisil omariskide hindamise ja dokumenteeriks selle.

Riske tuleb hinnata vähemalt iga kolme aasta tagant või viivitamata pärast iga olulist muutust pensioniasutuse või pensioniasutuse hallatavate pensioniskeemide riskiprofiilis. Olulise muutuse korral mingi konkreetse pensioniskeemi riskiprofiilis võib riskihindamine piirduda üksnes selle pensioniskeemiga.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud riskihindamine hõlmab pensioniasutuse suurust ja sisekorraldust ning tegevuse mahtu, laadi, ulatust ja keerukust arvesse võttes järgmist:

- a) kirjeldus selle kohta, kuidas on omariskide hindamine integreeritud pensioniasutuse juhtimisprotsessi ja otsustusprotsessidesse;
- b) riskijuhtimissüsteemi tõhususe hindamine;
- c) kirjeldus selle kohta, kuidas pensioniasutus ennetab huvide konflikti sponsorettevõtjaga juhul, kui pensioniasutus annab põhifunktsioone kooskõlas artikli 24 lõikega 3 edasi sponsorettevõtjale;
- d) pensioniasutuse rahastamisvajaduste hindamine tervikuna, sealhulgas vajaduse korral taastamiskava kirjeldus;
- e) pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele seoses neile pensionimaksete tegemisega ja parandusmeetmete tõhususega avalduvate riskide hindamine, võttes vajaduse korral arvesse järgmist:
 - i) indekseerimismehhanismid;
 - ii) pensionimaksete vähendamise viisid, sealhulgas millises ulatuses saab kogunenud pensionimakseid vähendada, millistel tingimustel ja kelle poolt;
- f) pensioniasutuse või pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute heaks loodud pensionimaksete kaitsemehhanismide, sealhulgas, olenevalt kohalduvusest, sponsorettevõtja tagatiste, lepingute või mis tahes muu rahalise toetuse, direktiivi 2009/138/EÜ kohase kindlustusandja kindlustuse või edasikindlustuse või pensionikaitsekeemiga hõlmamise kvalitatiivne hindamine;

- g) operatsiooniriskide kvalitatiivne hindamine;
 - h) kui investeerimisotsustes võetakse arvesse keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegureid, siis uute või tekkivate riskide, sealhulgas kliimamuutuse, loodusvarade kasutamise ja keskkonnaga seotud riskide, sotsiaalsete riskide ja regulatiivsetest muudatustest tingitud vara amortiseerimise riskide hindamine.
3. Lõike 2 kohaldamiseks peavad pensioniasutused kehtestama meetodid, millega tuvastada ja hinnata lühemas ja pikemas perspektiivis esinevaid või esineda võivaid riske, mis võivad mõjutada pensioniasutuse võimet oma kohustusi täita. Kõnealused meetodid peavad olema proportsionaalsed pensioniasutuse tegevusele omaste riskide suuruse, laadi, ulatuse ja keerukusega. Meetodeid kirjeldatakse omariskide hinnangus.
4. Omariskide hindamist võetakse arvesse pensioniasutuse strateegilistes otsustes.

Artikkel 29

Raamatupidamise aastaaruanne ja majandusaasta aruanne

Liikmesriigid kehtestavad nõude, et kõik nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutused koostavad ja avalikustavad raamatupidamise aastaaruande ja majandusaasta aruande, mis võtavad arvesse kõiki pensioniasutuse hallatavaid pensioniskeeme, ning vajaduse korral iga pensioniskeemi raamatupidamise aastaaruande ja majandusaasta aruande. Raamatupidamise aastaaruanne ja majandusaasta aruanne peavad andma pensioniasutuse varadest, kohustustest ja finantsolukorrast õige ja õiglase ülevaate ning seejuures tuleb avalikustada ka olulised portfelli osalused. Raamatupidamise aastaaruandes ja majandusaasta aruandes esitatud teave peab olema sidus, kõikehõlmav, erapooletult esitatud ning liikmesriigi õiguse kohaselt nõuetekohaselt kinnitatud volitatud isikute poolt.

Artikkel 30

Investeeringuspõhimõtete ülevaade

Liikmesriigid tagavad, et iga nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutus koostab kirjaliku investeeringuspõhimõtete ülevaate ja vaatab selle läbi vähemalt iga kolme aasta tagant. Kõnealune ülevaade tuleb läbi vaadata viivitamata pärast kõiki olulisi investeeringupoliitika muudatusi. Liikmesriigid sätestavad, et kõnealune ülevaade sisaldab vähemalt investeeringuriski hindamismeetodeid, rakendatud riskijuhtimisprotsesse ja strateegiat, mille alusel on pensioniasutus oma varad jaotanud, võttes arvesse pensionikohustuste iseloomu ja ajalist kehtivust, ning seda, kuidas investeeringupoliitikas võetakse arvesse keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegureid. Ülevaade tehakse avalikkusele kättesaadavaks.

2. PEATÜKK

Tegevuse edasiandmine ja investeeringute valitsemine

Artikkel 31

Tegevuse edasiandmine

1. Liikmesriigid võivad lubada või nõuda, et nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutused annavad mis tahes tegevuse, sealhulgas põhifunktsioonid ja kõnealuste pensioniasutuste juhtimise tervikuna või osaliselt üle kõnealuste pensioniasutuste nimel tegutsevatele teenuseosutajatele.
2. Liikmesriigid tagavad, et pensioniasutused on täielikult vastutavad käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmise eest, kui nad annavad põhifunktsioonid või mis tahes muu tegevuse edasi.
3. Põhifunktsioonide või mõne teise tegevuse edasiandmine ei ole lubatud, kui see:
 - a) kahjustab asjaomase pensioniasutuse juhtimissüsteemi kvaliteeti;
 - b) suurendab põhjendamatult operatsiooniriski;

- c) kahjustab pädevate asutuste võimet kontrollida pensioniasutuse kohustuste täitmist;
 - d) kahjustab pideva ja rahuldava teenuse pakkumist pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele.
4. Pensioniasutus tagab edasiantud tegevuse nõuetekohasuse teenuseosutaja valimise ja valitud teenuseosutaja tegevuse pideva järelevalve abil.
5. Liikmesriigid tagavad, et põhifunktsioone, kõnealuste pensioniasutuste juhtimist või muid käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvaid tegevusi edasiandvad pensioniasutused sõlmivad teenuseosutajaga kirjaliku lepingu. Selline leping on õiguslikult siduv ning selles määratakse selgelt kindlaks pensioniasutuse ja teenuseosutaja õigused ja kohustused.
6. Liikmesriigid tagavad, et pensioniasutused teatavad pädevale asutusele õigeaegselt käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluva tegevuse edasiandmisest. Kui edasiandmine puudutab põhifunktsioone või pensioniasutuste juhtimist, teatatakse sellest pädevale asutusele enne edasiandmise lepingu jõustumist. Liikmesriigid tagavad samuti, et pensioniasutused teatavad pädevale asutusele edasiantud tegevusega seotud edaspidistest olulistest arengutendentsidest.
7. Liikmesriigid tagavad, et pädeval asutusel on õigus nõuda igal ajal pensioniasutuselt ja teenuseosutajalt teavet edasiantud põhifunktsioonide ja igasuguse muu tegevuse kohta.

Artikkel 32

Investeeringute valitsemine

Liikmesriigid ei piira pensioniasutusi nimetamast investeerimisportfelli valitsemiseks investeeringute valitsejaid, kelle asukoht on teises liikmesriigis ja kes on saanud selleks tegevuseks nõuetekohase tegevusloa direktiivide 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL ja 2014/65/EL kohaselt, samuti neid tegevusloa saanud juriidilisi isikuid, keda on nimetatud käesoleva direktiivi artikli 2 lõikes 1.

3. PEATÜKK

Depositoorium

Artikkel 33

Depositooriumi määramine

1. Tööandjapensioni skeemi puhul, mille liikmed ja soodustatud isikud kannavad täielikult investeerimisriski, võib päritoluliikmesriik nõuda, et pensioniasutus määraks ühe või mitu depositooriumi varade hoidmiseks ja järelevalvekohustuste täitmiseks artiklite 34 ja 35 kohaselt. Vastuvõttev liikmesriik võib nõuda, et artikli 11 kohaselt piiriülese tegevusega tegelemisel määraks pensioniasutus ühe või mitu depositooriumi varade hoidmiseks ja järelevalvekohustuste täitmiseks artiklite 34 ja 35 kohaselt, kui depositooriumi määramine on nõutav tema liikmesriigi õigusega.
2. Tööandjapensioni skeemi puhul, mille pensioniskeemi liikmed ja soodustatud isikud ei kannu täielikult investeerimisriski, võib päritoluliikmesriik nõuda, et pensioniasutus määraks ühe või mitu depositooriumi varade hoidmiseks või varade hoidmiseks ja järelevalvekohustuste täitmiseks artiklite 34 ja 35 kohaselt.
3. Liikmesriigid ei piira pensioniasutusi nimetamast depositooriume, mille asukoht on teises liikmesriigis ja mis on saanud nõuetekohase tegevusloa direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohaselt või mis on direktiivi 2009/65/EÜ või direktiivi 2011/61/EL tähenduses tunnustatud depositoorium.
4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et võimaldada pädevatel asutustel kooskõlas artikliga 48 ning liikmesriigi õiguse alusel keelata nende territooriumil asuva depositooriumi või kontohalduri valduses olevate varade vaba käsutamine pensioniasutuse päritoluliikmesriigi pädeva asutuse taotlusel.

5. Depositoorium määratakse kirjaliku lepinguga. Lepinguga sätestatakse sellise teabe edastamine, mis on vajalik, et võimaldada depositooriumil täita oma ülesandeid käesoleva direktiivi ja muude asjakohaste õigus- ja haldusnormide sätestatu kohaselt.
6. Artiklites 34 ja 35 sätestatud ülesannete täitmisel tegutsevad pensioniasutus ja depositoorium ausalt, õiglaselt, professionaalselt, sõltumatult ja pensioniskeemi liikmete ning soodustatud isikute huvides.
7. Depositoorium ei tegele, seoses pensioniasutusega, tegevusega mis võib põhjustada huide konflikti pensioniasutuse, pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute ning depositooriumi enda vahel, välja arvatud juhul, kui depositoorium on funktsionaalselt ja hierarhiliselt eraldanud oma depositooriumi ülesanded muudest potentsiaalselt vastuolus olevatest ülesannetest ning võimalik huide konflikt tuvastatakse, seda hallatakse ja jälgitakse ning see avaldatakse pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele ning pensioniasutuse haldus-, juhtimis- või järelevalveorganile nõuetekohasel viisil.
8. Juhul kui depositooriumi ei määrata, võtavad pensioniasutused meetmeid, et ennetada ja lahendada võimalikku huide konflikti ülesannete puhul, mida tavaliselt täidavad depositoorium ja varahaldurid.

Artikkel 34

Varade hoidmine ja depositooriumi vastutus

1. Juhul kui sellise pensioniskeemiga seotud pensioniasutuse varad, mille finantsinstrumente saab hoida, usaldatakse depositooriumisse hoiule, võtab depositoorium hoiule kõik finantsinstrumendid, mida saab kajastada depositooriumi raamatupidamises avatud finantsinstrumentide kontrol, ning kõik finantsinstrumendid, mida on võimalik füüsiliselt depositooriumile üle anda.

Selleks tagab depositoorium, et neid finantsinstrumente, mida saab kajastada depositooriumi raamatupidamises avatud finantsinstrumentide kontrol, kajastatakse depositooriumi raamatupidamises pensioniasutuse nimel avatud eraldi kontodel kooskõlas direktiivis 2014/65/EL sätestatuga, nii et igal ajal on võimalik selgelt kindlaks teha, et need kuuluvad asjaomasele pensioniasutusele või pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele.

2. Juhul kui pensioniskeemiga seotud pensioniasutuse varad koosnevad muudest varadest kui lõikes 1 osutatud varad, kontrollib depositoorium, kas pensioniasutus on varade omanik, ning peab nende varade kohta registrit. Kontrollimine toimub pensioniasutuse esitatud teabe või dokumentide alusel ning võimaluse korral kolmandatelt isikutelt pärit tõendite alusel. Depositoorium hoiab asjaomast registrit ajakohasena.
3. Liikmesriigid tagavad, et depositoorium vastutab pensioniasutuse ning pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute ees igasuguse tekkinud kahju eest, mille põhjuseks on tema kohustuste põhjendamatu täitmata jätmine või nende mittenõuetekohane täitmine.
4. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 3 osutatud depositooriumi vastutust ei mõjuta asjaolu, et depositoorium on usaldanud kolmandale isikule kõik talle hoiule antud varad või osa nendest.
5. Juhul kui varade hoidmiseks depositooriumi ei määrata, peavad pensioniasutused vähemalt:
 - a) järgima finantsinstrumentidega seoses nõuetekohast hoolsust ja tagama nende kaitse;
 - b) pidama registrit, mis võimaldab pensioniasutusel igal ajal ja viivitamata tuvastada kõik varad;
 - c) võtma vajalikke meetmeid huide konflikti vältimiseks seoses varade hoidmisega;
 - d) teavitama taotluse korral pädevaid asutusi sellest, kuidas varasid hoitakse.

Artikkel 35

Kontrollikohustused

1. Lisaks artikli 34 lõigetes 1 ja 2 osutatud ülesannete täitmisele:
 - a) viib kontrollikohustusi täitma määratud depositoorium ellu pensioniasutuse juhiseid, kui see ei ole vastuolus liikmesriigi õiguse või pensioniasutuse tingimustega;

- b) tagab, et pensioniskeemiga seotud pensioniasutuse varadega tehtavate tehingute puhul tehakse pensioniasutusele vastusooritus tavapärase tähtaja jooksul; ning
 - c) tagab, et varadest saadud tulu kasutatakse pensioniasutuse tingimuste kohaselt.
2. Olenemata lõikest 1, võib pensioniasutuse päritoluliikmesriik kehtestada depositeoriumile teisi kontrollikohustusi.
3. Juhul kui kontrollikohustuste täitmiseks depositeoriumi ei määrata, rakendab pensioniasutus menetlusi, millega tagatakse, et ülesandeid, mida tavaliselt täidab depositeorium kontrollikohustuste raames, täidab nõuetekohaselt pensioniasutus ise.

IV JAOTIS

POTENTSIAALSETELE PENSIONISKEEMI LIIKMETELE, PENSIONISKEEMI LIIKMETELE JA SOODUSTATUD ISIKUTELE ANTAV TEAVE

1. PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 36

Põhimõtted

1. Pensioniskeemi laadi arvesse võttes tagavad liikmesriigid, et iga nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutus annab:
- a) potentsiaalsetele pensioniskeemi liikmetele vähemalt artiklis 41 ettenähtud teavet;
 - b) pensioniskeemi liikmetele vähemalt artiklites 37–40, 42 ja 44 ettenähtud teavet; ning
 - c) soodustatud isikutele vähemalt artiklites 37, 43 ja 44 ettenähtud teavet.
2. Lõikes 1 osutatud teave peab:
- a) olema korrapäraselt ajakohastatud;
 - b) olema esitatud kirjalikult, kasutades selget, sisutihedat ja arusaadavat keelt, vältides žargooni ja tehniliste terminite kasutamist, kui on võimalik kasutada tavasõnu;
 - c) ei ole eksitav ning sõnavaras ja sisus on tagatud järjekindlus;
 - d) on esitatud kergesti loetaval viisil;
 - e) on kättesaadav selle liikmesriigi ametlikus keeles, kelle tööandjapensioni skeeme käsitlevat sotsiaal- ja tööõigust asjaomase pensioniskeemi suhtes kohaldatakse; ja
 - f) tehakse potentsiaalsetele pensioniskeemi liikmetele, pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele tasuta kättesaadavaks elektrooniliste vahendite kaudu, sealhulgas püsival andmekandjal või veebisaidi vahendusel, või paberkandjal.
3. Liikmesriigid võivad vastu võtta või säilitada täiendavaid sätteid potentsiaalsetele pensioniskeemi liikmetele, pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele antava teabe kohta.

Artikkel 37

Üldine teave pensioniskeemi kohta

1. Liikmesriigid tagavad iga nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutuse puhul, et pensioniskeemi liikmeid ja soodustatud isikuid teavitatakse piisavalt pensioniasutuse hallatavast neid puudutavast pensioniskeemist, eriti järgmisest:
- a) pensioniasutuse nimi, liikmesriik, kus pensioniasutus on registreeritud või tegevusloa saanud, ning liikmesriigi pädeva asutuse nimi;

- b) pensioniskeemi osapoolte õigused ja kohustused;
- c) teave investeerimisprofiili kohta;
- d) pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute kantavate finantsriskide iseloom;
- e) pensioniskeemi täies ulatuses või osalise tagatuse või pensionimaksete teatava suuruse tingimused, või kui pensioniskeem ei ole tagatud, siis sellekohane märkus;
- f) kogunenud nõudeõiguseid kaitsvad mehhanismid või pensionimaksete vähendamise viisid, kui sellised on kehtestatud;
- g) kui pensioniskeemi liikmed kannavad investeerimisriski või võivad teha investeerimisotsuseid, siis teave pensioniskeemi eelmiste perioodide investeringutega seotud tootluse kohta vähemalt viie aasta jooksul, või kõigi aastate jooksul, mil pensioniskeem on tegutsenud, kui see on alla viie aasta;
- h) pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute kantavate kulude struktuur pensioniskeemide puhul, milles ei ole ette nähtud teatavat hüvitiste taset;
- i) pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute valikuvõimalused seoses pensionimaksete saamisega;
- j) juhul, kui pensioniskeemi liikmel on õigus pensioniõigusi üle kanda, täiendav teave pensioniõiguste ülekandmise korra kohta.

2. Pensioniskeemide puhul, mille liikmed kannavad investeerimisriski ning mis pakuvad rohkem kui ühte erinevate investeerimisprofiilidega valikuvõimalust, teavitatakse pensioniskeemi liikmeid olemasolevate investeerimisvõimaluste, ning kui see on asjakohane, siis standardse investeerimisvõimaluse tingimustest ja pensioniskeemi sättest, mille kohaselt antakse teatavale pensioniskeemi liikmele teatav investeerimisvõimalus.

3. Pensioniskeemi liikmed ja soodustatud isikud või nende esindajad peavad saama mõistliku aja jooksul kogu olulise teabe pensioniskeemi tingimuste muutmise kohta. Lisaks teevad pensioniasutused neile kättesaadavaks selgituse tehniliste eraldiste oluliste muudatuste mõju kohta pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele.

4. Pensioniasutus teeb käesolevas artiklis ettenähtud üldise teabe pensioniskeemi kohta kättesaadavaks.

2. PEATÜKK

Pensionimakse teatis ja lisateave

Artikkel 38

Üldsätted

1. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et pensioniasutused koostaksid kokkuvõtliku dokumendi, mis sisaldab igale pensioniskeemi liikmele esitatavat põhiteavet, võttes arvesse riiklike pensionisüsteemide ning asjaomase riigi sotsiaal-, töö- ja maksuõiguse eripära („pensionimakse teatis“). Dokumendi pealkiri sisaldab sõnu „pensionimakse teatis“.

2. Täpne kuupäev, millele pensionimakse teatistes esitatud teave viitab, peab olema selgelt märgitud.

3. Liikmesriigid nõuavad, et pensionimakse teatistes sisalduv teave on täpne ning seda ajakohastatakse ja see tehakse igale pensioniskeemi liikmele vähemalt kord aastas tasuta kättesaadavaks elektrooniliste vahendite kaudu, sealhulgas püsival andmekandjal või veebisaidi vahendusel, või paberkandjal. Lisaks elektrooniliste vahendite kaudu esitatud teabele esitatakse pensioniskeemi liikmetele taotluse korral paberkandjal teatis.

4. Pensionimakse teatistes sisalduvas teabes võrreldes eelmise aastaga tehtud olulised muudatused tuleb selgelt ära märkida.

5. Liikmesriigid kehtestavad normid, et teha kindlaks artikli 39 lõike 1 punktis d osutatud prognooside aluseks olevad eeldused. Pensioniasutused kohaldavad neid norme, et teha kindlaks, kui see on asjakohane, nominaalse investeerimistulu aastamäär, inflatsiooni aastamäär ja palkade suundumus tulevikus.

*Artikkel 39***Pensionimakse teatis**

1. Pensionimakse teatis sisaldab pensioniskeemi liikmete jaoks vähemalt järgmist põhiteavet:
 - a) pensioniskeemi liikme isikuandmed, sealhulgas selgesti märgituna vastavalt kas seadusjärgne pensioniiga, pensioniskeemis ette nähtud või pensioniasutuse poolt eeldatav pensioniiga või pensioniskeemi liikme poolt kindlaks määratud pensioniiga;
 - b) pensioniasutuse nimi ja kontaktaadress ning pensioniskeemi liikme pensioniskeemi andmed;
 - c) vajaduse korral teave pensioniskeemi täies ulatuses või osalise tagatuse kohta ning kui see on asjakohane, siis koht, kust on võimalik saada täiendavat teavet;
 - d) teave pensionimakse prognooside kohta, lähtudes punktis a täpsustatud pensionieast, ning vastutuse välistamise klausel, mille kohaselt need prognoosid võivad erineda saadava pensionimakse lõppväärtusest. Kui pensionimakse prognoosid põhinevad majanduslikel stsenaariumidel, peaks nimetatud teave hõlmama ka parima hinnangu stsenaariumi ja ebasoodsat stsenaariumi, võttes arvesse pensioniskeemi eripära;
 - e) teave kogunenud nõudeõiguste või kapitali kohta, võttes arvesse pensioniskeemi eripära;
 - f) teave sponsorettevõtja ja pensioniskeemi liikme poolt pensioniskeemi tehtud sissemaksete kohta vähemalt viimase kaheteistkümne kuu jooksul, võttes arvesse pensioniskeemi eripära;
 - g) pensioniasutuse poolt maha arvatud kulude jaotus vähemalt viimase kaheteistkümne kuu jooksul;
 - h) teave pensioniskeemi kui terviku rahastamistaseme kohta.
2. Koosõlas artikliga 60 vahetavad liikmesriigid pensionimakse teatise vormi ja sisuga seotud parimaid tavaid.

*Artikkel 40***Lisateave**

1. Pensionimakse teatistes täpsustatakse, kust ja kuidas saada lisateavet, mis hõlmab:
 - a) praktilist lisateavet pensioniskeemi liikmele pensioniskeemiga ette nähtud valikuvõimaluste kohta;
 - b) artiklites 29 ja 30 täpsustatud teavet;
 - c) vajaduse korral teavet annuiteedina väljendatud summade puhul kasutatavate eelduste kohta, eelkõige seoses annuiteedimäära, teenuseosutaja liigi ja annuiteedi kestusega;
 - d) teavet pensionimaksete suuruse kohta töösuhte lõpetamise korral.
2. Pensioniskeemide puhul, mille liikmed kannavad investeerimisriski ja investeerimisvõimalus määratakse pensioniskeemi liikme jaoks kindlaks pensioniskeemi tingimustes, näidatakse pensionimakse teatistes ära, kust saada täiendavat teavet.

*3. PEATÜKK***Muud esitatavad andmed ja dokumendid***Artikkel 41***Potentsiaalsetele pensioniskeemi liikmetele antav teave**

1. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et pensioniasutused tagaksid, et potentsiaalseid pensioniskeemi liikmeid, kes ei liitu pensioniskeemiga automaatselt, teavitatakse enne pensioniskeemiga liitumist järgmisest:
 - a) neile pakutavad asjakohased valikuvõimalused, sealhulgas investeerimisvõimalused;

- b) pensioniskeemi põhijooned, sealhulgas pensionimaksete liik;
- c) teave selle kohta, kas ja kuidas investeerimisstrateegiates võetakse arvesse keskkonna-, kliima-, sotsiaal- ja äriühingu üldjuhtimise tegureid ning
- d) kust saada lisateavet.

2. Kui pensioniskeemi liikmed kannavad investeerimisriski või võivad teha investeerimisotsuseid, siis esitatakse potentsiaalsetele pensioniskeemi liikmetele teave pensioniskeemi eelmiste perioodide investeringute tootluse kohta vähemalt viie aasta jooksul, või kõigi aastate jooksul, mil pensioniskeem on tegutsenud, kui see on alla viie aasta, ning teave pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute kantavate kulude struktuuri kohta.

3. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et pensioniasutused tagaksid, et potentsiaalseid pensioniskeemi liikmeid, kes liituvad pensioniskeemiga automaatselt, teavitatakse kohe pärast liitumist järgmisest:

- a) neile pakutavad valikuvõimalused, sealhulgas investeerimisvõimalused;
- b) pensioniskeemi põhijooned, sealhulgas pensionimaksete liik;
- c) teave selle kohta, kas ja kuidas võetakse investeerimisstrateegiates arvesse keskkonna-, kliima-, sotsiaal- ja äriühingu üldjuhtimise tegureid ning
- d) kust saada lisateavet.

Artikkel 42

Pensioniskeemi liikmetele pensionieelses etapis antav teave

Lisaks pensionimakse teatisele esitavad pensioniasutused igale pensioniskeemi liikmele õigeaegselt enne artikli 39 lõike 1 punktis a täpsustatud pensioniiga või pensioniskeemi liikme taotluse korral teave pensionimaksete väljamaksmise eri viiside kohta.

Artikkel 43

Soodustatud isikule väljamaksete tegemise etapis antav teave

1. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et pensioniasutused esitaksid soodustatud isikutele korrapäraselt teave pensionimaksete ja ning nende väljamaksmise võimalike viiside kohta.
2. Pensioniasutused teavitavad soodustatud isikuid viivitamata pärast väljamaksmisele kuuluvate pensionimaksete suuruse vähendamist põhjustava lõpliku otsuse tegemist ning kolm kuud enne kõnealuse otsuse rakendamist.
3. Juhul kui väljamakseetapis kannavad märkimisväärse osa investeerimisriskist soodustatud isikud, tagavad liikmesriigid, et asjakohane teave jõuab korrapäraselt soodustatud isikuteni.

Artikkel 44

Pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele taotluse korral antav lisateave

Pensioniskeemi liikme, soodustatud isiku või nende esindaja taotlusel esitab pensioniasutus järgmise lisateabe:

- a) artiklis 29 osutatud raamatupidamise aastaaruanne ja majandusaasta aruanne, ning kui pensioniasutus vastutab rohkem kui ühe pensioniskeemi eest, siis konkreetse pensioniskeemi raamatupidamise aastaaruanne ja majandusaasta aruanne;

- b) artiklis 30 osutatud investeerimis põhimõtete ülevaade;
- c) lisateave artikli 39 lõike 1 punktis d osutatud prognooside koostamisel kasutatud eelduste kohta.

V JAOTIS

USALDATAVUSNÕUETE TÄITMISE JÄRELEVALVE

1. PEATÜKK

Usaldatavusnõuete täitmise järelevalve üldnormid

Artikkel 45

Usaldatavusnõuete täitmise järelevalve põhieesmärk

1. Usaldatavusnõuete täitmise järelevalve põhieesmärk on pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute õiguste kaitse ning pensioniasutuste stabiilsuse ja kindluse tagamine.
2. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel oleksid vajalikud vahendid ning vastav oskusteave, suutlikkus ja volitused lõikes 1 osutatud järelevalve põhieesmärgi saavutamiseks.

Artikkel 46

Usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ulatus

Liikmesriigis tagavad, et pensioniasutuste suhtes kohaldatakse usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, sealhulgas järgmiste elementide järelevalvet, kui see on kohaldatav:

- a) tegevusele esitatavad tingimused;
- b) tehnilised eraldised;
- c) tehniliste eraldiste rahastamine;
- d) regulatiivsed omavahendid;
- e) kasutusel olev solventsusmarginaal;
- f) nõutav solventsusmarginaal;
- g) investeerimisnõuded;
- h) investeeringute valitsemine;
- i) juhtimissüsteem ning
- j) pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele antav teave.

Artikkel 47

Usaldatavusnõuete täitmise järelevalve üldpõhimõtted

1. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused vastutavad pensioniasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eest.
2. Liikmesriigid tagavad, et järelevalve on ettevaatav ja riskipõhine.
3. Pensioniasutuste järelevalves on kombineeritud kohast sõltumatu töö ja kohapealsed kontrollid.

4. Järelevalve volitusi kasutatakse õigeaegselt ja viisil, mis on proportsionaalne pensioniasutuse tegevuse mahu, laadi, ulatuse ja keerukusega.

5. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused võtavad oma tegevuses nõuetekohaselt arvesse nende otsuste võimalikku mõju liidu finantssüsteemide stabiilsusele, eelkõige hädaolukorras.

Artikkel 48

Pädevate asutuste sekkumisvolitused ja ülesanded

1. Pädevad asutused nõuavad, et igal nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutusel oleks asjakohane juhtimis- ja raamatupidamiskord ning piisavad sisekontrollimehhanismid.

2. Ilma et see piiraks pädevate asutuste järelevalvevolitusi ja liikmesriikide õigust näha ette ja kehtestada kriminaalkaristusi, tagavad liikmesriigid, et nende pädevatel asutustel on õigus näha ette halduskaristusi ja võtta muid meetmeid kõikide käesoleva direktiivi rakendamiseks kehtestatud liikmesriigi sätete rikkumise puhul, ning samuti võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Liikmesriigid tagavad, et nende halduskaristused ja muud meetmed on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

3. Liikmesriigid võivad otsustada mitte kehtestada käesoleva direktiivi alusel halduskaristusi õigusrikkumiste puhul, mille suhtes kohaldatakse liikmesriigi õiguse kohaselt kriminaalkaristusi. Sellisel juhul teavitavad liikmesriigid komisjoni asjakohastest kriminaalõiguse sätetest.

4. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus avalikustab iga halduskaristuse või muu meetme, mis on määratud või võetud käesolevat direktiivi rakendavate liikmesriigi sätete rikkumise korral ja mida ei ole õigeaegselt edasi kaevatud, põhjendamatult viivitusega koos teabega rikkumise liigi ja laadi ja selle eest vastutatavate isikute kohta. Kui pädev asutus peab juriidilise või füüsilise isiku identiteedi või isikuandmete avaldamist konkreetses asjas andmete avaldamise proportsionaalsuse hindamise põhjal ebaproportsionaalseks või kui nende andmete avalikustamine ohustab finantsturgude stabiilsust või käimasolevat uurimist, võib pädev asutus otsustada avalikustamise edasi lükata, mitte avalikustada või avalikustada karistuse anonüümselt.

5. Pensioniasutuse tegevuse keelustamise või piiramise otsus peab olema üksikasjalikult põhjendatud ja sellest teatatakse asjaomasele pensioniasutusele. Kõnealusest otsusest teatatakse ka Euroopa Kindlustusjärelevalvele, kes artiklis 11 osutatud piiriülese tegevuse korral edastab selle kõigile pädevatele asutustele.

6. Pädevad asutused võivad samuti piirata pensioniasutuse varade vaba käsutamist või selle keelata eelkõige juhul, kui:

- a) pensioniasutus ei ole moodustanud piisavaid kogu tegevust hõlmavaid tehnilisi eraldisi või tema varad ei ole piisavad tehniliste eraldiste katmiseks;
- b) pensioniasutusel ei ole piisavalt regulatiivseid omavahendeid.

7. Pensionikeemi liikmete ja soodustatud isikute huvide kaitsmiseks võivad pädevad asutused anda nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutust juhtivate isikute päritoluliikmesriigi õiguses ettenähtud volitused tervikuna või osaliselt üle eriesindajale, kes on sobilik nende volituste kasutamiseks.

8. Pädevad asutused võivad piirata nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutuse tegevust või selle keelata eelkõige juhul, kui:

- a) pensioniasutus ei kaitse piisavalt pensioniskeemi liikmete ja soodustatud isikute huve;
- b) pensioniasutus ei täida enam tegevusele esitatud tingimusi;
- c) pensioniasutus jätab olulisel määral täitmata tema suhtes kohaldatavatest normidest tulenevad kohustused;

- d) pensioniasutus ei järgi piiriülese tegevuse korral vastuvõtvast liikmesriigis tööandjapensioniskeemidele kehtiva sotsiaalse ja tööõiguse nõudeid.
9. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi kohaselt kehtestatud õigus- ja haldusnormide alusel pensioniasutuse kohta tehtud otsuste peale on võimalik esitada kaebus kohtusse.

Artikkel 49

Järelevalvemenetlus

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on vajalikud volitused, et kontrollida strateegiaid, menetlusi ja aruandluskorda, mille pensioniasutused on kehtestanud, et järgida käesoleva direktiivi alusel vastu võetud õigus- ja haldusnorme, võttes arvesse pensioniasutuse tegevuse mahtu, laadi, ulatust ja keerukust.

Kontrolli käigus võetakse arvesse tingimusi, milles pensioniasutused ning asjakohasel juhul need isikud tegutsevad, kes täidavad neile edasiantud põhifunktsioone või sooritavad muid edasiantud tegevusi. Kõnealune kontroll hõlmab järgmist:

- a) juhtimissüsteemile esitatud kvalitatiivsete nõuete hindamine;
- b) pensioniasutuse riskide hindamine;
- c) pensioniasutuse võime hinnata ja juhtida kõnealuseid riske.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused kasutavad järelevalvevõtteid, sealhulgas stressiteste, mis võimaldavad tuvastada pensioniasutuse finantsseisundi halvenemist ning kontrollida, kuidas seda parandatakse.

3. Pädevatel asutustel on vajalikud volitused, et nõuda pensioniasutustelt järelevalve käigus tuvastatud nõrkade kohtade või puudujääkide kõrvaldamist.

4. Pädevad asutused kehtestavad lõikes 1 sätestatud kontrollide miinimumsageduse ja ulatuse, võttes arvesse asjaomaste pensioniasutuste tegevuse mahtu, laadi, ulatust ja keerukust.

Artikkel 50

Pädevatele asutustele antav teave

Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on kõikide nende territooriumil registreeritud või tegevusloa saanud pensioniasutuste suhtes vajalikud volitused ja vahendid, et:

- a) nõuda pensioniasutustelt, pensioniasutuse haldus-, juhtimis- või järelevalveorganilt või isikutelt, kes pensioniasutust tegelikult juhivad või põhifunktsioone täidavad, igal ajal igasuguse majandustegevust puudutava teabe andmist või kõigi äridokumentide esitamist;
- b) kontrollida pensioniasutuse ja teiste ettevõtjate vahelisi või pensioniasutuste omavahelisi suhteid, kui pensioniasutused annavad edasi põhifunktsioone või muid tegevusi kõnealustele ettevõtjatele või teistele pensioniasutustele, samuti kõiki järgnevaid funktsioonide edasiandmise, mis mõjutavad pensioniasutuse finantsolukorda või on tulemusliku järelevalve seisukohalt olulised;
- c) saada järgmisi dokumente: omariskide hinnang, investeerimispehõhimõtete ülevaade, raamatupidamise aastaaruanne ja majandusaasta aruanne ning kõik muud järelevalveks vajalikud dokumendid;
- d) määrata kindlaks, millised dokumendid on järelevalveks vajalikud, sealhulgas:
 - i) pensioniasutuses koostatavad raamatupidamise vahearuanded;
 - ii) kindlustusmatemaatilised hinnangud ja üksikasjalikud eeldused;

- iii) varade ja kohustuste vastavuse käsitus;
- iv) tõendid investeerimis põhimõtete järgimise kohta;
- v) tõendid sissemaksete plaanikohase tasumise kohta;
- vi) artiklis 29 osutatud raamatupidamise aastaaruannete auditeerimise eest vastutavate isikute aruanded;
- e) teostada kohapealset kontrolli pensioniasutuse ruumides ning vajaduse korral edasiantud ja kõigi uuesti edasiantud tegevuste üle, et kontrollida, kas tegevus on kooskõlas järelevalvenormidega;
- f) taotleda pensioniasutuselt igal ajal teavet edasiantud tegevuste ja kõigi uuesti edasiantud tegevuste kohta.

Artikkel 51

Läbipaistvus ja usaldusvärsus

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused täidavad käesolevas direktiivis sätestatud ülesandeid läbipaistvalt, sõltumatult ja usaldusväärselt, arvestades konfidentsiaalse teabe kaitsega.
2. Liikmesriigid tagavad, et avalikustatakse järgmine teave:
 - a) tööandjapensioni skeeme käsitlevate õigus- ja haldusnormide ning üldsuuniste tekstid ning teave selle kohta, kas liikmesriik kavatseb kohaldada käesolevat direktiivi artiklite 4 ja 5 kohaselt;
 - b) teave artiklis 49 sätestatud järelevalvemenetluse kohta;
 - c) usaldatavusraamistiku kohaldamise olulisemaid aspekte käsitlevad statistilised koondandmed;
 - d) usaldatavusnõuete täitmise järelevalve peamine eesmärk ning teave pädevate asutuste põhiülesannete ja tegevuse kohta;
 - e) halduskaristusi ja muid meetmeid käsitlevad normid, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastu võetud liikmesriigi sätete rikkumise korral.
3. Liikmesriigid tagavad, et neil on olemas läbipaistvad menetlused seoses pädevate asutuste juht- ja haldusorganite liikmete ametisse nimetamise ja nende vabastamisega, ning nad kohaldavad neid.

2. PEATÜKK

Ametisaladus ja teabevahetus

Artikkel 52

Ametisaladus

1. Liikmesriigid kehtestavad normid, millega tagada, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevate asutuste heaks, samuti kõnealuste asutuste huvides tegutsevad audiitorid ja eksperdid, on kohustatud hoidma ametisaladust. Ilma et see piiraks kriminaalõiguse valdkonda kuuluvate kohtuasjade menetlemist, ei tohi kõnealused isikud avaldada ühelegi isikule ega ametiasutusele neile ametikohustuste täitmisel teatavaks saanud konfidentsiaalset teavet, välja arvatud kokkuvõtlikul või üldistatud kujul, tagades et see ei võimalda konkreetseid pensioniasutusi identifitseerida.
2. Erandina lõikes 1 sätestatust, kui pensioniskeem likvideeritakse, võivad liikmesriigid lubada tsiviilkohtumenetluse või kaubanduskohtu menetluse käigus avalikustada konfidentsiaalset teavet.

*Artikkel 53***Konfidentsiaalse teabe kasutamine**

Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused, kes saavad käesoleva direktiivi alusel konfidentsiaalset teavet, kasutavad seda ainult oma ülesannete täitmiseks ja kui eesmärk on:

- a) kontrollida, kas pensioniasutused täidavad enne tegevuse alustamist tööandjapensioni kogumist reguleerivaid tingimusi;
- b) lihtsustada pensioniasutuste tegevuse jälgimist, sealhulgas tehniliste eraldiste, solventsuse, juhtimissüsteemi ning pensioniskeemi liikmetele ja soodustatud isikutele esitatava teabe jälgimist;
- c) kehtestada parandusmeetmeid, sealhulgas halduskaristusi;
- d) avaldada, kui see on liikmesriigi õiguse kohaselt lubatud, eraldi kõigi pensioniasutuste tulemuslikkuse põhinäitajaid, mis võib aidata pensioniskeemi liikmetel ja soodustatud isikutel teha oma pensioniga seotud finantsotsuseid;
- e) edasi kaevata pädevate asutuste otsuste peale, mis on tehtud käesolevat direktiivi ülevõtivate sätete alusel;
- f) käesolevat direktiivi ülevõtvaid sätteid käsitlev kohtumenetlus.

*Artikkel 54***Euroopa Parlamendi uurimisõigus**

Artiklid 52 ja 53 ei piira Euroopa Parlamendile Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 226 antud uurimisõigust.

*Artikkel 55***Teabevahetus ametiasutuste vahel**

1. Artiklid 52 ja 53 ei välista järgmist:

- a) teabevahetus sama liikmesriigi piires järelevalveülesandeid täitvate pädevate asutuste vahel;
- b) teabevahetus eri liikmesriikide piires järelevalveülesandeid täitvate pädevate asutuste vahel;
- c) teabevahetus järelevalveülesandeid täitvate pädevate asutuste ja samas liikmesriigis asuvate järgmiste asutuste, organite või isikute vahel:
 - i) finantssektori üksuste ja muude finantsasutuste järelevalve eest vastutavad asutused ning finantsturgude järelevalve eest vastutavad asutused;
 - ii) asutused või organid, kes vastutavad finantssüsteemi stabiilsuse säilitamise eest liikmesriikides makrotasandi usaldatavusnõuete rakendamisega;
 - iii) pensioniskeemi likvideerimises ja muudes sarnastes menetlustes osalevad organid;
 - iv) organid või asutused, kes tegelevad saneerimisega finantssüsteemi stabiilsuse kaitsmise eesmärgil;
 - v) isikud, kes vastutavad asutuste, kindlustusandjate ja muude finantseerimisasutuste raamatupidamisaruannete kohustusliku auditeerimise eest;
- d) pensioniskeemi likvideerimist korraldavatele asutustele nende ametikohustuste täitmiseks vajaliku teabe avaldamine.

2. Lõikes 1 osutatud asutustele, organitele ja isikutele esitatava teabe suhtes kohaldatakse artiklis 52 sätestatud ametisaladuse hoidmise norme.
3. Artiklid 52 ja 53 ei piira liikmesriikide õigust lubada teabevahetust pädevate asutuste ja järgmiste ametiasutuste vahel:
 - a) ametiasutused, kes vastutavad pensioniskeemide likvideerimise ning muude sarnaste menetlustega seotud organite kontrollimise eest;
 - b) ametiasutused, kes vastutavad nende isikute kontrollimise eest, kellele on ülesandeks tehtud pensioniasutuste, kindlustusandjate ja muude finantseerimisasutuste raamatupidamisaruannete kohustuslik auditeerimine;
 - c) pensioniasutuste sõltumatud aktuaarid, kes teevad nende pensioniasutuste üle järelevalvet, samuti organid, kes vastutavad nimetatud aktuaaride kontrollimise eest.

Artikkel 56

Teabe edastamine keskpankadele, rahaasutustele, Euroopa järelevalveasutustele ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule

1. Artiklid 52 ja 53 ei takista pädevat asutust edastamast teavet järgmistele üksustele, et nad saaksid oma ülesandeid täita:
 - a) keskpangad ja teised samalaadse funktsiooniga organid, kui need tegutsevad rahaasutusena;
 - b) vajaduse korral muud maksesüsteemide järelevalve eest vastutavad riiklikud asutused;
 - c) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Kindlustusjärelevalve, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 ⁽²⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve).
2. Artiklid 55–58 ei takista käesoleva artikli lõike 1 punktides a, b ja c osutatud ametiasutusi ega organeid edastamast pädevatele asutustele artikli 53 kohaldamiseks vajalikku teavet.
3. Lõigete 1 ja 2 kohaselt saadud teabe suhtes kehtivad ametisaladuse hoidmise nõuded, mis on vähemalt võrdväärsed käesolevas direktiivis sätestatutega.

Artikkel 57

Teabe avalikustamine finantsalaste õigusaktide eest vastutavatele riigiasutustele

1. Artikli 52 lõige 1, artikkel 53 ja artikli 58 lõige 1 ei piira liikmesriikide õigust lubada vahetada konfidentsiaalset teavet pädevate asutuste ja teiste keskvalitsuse asutuste, kes vastutavad pensioniasutuste, krediitiasutuste, finantseerimisasutuste, investeerimisteenusosutavate ettevõtjate ja kindlustusandjate järelevalvet käsitlevate õigusaktide täitmise tagamise eest, või nende asutuste nimel tegutsevate inspektorite vahel.

Teavet võib avalikustada üksnes usaldatavusnõuete täitmise kontrollimiseks ning raskustesse sattunud pensioniasutuste maksejõuetuse ärahoidmiseks ja kriisilahenduseks. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 2 kohaldamist, kohaldatakse teabega tutvumise õigusega isikute suhtes ametisaladuse hoidmise nõudeid, mis on vähemalt võrdväärsed käesolevas direktiivis sätestatutega. Liikmesriigid peavad siiski sätestama, et artikli 55 alusel ja kohapealse kontrollimise käigus saadud teavet võib avalikustada ainult juhul, kui selleks on teabe avalikustanud pädeva asutuse või selle liikmesriigi pädeva asutuse sõnaselge nõusolek, kus toimus kohapealne kontroll.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

2. Liikmesriigid võivad lubada avaldada pensioniasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega seotud konfidentsiaalset teavet oma liikmesriigi parlamentaarsetele uurimiskomisjonidele või auditeerimisasutustele ja oma liikmesriigi teistele uurimise eest vastutavatele üksustele, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) kõnealustel üksustel on liikmesriigi õiguses sätestatud volitused uurida selliste ametiasutuste tegevust, kes vastutavad pensioniasutuste järelevalve või sellist järelevalvet käsitleva õiguse eest;
- b) teave on rangelt vajalik punktis a osutatud pädevuse teostamiseks;
- c) teabega tutvumise õigusega isikute suhtes kohaldatakse liikmesriigi õiguses sätestatud ametisaladuse hoidmise nõudeid, mis on vähemalt võrdväärsed käesolevas direktiivis sätestatutega;
- d) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, avalikustatakse see üksnes teabe edastanud pädeva asutuse sõnaselgel nõusolekul ja üksnes eesmärkidel, milleks pädev asutus on nõusoleku andnud.

Artikkel 58

Teabevahetuse tingimused

1. Artikli 55 alusel teabe vahetamiseks, artikli 56 alusel teabe edastamiseks ja artikli 57 alusel teabe avalikustamiseks nõuavad liikmesriigid vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

- a) kõnealuse teabe vahetamise, edastamise või avalikustamise eesmärk on kontroll või järelevalve;
 - b) saadud teabe suhtes kehtib artiklis 52 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustus;
 - c) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, võib selle avalikustada üksnes teabe avaldanud pädeva asutuse sõnaselgel nõusolekul ja, kui see on asjakohane, üksnes eesmärkidel, milleks see pensioniasutus on nõusoleku andnud.
2. Artikkel 53 ei piira liikmesriigi õigust lubada finantssüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse tugevdamise eesmärgil teabevahetust pädevate asutuste ja nende ametiasutuste või organite vahel, kes vastutavad sponsorettevõtjate suhtes kohaldatava äriühinguõiguse rikkumiste tuvastamise ja uurimise eest.

Liikmesriigid, kes kohaldavad esimest lõiku, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

- a) kõnealune teave on ette nähtud artikli 57 lõike 2 punktis a osutatud avastamis-, uurimis- ja kontrolliülesannete täitmiseks;
 - b) saadud teabe suhtes kehtib artiklis 52 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustus;
 - c) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, võib selle avalikustada üksnes teabe avaldanud pädeva asutuse sõnaselgel nõusolekul ja, kui see on asjakohane, üksnes eesmärkidel, milleks pädev asutus on nõusoleku andnud.
3. Kui ühe liikmesriigi ametiasutused või organid, kellele on osutatud lõike 2 esimeses lõigus, täidavad oma tuvastamis- ja uurimisülesandeid selleks ametisse nimetatud eripädevusega isikute kaasabil, kes ei tööta avalikus sektoris, kohaldatakse artikli 57 lõikes 2 sätestatud võimalust teavet vahetada.

Artikkel 59

Usaldatavusnõudeid käsitlevad liikmesriigi sätted

1. Liikmesriigid teatavad Euroopa Kindlustusjärelevalvele tööandjapensioni skeemide usaldatavusnõudeid käsitlevad liikmesriigi sätted, mida ei ole reguleeritud artikli 11 lõikes 1 osutatud liikmesriigi sotsiaal- ja tööõigusega, mis reguleerib pensionisüsteemide korraldust.

2. Liikmesriigid ajakohastavad seda teavet korrapäraselt ja vähemalt iga kahe aasta järel ning Euroopa Kindlustusjärelevalve teeb selle teabe kättesaadavaks oma veebisaidil.

VI JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 60

Liikmesriikide, komisjoni ja Euroopa Kindlustusjärelevalve vaheline koostöö

1. Liikmesriigid tagavad asjakohasel viisil käesoleva direktiivi ühetaolise kohaldamise, vahetades korrapäraselt teavet ja kogemusi kõnealuse valdkonna parimate tavade ja tihedama koostöö arendamiseks, asjakohasel juhul sotsiaalpartnerite osalusel, et takistada konkurentsi moonutamist ja luua vajalikud tingimused probleemideta piiriüleseks pensioniskeemides osalemiseks.

2. Komisjon ja liikmesriikide pädevad asutused teevad tihedat koostööd pensioniasutuste tegevuse järelevalve hõlbustamiseks.

3. Liikmesriikide pädevad asutused teevad käesoleva direktiivi kohaldamisel koostööd Euroopa Kindlustusjärelevalvega kooskõlas määrusega (EL) nr 1094/2010 ja esitavad Euroopa Kindlustusjärelevalvele viivitamata kogu teabe, mis on vajalik tema ülesannete täitmiseks käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 35 kohaselt.

4. Iga liikmesriik teatab komisjonile ja Euroopa Kindlustusjärelevalvele kõigist suurematest käesoleva direktiivi kohaldamisel tekkivatest raskustest. Komisjon, Euroopa Kindlustusjärelevalve ja asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused uurivad neid raskusi võimalikult kiiresti, et leida sobiv lahendus.

Artikkel 61

Isikuandmete töötlemine

Käesoleva direktiivi raames isikuandmete töötlemisel täidavad pensioniasutused ja pädevad asutused käesoleva direktiivi kohaldamisel oma ülesandeid kooskõlas määrusega (EL) 2016/679. Euroopa Kindlustusjärelevalve järgib käesoleva direktiivi raames isikuandmete töötlemisel määrust (EÜ) nr 45/2001.

Artikkel 62

Hindamine ja läbivaatamine

1. Hiljemalt 13. jaanuariks 2023 vaatab komisjon käesoleva direktiivi läbi ning esitab selle rakendamise ja tõhususe kohta aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

2. Lõikes 1 osutatud läbivaatamisel käsitletakse eelkõige järgmist:

- a) käesoleva direktiivi asjakohasus usaldatavusnõuete ja juhtimise seisukohast;
- b) piiriülene tegevus;
- c) käesoleva direktiivi kohaldamisel omandatud kogemused ja selle mõju pensioniasutuste stabiilsusele;
- d) pensionimakse teatis.

Artikkel 63

Direktiivi 2009/138/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/138/EÜ muudetakse järgmiselt:

1) artikli 13 punkt 7 asendatakse järgmisega:

„7. „edasikindlustus” – üks järgmistest tegevustest:

- a) tegevus, mis seisneb kindlustusandja või kolmanda riigi kindlustusandja või teise edasikindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja poolt edasikindlustatud riskide vastuvõtmises;
- b) *Lloyd*'sina tuntud liikmete assotsiatsiooni puhul tegevus, mis seisneb *Lloyd*'si mis tahes liikme poolt edasikindlustatud riskide vastuvõtmises muu kindlustus- või edasikindlustusandja poolt peale *Lloyd*'sina tuntud liikmete assotsiatsiooni; või
- c) edasikindlustusandja poolt kindlustuskaitse andmine Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/2341 (*) kohaldamisalasse kuuluvale pensioniasutusele.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/2341 tööandja kogumispensioni asutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 354, 23.12.2016, lk 37).“;

2) artikli 308b lõige 15 asendatakse järgmisega:

„15. Juhul kui päritoluliikmesriigid kohaldasid käesoleva direktiivi jõustumisel direktiivi (EL) 2016/2341 artiklis 4 osutatud sätteid, võivad sellised päritoluliikmesriigid jätkata 31. detsembrini 2022 kestva üleminekuperioodi lõppemiseni nende õigus- ja haldusnormide kohaldamist, mille nad on vastu võtnud direktiivi 2002/83/EÜ artiklite 1–19, 27–30, 32–35 ja 37–67 järgimiseks 31. detsembril 2015. aastal kehtival kujul.

Juhul kui päritoluliikmesriik jätkab kõnealuste õigus- ja haldusnormide kohaldamist, arvutavad selle päritoluliikmesriigi kindlustusandjad oma solventsuskapitalinõude järgmiste elementide summana:

- a) tinglik solventsuskapitalinõue nende kindlustustegevuse suhtes, mis arvutatakse ilma direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 4 alusel toimunud tööandjapensioni kogumisega seotud tegevust arvestamata,
- b) tööandjapensioni kogumisega seotud solventsusmarginaal, mis arvutatakse kooskõlas õigus- ja haldusnormidega, mis on vastu võetud direktiivi 2002/83/EÜ artikli 28 järgimiseks.

Komisjon esitab 31. detsembriks 2017 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande selle kohta, kas esimeses lõigus osutatud perioodi tuleks pikendada, võttes arvesse liidu või liikmesriigi õiguse muudatusi, mis tulenevad käesolevast direktiivist.“

Artikkel 64

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 13. jaanuariks 2019. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Samuti lisavad liikmesriigid märkuse, et kehtivates õigus- ja haldusnormides esinevaid viiteid käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi ja kõnealuse märkuse sõnastuse näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 65

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 2003/41/EÜ, mida on muudetud I lisa A osas osutatud direktiividega, tunnistatakse kehtetuks alates 13. jaanuarist 2019, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi, mis on seotud I lisa B osas osutatud direktiivide liikmesriigi õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtpäevadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile 2003/41/EÜ käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ning neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 66

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenadal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 67

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 14. detsember 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. KORČOK

I LISA

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiiv koos muudatustega

(osutatud artiklis 65)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/41/EÜ (ELT L 235, 23.9.2003, lk 10).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/138/EÜ (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).	Ainult artikkel 303
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2010/78/EL (ELT L 331, 15.12.2010, lk 120).	Ainult artikkel 4
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/61/EL (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).	Ainult artikkel 62
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/14/EL (ELT L 145, 31.5.2013, lk 1).	Ainult artikkel 1

B OSA

Liikmesriigi õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtajad

(osutatud artiklis 65)

Direktiiv	Ülevõtmise tähtpäev	Kohaldamise alguskuupäev
2003/41/EÜ	23.9.2005	23.9.2005
2009/138/EÜ	31.3.2015	1.1.2016
2010/78/EL	31.12.2011	31.12.2011
2011/61/EL	22.7.2013	22.7.2013
2013/14/EL	21.12.2014	21.12.2014

II LISA

Vastavustabel

Direktiiv 2003/41/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikli 6 punkt a	Artikli 6 punkt 1
Artikli 6 punkt b	Artikli 6 punkt 2
Artikli 6 punkt c	Artikli 6 punkt 3
Artikli 6 punkt d	Artikli 6 punkt 4
Artikli 6 punkt e	Artikli 6 punkt 5
Artikli 6 punkt f	Artikli 6 punkt 6
	Artikli 6 punkt 7
Artikli 6 punkt g	Artikli 6 punkt 8
Artikli 6 punkt h	Artikli 6 punkt 9
Artikli 6 punkt i	Artikli 6 punkt 10
Artikli 6 punkt j	Artikli 6 punkt 11
	Artikli 6 punktid 12–19
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikli 9 lõike 1 punkt a	Artikkel 9
Artikli 9 lõike 1 punkt c	Artikli 10 lõike 1 punkt a
Artikli 9 lõike 1 punkt e	Artikli 10 lõike 1 punkt b
Artikli 9 lõige 2	Artikli 10 lõige 2
Artikkel 20, artikli 9 lõige 5	Artikkel 11
	Artikkel 12
Artikli 15 lõiked 1–5	Artikli 13 lõiked 1–5
Artikli 15 lõige 6	
Artikkel 16	Artikkel 14
Artikkel 17	Artikkel 15

Direktiiv 2003/41/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 17a lõiked 1–4	Artikli 16 lõiked 1–4
Artikli 17a lõige 5	
Artikkel 17b	Artikkel 17
Artikkel 17c	
Artikkel 17d	Artikkel 18
Artikkel 18	Artikkel 19
	Artikkel 20
	Artikkel 21
Artikli 9 lõike 1 punkt b	Artikli 22 lõige 1
	Artikli 22 lõiked 2–7
	Artikkel 23
	Artikkel 24
	Artikkel 25
	Artikkel 26
	Artikkel 27
	Artikkel 28
Artikkel 10	Artikkel 29
Artikkel 12	Artikkel 30
Artikli 9 lõige 4	Artikli 31 lõige 1
	Artikli 31 lõiked 2–7
Artikli 19 lõige 1	Artikkel 32
Artikli 19 lõike 2 teine lõik	Artikli 33 lõige 1
	Artikli 33 lõige 2
Artikli 19 lõike 2 esimene lõik	Artikli 33 lõige 3
Artikli 19 lõige 3	Artikli 33 lõige 4
	Artikli 33 lõiked 5–8
	Artikkel 34
	Artikkel 35
	Artikkel 36
Artikli 9 lõike 1 punkt f	Artikli 37 lõige 1
Artikli 11 lõike 4 punkt c	Artikli 37 lõige 2
Artikli 11 lõike 2 punkt b	Artikli 37 lõige 3
	Artikli 37 lõige 4
	Artikkel 38
	Artikkel 39
	Artikli 40 lõike 1 punktid a–c

Direktiiv 2003/41/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 11 lõike 4 punkt b	Artikli 40 lõike 1 punkt d Artikli 40 lõige 2 Artikkel 41 Artikkel 42
Artikli 11 lõige 5	Artikkel 43
Artikli 11 lõike 2 punkt a	Artikli 44 punkt a
Artikli 11 lõige 3	Artikli 44 punkt b Artikli 44 punkt c Artikkel 45 Artikkel 46 Artikkel 47
Artikli 14 lõige 1	Artikli 48 lõige 1
Artikli 14 lõike 2 esimene lõik	Artikli 48 lõige 2 Artikli 48 lõiked 3–5
Artikli 14 lõike 2 teine lõik	Artikli 48 lõige 6
Artikli 14 lõiked 3–5	Artikli 48 lõiked 7–9 Artikkel 49
Artikli 13 lõige 1	Artikkel 50
Artikli 13 lõige 2	Artikkel 51 Artikkel 52 Artikkel 53 Artikkel 54 Artikkel 55 Artikkel 56 Artikkel 57 Artikkel 58
Artikli 20 lõike 11 esimene lõik	Artikli 59 lõige 1
Artikli 20 lõike 11 teine lõik	Artikli 59 lõige 2
Artikli 20 lõike 11 kolmas ja neljas lõik	
Artikkel 21	Artikkel 60 Artikkel 61 Artikkel 62 Artikkel 63
Artikkel 22	Artikkel 64 Artikkel 65 Artikkel 66 Artikkel 67

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET